

KOL: PLAY

בס"ד. מגזין קול פלי
לתרבות ומוזיקה יהודית
ירחון מס' 13 : אב תשפ"א

מחנה "בני תורה"

עשינו יום במחנה הישיבתי
המפורסם והוותיק ביותר,
וחדרנו עם חוויות שאפשר
לחוות רק בבין הזמנים

בין הזמנים איטלקי

דודי רובינשטיין
מסמס להר"י
הדלומיטים

דובי וינרוט

מוציא ספר ביכורים
למבוגרים, ומספר
על השנים מאז
הטרגדיה הכפולה

הוא התחיל כאמרגן ומפיק, בהמשך
חבש את כובע המלחין, לאחר מכן
הנהיג להקה שפתח ופרצה דרך
במוזיקה היהודית, ואז פנה לקריירת
סולו. כעת הוא חובש כובע נוסף
ומתגלה כאיש תקשורת, שמשדר
אקטואליה מידי
בוקר ותכנית
מוזיקלית מרכזית
מדי מוצ"ש. איך ישי
לפידות מצליח לעשות את
כל זה, ועוד למצוא זמן לפרויקט
מוזיקלי חדשני שאוטוטו יוצא?

הסטורי שלהם

הסיפורים מאחורי
השירים הגדולים
במוזיקה החסידית

עמירן דביר

חושב להשאיר
את "חתונות
הקורונה"

ישי לפידות

הזמר לשעבר שמילן רוזנברג

הפך לאיש נדל"ן מצליח בקנדה.
האם הוא חושב על אלבום נוסף?

פנחס ביכלר

מונה רוזנבלום

הרב שלמה טויסיג

סדרת הקרטיבים של חברת ריאו & קול פליי
בטעמים דובדבן, אננס וענבים
ובכשרות מהודרת של הבד"צ העדה החרדית

MORI.A

עכשיו בחנויות המובחרות

107.6 FM
KOL:
PLAY

ריאו

שפע רב

מגוון מוצרי עלית בכשרות מהודרת
בכל העולמות

בולסון סטנציאל

ועכשיו! חדש בסדרת **פסקזמן** פטיסרי
חטיף בטעם קרמל מלוח
המצטרף לסדרה עשירה בטעמים קרמיים מפנקים

שימו לב לחותמת הכשרות
עם סימן חורב ע"ג האריזות

שימו לב לחותמת הכשרות ע"ג האריזות

לרשימת המוצרים המלאה www.strauss-group.co.il

KOL:
PLAY

סטודיו טנדי הפקות חניש:

MOR/VA

בויני האומה כ"ט באב // 7.8

י ד ו ש כ י ם חוצ"ש פרשת דאה 2021

פתיחת שערים: בשעה 22:00 // תחילת החופה: בשעה 22:30

ניהול וליוי מוזיקלי: מאסטר יואלי דיקמן ומזמורתו

כרטיסים בטיקצאק: TICKETAK.CO.IL // *6565

מידע חשוב: IQOS אינו מוצר נטול סיכון. המוצר מיועד למעשנים מעל גיל 18 בלבד.

מחפשים חלופה לסיגריות? החלטת ה-FDA האמריקני עבור "אייקוס"

"אייקוס" היא מערכת חימום הטבק הראשונה והיחידה שהשלימה את הליך הבחינה למוצרי טבק של ה-FDA, שבסיומו הגיע ה-FDA למסקנה כי:

מעבר מלא ל-IQOS מצמצם את חשיפת גופך לכימיקלים מזיקים!*

בואו לממש את השובר באתר
או באחת מנקודות המכירה
ותקבלו מחד מיוחד!
קוד שובר: IQOS3J

TOGETHER. FORWARD.

IQOS

12.7 מיליון

משתמשים
ב-IQOS

ללא אש

אין בעירה, אין אפר
ואין עשן

פחות ריח

על הידיים,
השיער והבגדים

חימום הטבק

מחמם טבק
במקום לשרוף אותו

*מקור: מחקרי חשיפה מוכחת של PMI שנערכו במשך 3 חודשים ביכן ובארה"ב בתמי אמת. מחקרים אלה מדדו חשיפה ל-15 כימיקלים מזיקים, והשוואה בין הרמות שנצפו אצל מעשנים שעברו ל-IQOS עם רמות שנמדדו אצל מעשנים שהמשיכו לעשן סיגריות.

לפרטים נוספים התקשרו: 2373* או הכנסו ל-iqos.com

אזהרה

העישון גורם למחלות חמורות ולמוות בטרם עת.

ישן אל ישן אל

ההלוויה תתקיים ביום שני 3.5.2019
בבית העלמין ירקון פתח תקוה
יושבים שבעה בבית המנוח ברחוב הכלניות 8
המשפחה האבלה

יושבים

חנקין 3

בס"ד

בצער רב

יצח

הה
ב
יושבים

רתו של

ז"ל

3.5.
ה
ג 5 פ"ת

שמור למעשנים

העישון הורג 8000 אנשים בשנה

מתקשים להפסיק לעשן? אתם לא לבד! משרד הבריאות מציע תוכנית ליווי אישי על ידי יועצי גמילה מעישון מוסמכים. התוכנית ניתנת ללא עלות.

התקשרו למוקד הגמילה הארצי או לקופת החולים
*6800 כללית: 2700 | מכבי: 3555 | מאוחדת: 3833 | לאומית: 507

מבצע הקיץ הגדול של אסם

אז קדימה,
קניתם ב- 39.90 ממגוון
מוצרי אסם נסטלה שבמבצע?
האזינו לקול ברמה ותוכלו לזכות!
פרטים בטלמסר
072-3809191

*הפעילות כוללת את כל מוצרי אסם-נסטלה למעט מטרנה, מוצרי שוקולד וגלידות. המבצע בתוקף בין התאריכים 19.07.21-09.08.21 י' אב תשפ"א עד א' אלול תשפ"א

תוכן

20: בני תורה אנחנו

יום במחנה הישיבתי המפורסם ביותר "בני תורה". איך נראה חיבור תורני בין תיכונסטים לבני ישיבה? | ישראל גולדמן

26: רמת ישי

הזמר, היוצר והמלחין ישי לפידות מתהדר בתואר חדש-ישן: איש תקשורת. אז באיזה תחום הוא רואה את עתידו? | אהרן אטינגר

36: הסיפור שמאחורי

גדולי המלחינים והמעבדים נזכרים בסיפור אחד ומיוחד ממהלך הקריירה שלהם | דניאל שטרן

44: להמשיך למרות הכל

עורך הדין המפורסם דובי ינרונס מוציא ספר חדש עם תובנות מסיפור חייו, ובוחר לחייך אל החיים | יונתן ריגלר

טורים

12: הרה"ג צבי אזרחי

14: הרב שלמה טויסיג

16: מונה רוזנבלום

18: פנחס ביכלר

מדורים

10: בקצה

50: ובאו האובדים

52: נעים להכיר

54: משרד התרבות

56: בית נאה

58: החודש בתמונות

60: ישראל שומע ומדווח

62: קפיצה לחו"ל

64: אוכל

65: יין

66: החידושים של דוליק

67: דוליק בולש

בגיליון הנוכחי מתראיינים זמר-העבר שמילו רוזנברג (במדור "ובאו האובדים"). שמילו הוציא שירים רבים במשך השנים, אך הלהיט הגדול ביותר שהוציא הוא כנראה השיר "מצווה גדולה". אלא שברבות השנים, רבו החולקים באשר למקור הלחן של השיר המפורסם.

בעטיפת האלבום "אחינו" של שמילו, מיוחס הלחן למפיק ומלחין האלבום, משה שוורצבורג, מה שהטעה רבים לחשוב שאכן כך. אחרים חשבו שהלחן שייך לבני הרשקוביץ, שהיה שותף להפקת האלבום ההוא. הלחן, כמובן, אינו משויך לשניהם (אלא רק קטע המעבר, כפי שמספר שמילו בעצמו), כי הוא לחן ישן מאד. אז למי הוא שייך?

ובכן, פנינו לגן הקלרינט המפורסם וחוקר הענונים חיליק פרנק, שסיפר שהלחן הולך אחורה למעלה ממאה שנה, לאחת מהחסידיזיות במזרח אירופה. למרות דעה רווחת אחרת שהשיר משויך לברסלב, פרנק קובע כי "ברסלב אמנם ניכסו את השיר לעצמם, אבל הוא כנראה לא מגיע מברסלב. לפי דעתי, מסתבר שהוא שייך לאחת מהחסידיזיות מגזע רוז'ין". את השיר, מספר פרנק, גאלה חבורת אוסף אנסקי, אנשים שתיעדו את החיים היהודיים במזרח אירופה. "הלחן", מוסיף פרנק, "הגיע במקורו כנגון בלבד, ומי שהוסיף את המילים 'מצווה גדולה' לנגון, הוא יהודי ישיש חסיד ברסלב בשם נחמן רוזנטל, וייתכן שמכאן השיר – ככל הנראה המוטעה – של הנגון לחצר ברסלב".

ספרים וספרים

והפעם: הקליפים הנצפים ביותר בערוץ של ליפא שמעלצר

בר מצווה טיים
(259,000)

תאמין בנינים
(274,000)

נתק את הטלפון
(494,000)

בן פיגא
(650,000 פעמים)

מזרח
(3.8 מיליון פעמים)

כחה חילים

שנה למגזין "קול פליי" / עוזר דרוק

בגיליון שעבר ציינו שנים-עשר גיליונות למגזין "קול פליי", והחודש הזה, חודש אב, אנחנו מציינים שנה עגולה מאז צאתו של המגזין בפעם הראשונה, בחודש אב תשי"פ. יומולדת שנה.

הרעיון להוציא לאור מגזין שיתמקד אך ורק במוזיקה ובתרבות יהודית, ללא אף נושאים אקטואליים אחרים, הגיע בעיצומה של תקופת הקורונה, בחודשים הכי קשים. נסו להיזכר רגע שנה אחורה: סגרים, שמיים סגורים, בידודים, כמויות של נדבקים וחולים...

אבל דווקא אז בחרנו, מנכ"ל קבוצת התקשורת ניז 360, אריאל דרעי, וכל הצוות, לתת לעם ישראל מקום נוסף לברוח בו מהאקטואליה המדכאת. עיתון אחד, בן 68 עמודים (וגיליון מוגדל במיוחד בחגים), בו כל העמודים מתמקדים בשמחה, במוזיקה, בתרבות, בכל מה שטוב. על כל מה שלא טוב, על זה כבר תקראו במקומות אחרים.

שנה לאחר מכן, אנחנו עצמנו נדהמים מידי חודש מההצלחה העצומה של המגזין, בס"ד. הצלחה לה אנחנו עדים הן במדפי העיתונים שמתרוקנים מידי חודש מהגיליונות במהירות שיא, הן מתגובות המפרסמים במגזין שלמדו תוך זמן קצר את כוחו, הן מההרשמה הצומחת בטור אקספוננציאלי לגיליון הדיגיטלי (במיל ובווטאספ) והן מכמויות התגובות שמקבלים מידי חודש בחודשו המרואיינים, הכותבים ובעלי הטורים. כשמתקשר אמן שפרסם טור באחד החודשים החולפים, ומספר שקיבל מאות תגובות על טור אחד, בהרבה אירועים שונים ועם סוגים מגוונים של קהל, זה אומר את הכל. ועדיין לא אמרנו את המילה האחרונה. אנחנו כבר שוקדים על המשך פיתוחו של המגזין, הפתעות וחידושים שתשמעו עליהם בעז"ה כבר בחודשים הקרובים.

אז תודה לבורא עולם, תודה לעוסקים במלאכה, תודה למשרדי הפרסום והמפרסמים ששותפים להצלחה הזאת, ותודה לכם, קוראים יקרים.

רוצים לקבל את מסין "קול פליי" מידי חודש ישירות לוואטסאפ? שלחו את שמכם ל-

למיני דיגיטלי במייל, שלחו מייל ל- minuy@kol-play.co.il

עורך: חנני בלייר | עריכה גרפית: מנדי שטר | כותבים ומשתתפים: הרב שלמה טויסיג, מונה רוזנבלום, פנחס ביכלר, ישראל גולדמן,

דודי רובינשטיין, ישראל כהן, יונתן ריגלר, אהרן אטינגר, יואב שוורץ, ישראל ברגמן,

אלי הלמן, יוסי אטינגר, דניאל שטרן, מרדכי רביב, הרה"ג צבי אזרחי, עמית דביר, משה ולדר

מו"ל: קול פליי - ניז ברמה בע"מ | מנכ"ל: עיד אריאל דרעי | מנהל תוכן ושיווק: עוזר דרוק

יועץ מוזיקלי: יואלי דיקמן | צלמי מערכת: משה ביטון, נתן איבגי

הפקה: בר פוינט אופ סטיל בע"מ | בשער: ישי לפידות. צילום: יח"צ | מערכת ומנהל: ז'בוטינסקי 7, בני ברק

דוא"ל: magazine@kol-play.co.il | טלפון: 03-5777782 | אין המערכת אחראית לתוכן המודעות וסגנון

KOL: PLAY

לא צריך את ועדת הכספים

אדוונטי

עם מבצעי הקיץ של בלמונטי

הטבה בלעדית לקוראי 'קול פליו'!

כובע לייק
₪480 ~~₪740~~

ובנוסף
מברשת מתנה!
בהצגת המודעה

סאן מרקו
₪190 ~~₪390~~

כובע ויולינז
₪720 ~~₪920~~
סלל קופסה קשיחה

כובע סולו
₪590 ~~₪830~~

כובע קיו
₪380 ~~₪680~~
לחכשים וזלזל לייק סולו שבמבצע (יש כפל מבצעים)

מחירים חסרי תקדים בכל החנות! כולל דגמים צרי שוליים!

ירושלים - ירמיהו 19 | 02-5409832 | בני ברק - ר' עקיבא 93 ק"א 03-6419840
אשדוד - רשב"י 15 | 08-6589507 | מודיעין עילית - שד' יחזקאל 2 08-6148330

בין התאריכים: י' באב - א' באלול תשפ"א | בכפוף לתקנון | עד גמר המלאי | ס.ל.ח.

מה בין חתונת קורונה לחתונה רגילה? ואיזו מהן עדיפה ומדוע?

לפני שנה וחצי היא הגיעה אלינו, ללא הכנה מוקדמת. שינתה את שגרת חיינו ולימדה אותנו ששום דבר לא מובן מאליו כמו שהורגלנו לחשוב.

חתונות גדולות בואכה מפוארות, שונו לפתע ללא הכנה מוקדמת ל"חתונות קורונה", ומחתונה לחתונה התחלתי להתרגל לסוג אחר של חתונות. פחות חיצוניות, יותר פנימיות.

אם פגישות ההכנה לחתונה היו בדרך כלל על נושאים של "חמישה נגנים או שמונה", "חמש מאות מוזמנים או שבע מאות", במהרה הן הפכו לפגישות שעוסקות בנושא: "נגן אחד? או אולי להתפרע על שניים?", או בנושא "הגברה שתתאים לכמות מחמנים של עשרים עד חמישים איש". רק "עבריינים" מועטים העזו לדבר על מאה מוזמנים.

"אם במחתרת ימצא החתן", נהגתי לנסות ולשעשע את ההורים המודאגים שמה תגיע משטרה ותעצור את החתונה בעודה באיבה.

אבל לאחר חודש של "חתונות הקורונה", התחלתי לשים לב לנקודה מעניינת: משהו באווירה נהיה יותר אמיתי, יותר חזק, יותר נכון. יותר מזכיר את המקור.

בעל שמחה שנהג לזגוג מאורח לאורח כדי לנסות ללא הצלחה להקדיש תשומת לב לכולם, מצא את עצמו לשמחתו עם האנשים הקרובים לליבו במיוחד, מצליח לתת תשומת לב מרובה לכל אחד מהם.

מציאות זו הביאה את החתן לשמוח כל החתונה עם אביו ואמו, עם קרובי החשובים לו ועם חבריו הטובים באמת, אלה שהיו שם בשבילו לתמיד, ולא רק בחתונה.

בחתונה רגילה היה עליו להתייחס למאות מוזמנים, שחשיבותם לא גדולה לעומת הקרובים לו באמת. ועל כל תשומת לב לעשרות אורחים, התפספס לו אחד שחשוב במיוחד, האחד שאותו שכו.

אז תגידו לי אתם: באיזו חתונה הייתם מעדיפים להתחתן?

הקרליבביסטים. שלמה כ"ץ, אהרן רזאל והיים דוד סרצ'יק, במופע משותף

התאחדות
למנהגים
יהודיים

נתן
איבגי

משה ולדר קווים מעצבים

יוני גרשטיין צריך לקבל פרס על תרבות חרדית. במחולו, הוא עיצב תרבות חרדית שלמה

לאחרונה עלו בי כמה מחשבות אודות אישיות מיוחדת שכמדומה שהשפיעה בדרכה שלה, השפעה עמוקה על דור שלם של הציבור החרדי כולו. הסתקרנתי? ובכן, אני מדבר על הצייר והקריקטוריסט הרב יוני גרשטיין הי"ו.

אני סבור שכמעט ואין אנשים שגדלו בציבור שלנו שלא מזהים מקילומטר ציור של יוני. מי מאיתנו לא קרא מאות עלונים של "מטעמים לשולחן שבת" בבית הכנסת? מי מאיתנו לא מכיר את המשניות המאוריות? הנעליים הגדולות, הקיבוצניק האולטימטיבי עם "כובע הטמבל", העיניים העייפות וצורת היהודי שמופיעה אצלו בקביעות באופן מכובד עם זקן יורד על פי מידותיו וחיוך מלא חסד - כל אלה הפכו להיות סימן ההיכר שלו לדורי דורות.

לעיתים נשמעות טענות אודות המחסור בתרבות חרדית אמיתית. ובכן, כאשר מביטים על מפעל חייו של יוני גרשטיין שחצה את הקווים (תרתי משמע) וחזר בתשובה לפני שנים רבות, אנחנו בעצם רואים ציורים שעיצבו דור שלם: החל מספרי הילדים ("ילדים מספרים על עצמם", מכירים?), עובר דרך ספרי ההלכות המצויירים, וכלה בקריקטורות החדות שהופיעו בעיתונות לאורך השנים. זו תרבות אמיתית וערכית, אין משהו יותר תרבותי מזה.

בעבר, הקריקטורות דווקא כוונו אלינו, אל היהודים ואל החרדים שדבקו במסורת אבותיהם. באותם זמנים, הם נוצרו בידי ציירים גויים (יהודי החמדן עם האף הגדול) ויהודים "משכילים", שהגחיכו בכל מיני צורות את הלבוש החסידי, את הזקן ואת הפאות.

כל המידות המורעלות הללו, היו זרות לנו כיהודים אדוקים. ממתי אנחנו

משתמשים בלעג, בחיצי ביקורת הרסנית ובזלזול? הרי כל אלה הם כלי נשק שנועדו לזלזל בסולם ערכים, לגרום לדבר מרומם ונעלה להיראות כמו דבר שטות במקרה הטוב ומושחת עד היסוד במקרה הגרוע.

ובא יוני, הצייר המוכשר שהכיר את התחום מקרוב עוד מימי בחרותו, והצליח לרתום את היכולת הזו למקום של מגננה, למקום של העמדת סולם ערכים מקודש מול זה המחולל, לרומם את קרנם של החרדים ואף לנגח את מי שלועג להם, וכל זה מתוך שמירה על קווים של קדושה בסגנון האמיתי.

את איורי הקריקטורות המושחזות הללו שאייר לאורך השנים, הנציח יוני בספרו "קווים כואבים", לצד הסברים קצרים לטובת ילדים כמוני שלא הכירו תמיד את הסוגיה הכואבת שעליה דיברה הקריקטורה.

קריקטורה טובה, היא כזו שמציירת ציור פשוט ומובן עם עוקץ מושחז בצדו, כזה שלא צריך לחשוב יותר מדי כדי להבין אותו. דוגמא שזכורה לי מאד מהספר הנ"ל, היא על הנושא של ערביי ישראל. ככל הנראה בזמן הסכם אוסלו, דיברו על כך שצריך להשקיע בערביי ישראל בתקציבים ובפיתוח. יוני צייר ציור פשוט: ילד קיבוצניק (שמיצג את ישראל) משקה בחדוה שתיל רך שעליו כתוב "ערביי ישראל". והנה העוקץ - אל השתיל הרך, מחובר חבל עבה שמחובר בלולאה לצווארו של הילד, ללמד מה יקרה כאשר יגדל אותו שתיל ויהיה לעץ הגבוה מקומתו של הילד... הקריקטורה המשובחת הזו, מציגה את היכולת להעמיד תמונת מראה צינית ובלתי מתפשרת, כדי לטעון טענה ברורה הנושאת מסר חד וברור.

כאלו הן הקריקטורות של יוני. לא בדקתי את זה לעומק, אבל ייתכן שאין לזה אח ורע בתולדות האמנות, הנשק האדיר של הלעג שהפך ללוחם במלחמת הקדושה, ואחריו באו עוד רבים וטובים שממשיכים את אותם קווים עד היום.

אילו היו נותנים לי לבחור למי לתת פרס על תרבות חרדית אמיתית - הייתי ממליץ על יוני בקטגוריית האמנות. קווים מעצבים מול קווים כואבים.

עשרת הלהיטים של
החודש ברדיו "קול מלי"

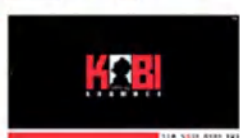
כלל ישראל
זאנוויל וינברגר

לחיים
יעקב שוואקי

הנה לפניך
שלום ברנהולץ

ואז יהיה יותר טוב
קובי ברומר

שכויים
קובי גרינבוים

מקום בלב
נתנאל ישראל

הכל עובר
אבי מילר

תאיר את דרכי
משה קליין

יעתני
יעקב שוואקי

אבא גדול
משה טישלר

אריאל דרעי

את הרוח אי אפשר לנצח

נכון, לא פשוט. יש גזירות, והפוליטיקה נגדנו. אבל הביטחון שלנו מגיע ממקומות אחרים

אפשר בקלות להיכנס לעצבות. הפוליטיקה נגדנו, הקורונה עדיין כאן, הגזירות מכות בנו ללא רחם. אפשר, נכון, אבל אפשר גם שלא. כי יש לנו עולם שלם של רוח, שאף אחד לא ינצח. עולם של מנהיגים שנהגים ברכב של כולנו, בזכותם אנחנו מרגישים בטוחים. והביטחון הזה, הוא איננו חיצוני. הוא לא מעושה. הוא פנימי, עמוק ומהותי.

הביטוי החיצוני של הביטחון הזה, הוא ביטוי של נפש ורוח, בין השאר באמצעות הפריחה העצומה באירועי ובמיזמי המוזיקה היהודית, ההתחדשות של אירועי התרבות (ב"ה!), שידורי השמחה והרגש המדברים הישר אל הנשמה היהודית. אז אפשר לגזור עלינו גזירות, אפשר לנסות לשבור אותנו. אבל את הרוח שלנו, את זה אי אפשר לנצח.

"קול מלי", הוא אחת ההוכחות הניצחות לכך. בתוך שנה אחת בלבד (ועוד שנה מאתגרת במיוחד, כפי שכולנו יודעים): תחנה חדשה; מגזין חדש; מאות אלפי מאזינים נלהבים; עשרות אירועים ומיזמים; וכעת הקיץ הזה הבא עלינו לטובה, על שלל שיתופי הפעולה התרבותיים והמסחריים שיהיו בו. כל אלה, מעידים כאלף עדים על כך שהציבור החרדי חזק, עמיד ואיתן - ובעיקר שמח.

בין הזמנים פורה!

יואלי דיקמן ממליץ לכם להשקיע האזנה נוספת

הפעם: תעשיית הקינדר קוואיר

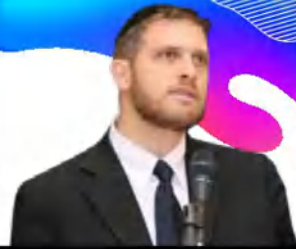
במוזיקה החסידית בולטת מאוד תופעת הילדים ששרים, שבעצם מוסיפים לשירים השונים את קול הסופרן. מדובר על תעשיית ילדי פלא שמופיעים כסולנים, לצד תעשייה מתפתחת של מקהלות ילדים שמגיעה לאחרונה לשיא ותחרות של כל הזמנים, בין שטף המקהלות שעוטף אותנו.

בין הלהקות והמקהלות הבולטות שפעלו בעבר מסביב לעולם, נמצאת כמובן "פרחי לונדון" של יגאל צליק, מי שנחשב כאבי להקות ה"פרחי" והמציא בזמנו ז'אנר חדש, הן בלחנים, והן בסגנון ההופעה הבימתית. קצת אחרי היו "פרחי טורונטו" של ירחמיאל ביגון, שהקים בהמשך את "פרחי מיאמי". ביגון הקפיץ מצדו את הרמה, הן מצד העיבודים המוזיקליים (ישראל לאם) והן מצד ההופעות המוקפדות ביותר עם סולנים מדויקים וריקודי במה מתוכננים ומרהיבים. ייזכרו לטוב גם מקהלות "צליל וזמר" של אברהם רוזנברג, "עמודי שיש" של שמואל בורגר, וגם "אלי והילדים" של אלי ליפסקר.

גם בישראל, כמובן, דאגו לנו לכמה מקהלות ילדים, כמו "רננו חסידים" של חיים בנט, שאגב עד היום מפעיל ומאמן מקהלות ילדים; "פרחי צברים"; וכמובן אי אפשר לשכוח את פרחי ירושלים המיתולוגית ו"אנעים ומירות" של משה מרדכי רחנבלום. אי אפשר גם שלא להזכיר את מקהלות הילדים שקמו במהלך השנים האחרונות פה בארץ, כמו "קינדרלעך" ו"שירה חדשה" האמריקאית ישראלית. אפילו עולם החזנות דאג שתהיה לו מקהלת ילדים חזנית משלו: "מלאכים" של תלמידי בית הספר "מלאכים" לקול ולמוזיקה יהודית אמנותית בניצוחו של רפי ביטון.

שינויים בעלילה: בשנים האחרונות תופעת מקהלות הילדים עושה תפנית ומשנה קצת סגנון, ואנחנו יותר ויותר רואים כיצד העולם המודרני לוקח צעד אחורה מול העולם החסידי, שתופס מקום נכבד בפרונט. אם עד לפני כמה שנים פרחי מיאמי וה"שיבה בויס" היו שתי מקהלות הילדים המובילות בעולם, אז זהו, היום הן נחשבות כבר לסוג של היסטוריה, ומי שתופסות את המקום בפרונט הן דווקא להקות הילדים דוברי שפת היידיש, כמו "אידיש נחת", "שיר ושבח", "יונגערליך" ו"חסידימלעך", שאמנם כוריאוגרפיות וביצועים בימתיים אנחנו פחות נראה אצלן, אבל כן נשמע מהן ביצועים שירתיים מדויקים להפליא, גם באלבומים וגם בדינרים כאלה ואחרים בהם הן מופיעות.

ועדיין, עם כל החום והרגש החסידי המדהים, עוד לא מצאתי מקהלה אמריקאית או ישראלית שהצליחה לשחזר את הימים היפים של "פרחי מיאמי", שמבחינת המכלול כולו, כלומר גם כמות וגם איכות (עיבודים/לחנים/ביצועים שירתיים/הופעת במה), שמה את עצמה כנראה במקום הראשון. כי לפני ואחרי הכל, מה לעשות, אין כמו שירת ילדים טהורה ותמימה, נקייה מפוליטיקות, אינטרסים ושיקולי פרנסה.

הרה"ג צבי אזרחי

magazine@kol-play.co.il

המצפן

(צילום: שרון לדר)

ביקור בבתי הגדולים יכול לעשות המון. מרן הגר"ל שטיינמן זצ"ל בביתו

ענה חברי. "תגיד, אצל הסטייפלר כבר היית?!", שתקתי, התוודה באחוני חברי, ואז ענית לי: "לא, מעולם לא". "אתה רוצה לומר שאתה גר בבני ברק ולא ביקרת אצל הסטייפלר???" זעק חברו לספסל.

ביום שישי של אותו שבוע, סיפר חברי, הודעתי לאמא שלי שכשאני חוזר מהשיבה אני אצטרף לביתו של מרן הסטייפלר זצוק"ל, שכשאהיה בגבורות לא יישב לידי בחור ישיבה תמה ויבדוק אם ביקרתי אצל גדולי ישראל שגרו בעירי!

את הביקור הראשון והמרשים מאד - סיכם לי חברי - אני חב לאותו זקן בן העיר ראדין...

מעבר לנאמר, יש בביקור אצל גדולי ישראל סוג של תהליך נפשי המשרה אווירה רגועה ושליומה לכל הבא בשעריהם. גם ביקור חטף בהיכלי הקודש פנימה, מכניס את כולנו לפרופורציה, להבנה מה עיקר ומה טפל, במה יש להשקיע ובאיזה תחום חבל בכלל לתת את תמצית הדם.

בימי בר המצווה של ילדיי, השתדלתי להביא אותם בשעריהם של גדולי ישראל. זכורני למשל שבאחת הבר מצוות האחרונות, הלכתי עם חתן הבר מצווה בבוקרו של יום לתפילת ותיקין בבית מרן הגר"א"ל שטיינמן זצ"ל.

הבית, לבטח, מוכר לרוב הקוראים, אולם בכל פעם בביקורי שם אי אפשר היה שלא להתפעל מהפשטות, מהצניעות המופלאה, הקירות המתקלפים, הדלתות הפשוטות, המטבח הצר, התאורה הפשוטה להחריד ועוד ועוד. והכל התגמד לעומת לחיצת היד בסיומה של התפילה. לא הייתי צריך לשמוע ממנו מילה. הספיקה לחיצת היד ליהודי שבמשך כתשעים שנה היה לו את אותו סדר יום, כשהוא אוכל את מאכלו בתפריט קבוע ומאיר את עיני ישראל בתורה ובמעשים טובים.

חשתי שאין דבר יותר מרשים, מחנך ומועיל, ואין מתנת בר מצווה יותר "שווה" מאשר תפילה בבית הגדול הזה.

וזהו טיפ גדול לחופשה: חפשו בלוי"ז שלכם זמן מתאים לביקור בבית של "גדולי". כשבני הבית חזרו משם, רף הבקשות והדרישות של כולם יחזור לממד הנכון.

מי בין הזמנים תמיד טומנים בתוכם אתגרים לכל דורש. מחד, זה הזמן לנוח, להחליף כוחות, לנפוש, לחזק את הטעון חיזוק, את התא המשפחתי וכו', ומאידך הצורך לנפוש הוא לעיתים סוג של אובססיה.

אצל הילדים האובססיה הזו מתחילה בדרך כלל בשאלה הנצחית ששואל ילד את הוריו: "מה עושים היום?" זו לא שאלה שנשאלת באופן סתמי, אלא זו כבר ההתפרצות של הר הגעש שבער מבפנים. הלחץ מתחיל מהשכנים מלמעלה ש"כבר נסעו לאיזה מקום..." והם "בטח נהנים מאד". הימים עוברים ובהם צוללים לתוך החופש, אולם מקצרים את הדרך לזמן החדש, וזה לחץ גדול באם חלילה ח"ו לא נספיק דבר וחצי דבר.

אצל ההורים, העניין נוגע בציפור הנפש ההורית: חייבים לספק הנאות משמעותיות לבני המשפחה, ובכלל, קיים צורך עז לצאת מהבית, כי כשכולם נמצאים (תלוי במטרד...) הבית בוקה ומבולקת והעיקר הוא ללכת לאן שהוא: פיסת דשא קטנה גם אם לא נקיה, ארגז שידע ימים טובים יותר ומגלשה ממלחמת ההתשה, יועילו ביותר להשקיט את הרעב לחופש!...

המערבולת הנ"ל היא בבואה לתסבוכת החיים לאורך השנה כולה. המירוץ הבלתי נגמר להצטיידות ולריגושים שונים ומשונים בו מצוי העולם לא מדלג גם עלינו. מרכזי קניות צצים כפטריות אחר הגשם, מפתים אותנו לקניות מהירות וזולות, ומנסים לחנך אותנו שרק לאחר שנצייד את עצמינו בפרודוקטים שונים ישתנו חיינו לנצח, בה בשעה שדקות אחר כך כבר מושכים אותנו לצריכה מחודשת.

וגם בזה, לילדים יש את האמירה שלהם: "אני צריך", "אני רוצה", ולהורים יש את האמירה שלהם, כנ"ל. סופו של התהליך דומה: הכיס ריק, החוויות נשכחות ברובן, ואז מתרגלים למצב ומגששים אחר חוויה חדשה...

למי מכם שמזדהה עם הנאמר הנה לכם טיפ קטן: יש לי חבר יקר, איש עסקים מוצלח וידוע, שסיפר לי את הסיפור הנחמד הבא:

הוא גדל כילד יתום בבני ברק, וכשהגיע לגיל המתאים נשלח לישיבה קטנה נודעת בחיפה. והנה, באחד מימי ראשון, עודדו עושה את דרכו באוטובוס מקרטע מבני ברק לחיפה, החליט לפתוח בשיחה עם איש מבוגר שישב לידו (באותם ימים היה זה נוהל ידוע לפתוח בשיחה עם היושב לצידו או סתם כך ליהנות מהדרך. היום הראש מוטטה כלפי מטה, למכשיר הסלולרי, בעיסוקים שונים שלא מאפשרים לנו אפילו ליהנות מירוק וצומח...). הם שוחחו על דא ועל הא, ואז הזקן פצח בסיפור חייו וסיפר שגדל לא פחות ולא יותר - בעיירה "ראדין"! "מה?" שאל חברי את איש שיחו, "אתה גדלת בראדין? עירו של החפץ חיים?", "כן, כן" ענה איש שיחו. "נו, ספר לי עליו", דחק בו חברי. "אין מה לספר, מעולם לא נכנסתי אליו ולא התחקיתי אחר מעשיו". חברי ההמום שתק מספר שניות. "אתה רוצה לומר לי שגדלת בראדין ולא נכנסת מעוון לחפץ חיים?", השתומם. "כן", השיב הזקן בנחת. "לא ייאמן", הפטיר חברי. הנסיעה המשיכה כששניהם שותקים, ואז, בחלוף מספר דקות פנה אל חברי בשאלה: "תאמר לי בחור צעיר, היכן אתה מתגורר?". "בבני ברק",

יש דברים שכדאי לתפוס לפני הזמן.

חליפות נוער	חליפות צמר
₪ 350	₪ 650
	+ עניבה מתנה!
עניבות מודפסות	מכנס אלגנט
₪ 50	₪ 119
New Collection	

RECORD

MENSWEAR

טל' רב קווי:
077-4060090

מודיעין עילית:
נתיבות המשפט 38

בני ברק:
רבי עקיבא 89

ירושלים:
מרכז ספיר 7, גבעת שאול
(צמוד לפרקש כובעים)

הרשת רשאית להפסיק את המבצעים בכל עת | תוקף המבצעים עד א' אלול תשפ"א - 9.8.2021 | ט.ל.ח.

הרב שלמה טויסיג רב קהילת בעלעד, בורו פארק
shloimesinger@yahoo.com

מוצ"ש נחמו בהרי ניו יורק

ילדים חרדים בהרי הקנטקיל בניו יורק, בחודשי הקיץ

עם השנים, כל העניין של הנסיעה להרים בקיץ התפתח משמעותית מכל הבחינות: במשך חודשיים ההרים, באזור היהודי, נהפכים לעיר יהודית בכל המובנים, גם כזו שלא רק ילדים אלא גם ההורים, ובפרט הנשים והילדים, נמצאים שם במשך השבוע. כיום זה כה התפתח, עד שכבר יש שם את כל סוגי החנויות, המסעדות וכדו', למרות שהן פתוחות לחודשיים בלבד.

כמובן שגם הפקקים של העיר נעלמים בזמן הזה, מאחר וכולם עוברים דירה לחודשיים. בזמן שבמשך השנה בימי שישי אתה בקושי יכול לנסוע על השדרה ה-13 בבורו פארק (היכן שנמצאות רוב החנויות), במשך החודשיים האלה, ובפרט בסופי שבוע, אתה יכול לעבור את ה-13 בנשימה אחת... כך גם אין מצב שבחודשים האלה תהיה לך בעיה של חניה בבורו פארק. בקיצור, בעיר מתרוקנת.

אבל שיא השיאים של הקיץ היהודי אמריקאי הוא "שבת נחמו". אפילו אלה שכן נשארים בעיר במשך הקיץ, בשבת נחמו, כל מי שרק יכול, עולה לערים או לאיזה מלון באזור וכדו', לחוות יחד עם שאר היהודים בהרים את האווירה במקום. יש בדיחה מפורסמת שמספרים על אחד שנשאר בעיר בשבת נחמו, סגר מראש את כל האורות והגיף את כל התריסים, כדי שאף אחד לא יידע שהוא בבית. אלא שבבית שבת, באמצע הלילה, גנב פרץ לביתו. ניגש בעה"ב לגנב ואמר לו: תיקח כל מה שאתה רוצה, רק תעשה את זה בשקט, שאף אחד לא יידע שמישהו היה בבית בשבת נחמו...

מוצ"ש נחמו בפרט, הפך בשנים האחרונות ללילה מוזיקלי במיוחד. כל קעמפ וכל ישיבה וכל אזור בקאנטרי, היכן שגרות קבוצות של משפחות, עושה מה שצריך כדי "להשלים את הזמן" של שלושת השבועות אז לא שמעו מוזיקה, פחות או יותר, כל מי שרק יודע להחזיק מיקרופון, גיטרה או לנגן על קלידים, יודע שבמוצ"ש נחמו זאת ההזדמנות שלו. בקיצור, מנצלים את המשמעות של "נחמו" עד הסוף...

יעזור השי"ת ונזכה לנחמה האמיתית, ולא כזאת המעושה, במהרה בקרב ממש, אמן ואמן.

עברנו כבר ב"ה את ימי בין המצרים, ובראשם את תשעה באב. השבת הראשונה שאחרי תשעה באב, נקראת "שבת נחמו", על שם תחילת ההפטרה של השבת, אז ישעיהו הנביא אומר לנו: "נחמו נחמו עמי יאמר אלוקים...". קריאה זו נחשבת חשובה במיוחד, ובעצם אם נעצור שניה ונתבונן, יש כאן שאלה מעניינת: הרי רק השבוע צמנו והתאבלנו על הגלות הארוכה והמתמשכת, דיברנו וחזרנו על כך שוב ושוב, עד כמה אנחנו נמצאים עמוק בגלות, ועד כמה אנחנו כבר מחכים לגאולה השלמה ולבניין בית המקדש. אז איך זה שכמה ימים אחרי האבל הלאומי הזה אנחנו כבר מכריזים בקול גדול "נחמו נחמו עמי"? במה וכיצד בדיוק נתנחם?

ובכן, רבותינו הק' מבארים כי הנחמה טמונה בעומק הגלות. שלושת השבועות של "בין המצרים" מוקדשים להתבוננות במצב הגלות בה אנחנו נמצאים, ולאחריהם אנחנו נדרשים להתבוננות עמוקה יותר, לדעת שגם בתוך המצב הזה של גלות - מופנית אלינו קריאתו של ישעיהו הנביא "נחמו נחמו עמי".

זו גם הסיבה שנבואות הנחמה נקראות במשך 7 שבתות, בזמן שנבואות הפורענות נקראות במשך 3 שבתות בלבד. כי הבנת הנחמה עמוקה יותר מפני שהיא טמונה ונסתרת מלמעלה, וצריך להשקיע בה הרבה אמונה והתבוננות, מה שאין כן בהבנת העצב והפורענות, שהיא הרבה יותר קלה.

ואם כבר מדברים על "שבת נחמו", אני רוצה לשתף הפעם את קוראינו בארץ הקודש קצת באווירה של חו"ל, או ליתר דיוק ארה"ב, בתקופה הזאת. ראשית, תקופת הקיץ באופן כללי, חברים ובני משפחה מארץ ישראל תמיד שואלים אותי בהתפעלות: איך אתם עושים את זה אצלכם, נוסעים כל שנה להרים (קאנטרי) ועוזבים את העיר לחודשיים שלמים?

ובכן, בואו נתחיל בזה שציבור גדול מאד, ובפרט אלו שעובדים, נמצאים בהרים רק בשבתות (סופי שבוע), ובשאר השבוע עובדים בעיר באופן רגיל, בזמן שמשפחתם נמצאת בהרים. אבל אכן, לכל החיידרים, הישיבות, בתי ספר לבנות, והקעמפים השונים בהרים (שרוב מיועדים לילדים מגיל 9 ומעלה), נמצאים שם בהרים במשך חודשיים. כך גם האדמו"רים, נמצאים על פי רוב באותו מקום בהרים היכן שהישיבה של החסידות שלהם נמצאת.

איך התחילה התופעה הזאת? ובכן, השמועה אומרת שכל זה התחיל בעבר בגלל שתי סיבות: ראשית, כי בהרים מזג האוויר הרבה יותר טוב מבעיר בתקופת הקיץ, אז חם מאד בניו יורק. שנית, וזו הסיבה העיקרית, מכיוון שאנחנו מוקפים בגויים בכל מקום פה לידינו, ובזמן הקיץ קשה יותר עם שמירת העיניים, לכן החליטו האדמו"רים והרבנים להעביר את הילדים והבחורים לקעמפים בהרים, היכן שהם מוקפים רק בסביבה היהודית והטבעית שלהם.

חוזרים ללימודים

הפרת בידוד
של ילד הינה
**באחריות
ההורה**
ועלולה לגרור
קנס כספי כבד!

בהתרגשות ובציפיה דרוכה נפתחים שנה"ל בת"ת זמן אלול בישיבות

זכרו! חלה חובה לעטות מסיכה בחללים הסגורים.

**משרד הבריאות ממליץ לחסן צעירים
מגיל 12 ולאפשר שגרת לימודים בטוחה.**

משרד
הבריאות
בחיים בריאים יותר

יש לכם עוד שאלות?
הסתמכו רק על מידע מוסמך ומהימן והיועצו ברופא המטפל!
קו המידע - מטה ההסברה למגזר החרדי: 03-509-7000

ר' משה מרדכי (מונה) רוזנבלום

magazine@kol-play.co.il

הלב של ר' יענקל' תלמוד

שער הספר שיצא לפני שנים רבות לזכרו של ר' יעקב תלמוד ז"ל

לתאר את מילות התפילה, כמו "ונתנה תוקף", "כרנו לחיים", וכל שאר התפילות.

בגור, אגב, אף פעם לא הלחינו מנגינות על מילים, אלא תמיד הלחינו מנגינה ללא מילים, וממילא, כאשר המנגינה רק ליוותה את המילים ולא הייתה "לבושה" על המילים, נוצר דגש מיוחד למנגינה. לעיתים אתה יכול להלחין שיר על מילים מלאות ברגש, אבל אם תשיר את המנגינה הזאת ללא המילים, לא תהיה לה משמעות. המשמעות העיקרית היא כשהרגש בא עם מילים. אבל אצל תלמוד, היות והמוזיקה שלו לא הולחנה על מילים, לא היה משהו ש"יעזור" למוזיקה, וממילא היא הייתה צריכה להיות עומדת ואיכותית בפני עצמה, מוזיקה נטו.

היה לו כישרון מוזיקלי טבעי, שאיני יודע מהיכן נבע. הייתה פעם באולפן לצורך הקלטה, ויחד איתי ניגן באולפן הפסנתרן והמנצח הנודע ירון גוטפריד, שהוא מוזיקאי גדול שעדיין לא זכה לשמור תורה ומצוות. בדרך כלל, הנגנים שאני מביא איתי לאולפן מנגנים את התווים שאני מניח לפנייהם, אך לא מקדישים יחס מיוחד למנגינה עצמה שהם מנגנים. אבל בפעם ההיא, בה הגיע ירון לאולפן לנגן בכמה יצירות שונות, הוא שאל לפתע על אחת היצירות: תגיד, מונה, של מי המנגינה הזאת? שאלתי אותו מיד: למה אתה שואל דווקא עליה? הרי על היצירות האחרות לא שאלת, אז מה קרה עכשיו? ואז הוא אמר לי: אני שואל, כיוון שזה משהו מיוחד... וזו, כמוכן, הייתה מנגינה של יענקל' תלמוד.

לימים, כללתי את היצירה היפה הזאת באלבום "החתונה הגדולה". שמה הוא "יהי השבוע הזה", ומבצע אותה באלבום משה וינטרוב. אם אתם רוצים להאזין ליצירה משמעותית שמתפתחת, ומדגימה את כישרונו המדהים של ר' יענקל' תלמוד ז"ל, כדאי לכם לחפש את האלבום הזה ולהאזין ליצירה הזאת. לא תתחרטו.

58

שנים ימלאו בסוכות הקרוב, לפטירתו של המלחין העצום לבית גור, ר' יעקב תלמוד ז"ל. בפטירתו בגיל 79, הוא השאיר אחריו מורשת מוסיקלית ענקית - שאפשר לומר שהיא כנראה זו שהכי השפיעה על העשייה המוסיקלית שלי במשך השנים, ובוודאי בתחילת הדרך.

הניגונים שלו, כבר מזמן אינם רק נחלת גור. בכל בית יהודי שרים משיריו של ר' יעקב תלמוד, שזכו לעדנה גדולה הן בחייו והן לאחר פטירתו. הנה, תיזכרו לרגע במנגינה ששרים בכל בית כנסת מיד אחרי העלייה לתורה של החתנים וחתני ברהמצווה, בעת זריקת הסוכריות. כן, המנגינה המוכרת שזכתה עולה בראשכם ומושרת בכל בית כנסת בעולם - אותה, רק לדוגמא, הלחין תלמוד.

כל גדולי המוזיקאים בדורות האחרונים, לא דווקא מהמוזיקה החסידית, מעידים כי המוזיקה שיצר תלמוד, עמדה בשורה אחת עם הלחנים של גדולי המוזיקאים בעולם, ואולי אף גברה עליהם. גאון מוחילי של ממש.

גם "לא תבושי" המוכר, אותו שרים כמעט בכל בית כנסת ב"לכה דודי" (וביצע ר' דוד ורדיגר ז"ל), הוא לחנו של תלמוד האגדי, לחן שהצטרף למאות - ואולי אלפי - ניגונים, שהלחין תלמוד בימי חייו.

מגיל רך מאד ינקתי את המוזיקה שלו. אני אמנם לא הכרתי אותו אישית - כשהוא נפטר הייתי ילד קטן - אך גדלתי בשטיבל של גור ברמת גן, וינקתי שם את המנגינות האהובות שלו. למעשה, המוזיקה הראשונה ששמעתי בחיי, הייתה המוזיקה של תלמוד, בשטיבל: את העוצמות המוסיקליות שלו, המאשרים וכו'. לימים גם זכיתי לעבד לגור את האלבומים הפנימיים שגור הוציא לימים נוראים, ואז הייתה לי ההזדמנות להכיר את הלחנים של יענקל' תלמוד טוב יותר, מלבד מה שהכרתי אותם באופן אישי מהשטיבל.

היום, לאחר שנים, אני כבר יכול לנתח את המוזיקה שלו: המנגינות שלו דומות לאדם שמספר סיפור בצורה מושלמת. כשאתה בא להסביר נושא או סיפור מסוים אתה "מניח" אותו, ואז מתחיל לפרט אותו לאט לאט, וכך נבנה לו סיפור שלם. כך גם בדיוק בשפת המוזיקה: היצירות במוזיקה באות לספר סיפור מסוים. זה לא סתם צירוף של תווים אקראיים. לכל פראזה ולכל משפט יש התחלה מסוימת וסוף מסוים, כמו בסיפור, רק שמנגינה היא ללא מילים, וסיפור הוא עם מילים.

על ר' יעקב תלמוד אפשר לומר שהוא היה "אמן הסיפורת במוזיקה". בכל מנגינה שלו יש נושא, פיתוח של הנושא, ועוד חלקים מתפתחים. כמוכן, הכל גם היה תלוי ביצירה עצמה, כי הדברים שהיו הלחין היו קשורים פעמים רבות לטקסטים מסוימים, בעיקר מתפילות הימים הנוראים. במנגינות שלו הוא בא ממש

זעקת האדמה!!!

קול רגבי האדמה זועקים אליך
הצילו את האדמות מחילול שבת הארץ

מכון ושבתה הארץ קורא לכם להציל קרקעות מחילול שמיטה
לקיים מצוות שמיטה בהידור, וגם ליהנות מההבטחה של
מון שר התורה הגר"ח קנייבסקי שליט"א
שכל מי שיקח חלק במצוות השמיטה ע"י 'מכון ושבתה הארץ'

לא יחסר לו כסף

הצטרף עכשיו

★ 4 5 7 4

להצלת הקרקעות ורכוש אדמה
בקניין גמור ע"פ קנייני התורה

58 ₪

חבילת הצלה וברכה כפולה:

בלבד למשך 12 חודשים
(סה"כ: 696 ₪ בלבד!)

ומקבל: שתי תעודות עבור
שתי יחידות. (באפשרותך להקדיש
תעודה אחת לאדם נוסף על שמו)

ח' אמות - שתי יחידות
קרקע של ד' אמות כל
אחת (2 מטרים מרובעים).

אתה זוכה: בהצלת קרקע
כפולה, ובמצוות השמיטה
הנדירה! וח' אמות בארץ הקודש.

33 ₪

חבילת וצוית ברכתי:

בלבד למשך 12 חודשים
(סה"כ: 396 ₪ בלבד!)

ומקבל: תעודה יוקרתית
עד לפתח ביתך!

ד' אמות - יחידת קרקע
של ב' אמות על ב' אמות
(1 מטר מרובע).

אתה זוכה: בקיום מצוות שמיטה
וסגולותיה. ובהצלת קרקע מחילול השמיטה.
וד' אמות בארץ הקודש.

פנחס ביכלר מנצח מקהלת "מלכות"
p052764582@gmail.com

קולוילים, קולעוילים או קומזיץ?

קולעוילים. כותב השורות עם בני הישיבות

החתונות היו מסתיימות אז ב'ויזכו לבנות בית נאמן' סוער או 'לשנה הבאה בירושלים' והאוטובוס לשיבה היה יוצא עכשיו... כיום? כמעט ואין לך חתונה או כל מאורע יהודי אחר שאין בהם 'קומזיץ'.

הקומזיצים הביאו עימם את ה'קומזיצרים', זמרים שעיקר אומנותם היא להפעיל את הקהל, לבחור את השירים המתאימים לשירת המונים, להתאים להם סולמות ולדאוג שהאש תבער ותבער...

זו הייתה הסוגנית הראשונה. אלא שאו הלכה המגמה ועברה לשלב הבא. אם עד היום היה שר הקהל את ה'מלוויה' - השיר עצמו, הקול הראשון, הרי שבעת האחרונה החל הציבור להשתלב גם ב... 'הרמוניה' - הקולות השניים הנלווים לשיר!

בציבור הכללי נתנו שם לתופעה החדשה והמרתקת: קולוילים! משחק מילים המשלב 'קול' ו'כולם'. הקולוילים הפך לאחת החוויות המוזיקליות הנחשקות ביותר במגזר הכללי. הקהל מתחלק לקבוצות, כאשר המנצח המוזיקלי נותן לכל קבוצה תפקידים מוזיקליים מוגדרים משלה בכל שלב בשיר מסוים: פעם קול שני, פעם קול שלישי, לעתים ליווי קונטרה עם מילים ולעתים שטיח אקורד ללא מילים. כעבור שעה של אימון וחזרה ניתן האות וכל קבוצה בתורה משמיעה את קולה והרי לנו שיר לתפארת עם הרמוניה מושלמת.

וכמו כל דבר טוב, הקולוילים לא פסח על מחננו. עד מהרה, קמו כמה וכמה מנצחים בעלי שם והביאו הנה את הבשורה ובני הישיבות צהלו ושמחו. כמובן, ה'היימיע' מנצחים בחרו שלא לשאת את השם ה'רחובי' למופע והעניקו לו שמות יהודיים משלהם. כך ידידי יואלי דיקמן העניק למופע את השם 'ישיבישיר' - משחק מילים המשלב בין 'ישיבה' ל'שיר', ואילו כותב השורות בחר לעצמו שם עם אופי ונגיעה חסידית יותר: 'קולעוילים'! משחק מילים המשלב בין 'קול' ל'עוילים' - כינוי מסורתי במחננו ל'קהל' או 'ציבור'.

וקווי ה' יחילפו כח יעלו אבר כנשרים!

אחת מנסיעותיי בקיץ האחרון לארה"ב, ביקרנו, אני וחברי מקהלת 'מלכות', בביתו של ידיד טוב, 'נגיד', 'בעלבוס' או 'שיינע' איד' בלשון העם, המתגורר בפלטבוש.

אחר ארוחת ערב דשנה, כמנהג בעלי בתים חשובים דניוירוק והכנסת אורחים כיד המלך בחצר ביתן המארח, הודיע בעל הבית, כי עכשיו אנחנו עוברים ל'פינת הקומזיץ' שבקצה החצר! והלא כבר אמרו חז"ל כי 'כל מה שיאמר לך בעל הבית עשה'. קמנו אם כן אפוא וצעדנו אחרי בואכה 'פינת הקומזיץ'. אתם סקרנים לדעת איך נראית 'פינת קומזיץ'? הנה. במרכז הקומזיציה בנויה לתפארת מין כיכר אבן שבתוכה גחלים ומדורה גדולה. מסביב למדורה כסאות סחור סחור, מעל פרוסה מחצלת קנים ססגונית, ועל הקיר הסמוך תולה, מוכנה ומזומנת, איך לא: גיטרה!

נרתיק הגיטרה פער את פיו, זו האחרונה נשלפה ממנו אחר כבוד, והשירה הרקיעה את שחקי פלטבוש: "טאטע איך געב פאר דיר מיין גאנצע הארץ..."

ולמה בחרתי לספר לכם את המאורע הדרמטי דלעיל במגזין 'קול פליי' של בין הזמנים? כי עולם המוזיקה הולך ומשתנה ללא הרף. כל תקופה מביאה עימה משבים חדשים וסגנונות וקווים מרעננים. אינו דומה אלבום חסידי שראה אור בשנת תש"ס, לזה שראה אור בתש"ע, לזה של תש"פ או תשפ"א. ולא, אין כוונתי לכך שאמצעי הטכנולוגיה הולכים ומתקדמים ועימם גם איכויות הסאונד וההקלטה. כך אין כוונתי ללחנים חדשים שמחליפים את קודמיהם או למעבדים צעירים שמשתלבים בתעשייה לצד האריות הוותיקים. לא ולא. כוונתי לשפה שבין היוצרים לקהל שהולכת ומחליפה גוונים מעת לעת. הצורה בה מחברים אנשי התעשייה את העם לעולם הניגון. הבדלי המקצבים ומהירותם, סגנון פתיחות השירים, שילוב מילים באידיש או בעברית בתוך השירים, אופנת ה'דואטים' שצומחת בעוז וכן הלאה.

תקופת בין הזמנים אם כן, היא הזמן המתאים ביותר לדבר על אחת המגמות הבולטות ביותר אליהן דוהרת המוזיקה החסידית של ימינו, והיא: 'שירת הקהל'. בעבר, בכל חתונה או הופעה, הייתה השירה נחלתו הבלעדית של הזמר. הקהל היה צופה מן הצד, מקשיב ומתענג על הצלילים ותו לא. ואילו בשנים האחרונות גוברת דרישת ה'למה נגרע' של הקהל ושירת ההמונים יחד עם האמנים הולכת וצוברת תאוצה, מה שמכונה בפי העם 'קומזיץ'. הקהל היום הוא חלק אינטגרלי של הביצוע, עד שייתכן שאם נערוך משאל עם בנושא, יתברר כי יותר מכל חוויה מוזיקלית של זמר עולמי, מקהלה או תזמורת, הקהל אוהב לשיר בעצמו!

בימייה הראשונים של מקהלת מלכות, שנוסדה אך לפני 8 שנים, איני זוכר שהגיע מחותן או חתן וביקש בסיום החתונה 'קומזיץ'.

5 כללי אצבע למניעת קורונה

בידודים

בדיקה בכניסה
לבידוד וביום 7

בדיקות

אם יש ספק
לך להיבדק

מרחק

שומרים על
מרחק פיסי

מסכות

במקומות סגורים
ובהתקהלויות

חיסונים

מגיל 12
ומעלה

השגרה בידיים שלנו

יש לכם עוד שאלות? הסתמכו רק על מידע מוסמך ומהימן והיועצו ברופא המטפל!

קו המידע-מטה ההסברה למגזר החרדי | 03-509-7000

דאצ'ה בניחות ישיבת

למעלה מיוכל שנים, שנה אחר שנה, מתקיים מחנה הנופש המפורסם ביותר "מחנה בני תורה". ישראל גולדמן התארח ליום אחד במחנה המאכלס מאות משתתפים וחזר נפעם • הרה"ג רבי בן ציון אזרחי, סיפר כיצד הגה אביו, ראש הישיבה הגאון רבי ברוך מרדכי אזרחי את הקמת המחנה וכיצד הגיב מרן הגרא"מ שך כששנה אחת הוא לא התקיים • בשטח הוא פגש את הבחורים מ"שני צידי המתרס" – המחזקים והמתחזקים, שסיפרו על חוויותיהם, שמע רשמים מ'רבי השיח' ומגולת הכותרת: דרשת "יצחק אלחנן שמאלה" • תחנה עלי מחנה

ישראל גולדמן

צילום: שוקי לרר וצוות המחנה

בנייעקבא. מי שיושב לידו ומצטרף לשיחה, ידידיה, מספר שחבריו נמצאים במחנה כבר 3 שנים, וגם הוא הולך להיות ב'בני תורה' 3 שנים. "חתמתי פה קבע", הוא אומר.

לא רחוק משניהם, יושב כאן בבית המדרש ומתמיד - דקות ארוכות לאחר תום הסדר - בחור סרוג שהפעיל למקום גבוה בחידון התנ"ך לנוער, בשנה שעברה. קשה להפריע לו ללמוד, ובמילים קצרות הוא מספר לנו על הזמן שהוא השקיע בלימוד התנ"ך, ואומר שנחמד לו פה במחנה, אנחנו לא רוצים להפריע לו מלימודו, ומניחים לו.

על הסטנדרים מונחת חוברת דפי גמרא מיוחדת שהכינו במיוחד למחנה, המביאה סוגיא ישיבתית מהגמרא. בסופה נמצא קונטרס "והגית" החתום עלידי "ב.מ.א." (הגאון רבי ברוך מרדכי אורחי, ראש ישיבת 'עטרת ישראל', שהמחנה כולו חוסה תחת חסותו וחסות ישיבת 'עטרת'), שמורה לתלמידים כיצד להכין 'חבורה' של ממש, גם אם אף לא שמעו מעולם על 'קצות החושן' עד עתה. "הרעיון של אבי, מרן ראש הישיבה", מסביר הרה"ג רבי בן ציון אורחי, ר'מ ישיבת 'עטרת ישראל' ובנו של הגר"מ, "הוא לתת לאותם נערי תיכון לצלול ישר אל תוך סברותיו של רבי חיים מבריסק". שמוליק, תלמיד ישיבה 'עטרת ישראל', מספר שאחרי כל סדר של לימוד, פורצת קבוצה גדולה של בחורים בריקודים ספונטניים, לאחר היגיעה בדפי הגמרא.

בית המדרש המאוחר של כפר הנוער "אלוני יצחק", ליד בנימינה. מאות תלמידים יושבים כעת ולומדים גמרא, בעיצומו של בין הזמנים. חלקם חובשים כיפה סרוגה, וחלקם - החברותות - חובשים כיפה שחורה. אחדות אמיתית. זוהי התמונה הראשונה בה נתקלנו ביום שעשינו השבוע במחנה הנופש הוותיק, "בני תורה".

באנו אל המקום בעיצומו של סדר הלימוד בבוקר, שלדברי התלמידים גדולה השפעתו על שאר היום, ונפעמנו. יותר מאחר, כחצי שעה לאחר סיום הסדר הרשמית, חזרנו לבית המדרש וכמעט דבר לא השתנה. עשרות תלמידים מילאו את בית המדרש בקולות יכוח על הסוגיא הנבחרת שנלמדת השנה במחנה, חלקם היו רחוקים עד מאד עד לפני מספר ימים, מלימוד דף הגמרא. אנחנו ניגשים לאחד התלמידים, שבמשך השנה לומד במוסדות "קריית נוער" בירושלים, וזו לו השנה השלישית במחנה (לא כולל שנת הקורונה, כמובן). "אני מאוד אוהב את ה'רבי' שח', הטיולים ובעיקר את החברה שיש במחנה, שאני משתלב איתה טוב, וכמובן - את הלימוד עם החברותא שלי", הוא מספר.

מחנה "בני תורה" נערך השנה זו השנה ה-56, כשעיקר הרעיון שטמון בו הוא הנחלת מושגי הישיבה והתורה לתלמידים שרחוקים מכך כל ימות השנה, בתוך שבוע מרוכז של ימי המחנה. אבל לא רק בזמן לימוד התורה מנחילים תלמידי הישיבות החרדיות לעמיתיהם את ההליכות. במשך שבוע שלם נמצאים כל יושבי המחנה ביחד, במקום אחד, במין כור היתוך כזה, והאווירה שממלאה את המקום - היא עצמה חלק גדול מפעילות בני הישיבות החרדיים. הנהלת המחנה לא חוסכת כמעט בשום משאב, והמחנה נודע כאחד המחנות האטרקטיביים לבחורים - גם במושגים כלליים. במשך שבוע המחנה, מביאים לכאן המארגנים את מיטב התכניות, הזמרים הכי גדולים והטיולים המהנים ביותר.

בכנס פתיחת המחנה נושאים דברים, מידי שנה, רבנים ידועים. במשך שנים, למשל, נהג להגיע למחנה ולשאת דברים, מרן הגרא"ל שטיינמן זצ"ל, שליווה את המחנה אישית שנים רבות.

הגענו למקום השבוע, אחרי הטיול המשותף ולפני השבת, שהיא שיאו של המחנה. האווירה היא ללא ספק אוירה של חופשת בין הזמנים. בכל המחנה תלויים דגלים צבעוניים שמוסיפים לאווירה, אותם תלה צוות המחנה עוד לפני בוא הנופשים. מוזיקה חסידית נשמעת בכל העת במערכת הכריזה בקמפוס, ולמטה - מגרשי ספורט, כדורגל וכדורסל, בהם נערכים משחקים וטורנירים בשעות הצהריים, בין הקבוצות השונות. הקמפוס רחב ידיים, וכולל בתוכו לבד מבית המדרש, שהוא מרכז המחנה, ובתי הפנימיות - גם מבנה נפרד לחדר אוכל, מבנה נוסף בו שוכנים חדר הצוות אליו ניגש בהמשך, וקיסק המחנה, בו גם ניתן לראות בשעות הצהריים והערב, נערים ובחורים כשהם מתחרים ביניהם במשחקי שחמט ארוכים.

לצלול לסברות

לאחר קליטה ב"בקו"ם" (בסיס קליטה ומיון המכונה כאן כך, כמו בצבא), נקבעים הקבוצות ו'רבי' השיח' לכל קבוצה וקבוצה. שוחחנו עם מספר תלמידי תיכון, על מנת להבין מה בעצם עושה להם השבוע הזה. "הוא גורם לי הרבה לחשוב ולדעת שיש עוד דברים ודרכים. ב'רבי' השיח' (מושג במחנה בו ניגע בהמשך - ג.י.), המנחה מעלה נקודות מעניינות ורגישות בחיים שאנשים בדרך כלל לא חושבים עליהן, על תכלית האדם", מסביר לנו אהרן, בן 17, תלמיד ישיבת

בחוף, במתחם מגרשי הספורט, מתנהל לו כעת משחק כדורסל. "כשתלמידי 'היישוב' מפסידים במשחקים", מספר יעקב, תלמיד ישיבת 'חברון', "הם עולים על כיסאות עם גמרא, להראות שזה מה שחשוב ולא הניצחון או ההפסד..."

ואיך הם כשחקנים?

"אה, לא משהו...", הוא מחייך. "הם מחטיאים בזריקה לסלים". ברקע נשמע כעת המנון המחנה של השנה, ש"מרים" את האווירה.

סדר היום במחנה הוא כזה: בשעה 8 מתקיימת תפילת שחרית, לאחריה ארוחת בוקר עשירה וסדר לימוד עד שעות הצהריים המוקדמות, אז הולכים חלק מהבחורים והנערים לשחק בכדורסל או כדורגל וחלק לחדרם, לנוח. אחרי ארוחת הצהריים, יש בכל יום תכנית מיוחדת, כמו גרפולוג, קרקס, קורס בעזרה ראשונה או מופע טלפתיה, ובשעת שקיעה - מתחיל לו ה'רבי' שיח'. רבי שיח הוא שם

ועל הקבוצות שצריכות כעת לעלות ולשחק, שכן אם יתמהמהו - יפסידו ב'הפסד טכני', איום שמושמע מידי שתי דקות במגברים. "אני משדר את כל ההודעות שיש", מספר לנו 'השדרן לשבוע', בחור ישיבה. "אני זה שמנגן כאן שירים כל הזמן, וכמעט לא עוזב את החדר הזה. אני מגיע לכאן ב-7 וחצי בבוקר ומפעיל שירים שמעוררים את כולם לתפילה". מידי פעם הוא משתדל גם 'לזרוק' מחמאות לקבוצות או לבחורים שצברו ניצחונות במשחקים השונים.

הוא כמובן 'מייבין', במוזיקה וזו הסיבה שהוא נבחר לתפקיד השדרן והטכנאי. תוך כדי שהוא משמיע את "כולם אהובים" של מרדכי בן דוד, אנחנו מנסים להתקיל איתו עם שירים שונים. לא עוברת דקה והשיר מתנגן בחוצות אלוני יצחק, ומתברר שהוא באמת מתאים לתפקידו. בזמן שהיינו בחדר השידורים הוא מכריז על הפסד קבוצה מסוימת מול קבוצה אחרת, וכשאנחנו יוצאים מהחדר, מספרים לנו שברגע ההפסד החלו הנערים לשיר "הכל הבל הבלים, אין עוד מלבדו"... "הם שרו את זה כדי להראות שלא זו המטרה, והמשחקים הם דבר שולי", מסביר לנו משה, תלמיד ישיבת 'חברון'. "בעיניהם העיקר הם סדרי הלימוד, ולפעמים הם אף מוכנים להקריב הפסדים טכניים באי-הגעה אל המשחקים, והעיקר להישאר עוד כמה דקות בסדר". משה מוסיף לומר שלא נותנים לאף אחד לשחק ללא כיפה

הקוד רב השנים, למפגש האישי של ראש קבוצה במחנה, עם הנערים בקבוצתו. הוא מתחיל לומר לפנייהם דברים שהכין קודם לכן, בנושאים עמוקים, רעיוניים ואמוניים, וביחד הם מפתחים את הנושאים, דנים בהם ומגיעים למסקנות משותפות. נדמה כי ה'רבי' הוא אחד מדגלי המחנה בכל שנותיו. בפועל זה קורה כך: הקבוצה מתאספת על הדשא אט-אט, כשכולם יושבים במעגל. אחרי שכולם מתקבצים מגיע ראש הקבוצה ומתחיל בדבריו. זה הזמן בו הלבבות נפתחים, על רקע השקיעה המרהיבה הנראית מכאן, ובמסגרת הזו מתנהלים דיאלוגים שלא יכולים להתנהל באף מסגרת אחרת.

הרב שיח יכול להימשך לעיתים עד 2 לאחר חצות הלילה, כשבאחד מהימים במחנה, בכל שנה, עובר הרה"ג רבי ברוך מרדכי אזרחי בין רבי השיח, ולעיתים אף משתתף בהם בדברים. גם השנה נשא דברים במסגרת הזאת. "כולם ישבו מרותקים לדברים", מספר בנו, רבי בן ציון, "וכשהוא סיים, כולם שאלו למה סיים לדבר כל-כך מהר - זאת למרות שדיבר במשך שעה ארוכה"... כעת, שעת צהריים, משחקים נערי התיכון במגרש הכדורסל במכנסיים קצרים, אך מי יודע: אולי בזמן הזה, דבריו של ראש הישיבה מחלחלים במוחם?

או ציצית, ומי שינסה לשחק כך - יזכה לשירה רועמת ורומזות בנושא, שתחליף את קריאות העידוד לעברו בשעת המשחק.

בארוחת הצהריים אוכלים בני כל ישיבה וישיבה, עם בני ישיבתם המוכרים להם. הצוות ובני המשפחות אוכלים בנפרד מכולם. לאחר אכילת המנות, מידי יום, פותחים כולם בריקודים סוערים לקול צלילים רועמים (חבר'ה, באמת הגזמתם), הבוקעים ממערכת ההגברה המאסיבית שבחדר האוכל. אז מוכרזים גם שמות הזוכים בתחרויות הספורט שהתקיימו לפני כן, ואלו מועלים על הכתפיים חוכים לטלטולים וריקודים מצד כל הסובבים. השמחה בשעה הזו היא פורצת גבולות, וכשהיינו שם הצטרפו גם כמה מהרבנים, אנשי צוות ישיבת "עטרת ישראל", אל תוך המעגלים הסוערים. שלגון קר חולק בסוף הארוחה, להרגיע את הטמפרמנט הגבוה.

בחורי הצוות, רובם ככולם מיישיבת 'עטרת ישראל', לובשים חולצות

"ואז אבי החליט ביחד עם קבוצה מבחירה תלמידיו אז, להקים את פרויקט תנועת בני-תורה, שמטרתה היא להחדיר את מושגי התורה והישיבה כערך עליון בעם ישראל"

"שטייגען אדיר"

במתחם נמצא לו, לבד מאולם ההרצאות והמופעים וכמובן בית המדרש, גם חדר השידורים של המחנה. ראשי המחנה מייחדים 'חדר שידורים' מיוחד בכל שנה, וממנו מושמעת המוזיקה שבוקעת מרמקולי הקמפוס, כמו גם ההכרזות על הקבוצות הזוכות בספורט

התורה שייכת לכולם

כעת אנחנו מתיישבים בפאנל עם בחורי צוות המחנה. איציק, אחד מחשובי הבחורים מיישבת "בית מתתיהו" בבני ברק שמשמש כ'רב שיח', מספר לנו איך זה עובד בקבוצתו. "אני מדבר על דברים שמשותפים לכולם. משתדל שלא להיכנס לוויכוחים, אלא לדבר על ייעוד ומטרות, לאן כולנו שואפים להגיע". את הדברים הוא מכין מראש, והדברים מתפתחים אט-אט בליבון הנושא עם הקבוצה. אריאל, רב שיח אחר מיישבת "עטרת", אומר לנו כי הוא דיבר על נושא אותו מחזק תדיר הגרב"מ אזרחי. "דיברתי על עניין מיצוי הכוחות ועל כך שיש להכיר אותם (והוא כמובן מזכיר את דברי הגרב"מ הידועים: 'המקסימום האפשרי הוא המינימום הנדרש' - י.ג.), הוספתי לומר שהמיצוי האישי הוא רוחני, ומושתת על התורה". כ־40 משתתפים יש בכל רב שיח כזה, שגם הם מעלים נושאים נוספים ומדברים, והנושאים ממשיכים חורמים לפי העניין. "המטרה העיקרית שלנו היא לחבר את הנערים למושגי תורה. אני מדגיש את הנקודה שהתורה היא לא רק ייעוד בכדי להגיע לעולם הבא, אלא גם עושה אותנו מאושרים, אם אנחנו עושים את מה שצריך לעשות", מוסיף איציק, הרב שיח.

אריאל אומר שכמובן שבסופו של דבר ישנה מטרה להביא את בני הנוער להיכלי הישיבות הקדושות בהן לומדים תורה, אך המטרה היא לא מקומית אלא כללית, להקנות עוד ועוד מושגים, ולהגיע עם

תואמות עליהן נכתב "צוות". למובילי 'רבי השיח', אגב, חולצות משלהם עליהן נכתב "רב שיח". כל אחד מצוות מציג כעת בפנינו את תפקידו. אחד, למשל, מספר שהוא 'היחצ"ן', ושאליו פונים עם התלונות על כרית לא נוחה, מזגן שלא עובד מספיק טוב, ועוד תלונות, אישי איש ותלונותיו.

באחד החדרים בפנימיות, מתכנסים להם אחרי ארוחת הצהריים כמה תלמידים מכיתות י"ב-י"ד מהישיבה התיכונית "נהרדעא". "הגענו לכאן דרך הנהלת הישיבה שלנו", מספר דוד, אחד מהם, "ומאוד כיף לנו כאן. כמעט כולנו כאן כבר פעם שנייה. ה'רב שיח' שלנו הוא בחור מ'עטרת', והוא מדבר איתנו על רוחניות, ומספר סיפורים נוגעים על כך שכל מה שקורה בעולם קשור לעם היהודי. באמת שחשתי כאן במחנה עלייה רוחנית", הוא אומר. אחד אחר מספר שהיה להם משחק כדורסל מול בחורי ישיבת 'עטרת', והם - הצעירים מהם - ניצחו, לדבריו, "אחרי מאבק קשה". "כעת אפשר לפתוח את השנה עם כוחות מחודשים", מצטרף גם נתנאל לדברים.

אחד מהם מספר שכעת הוא רוצה ללכת לישיבה קדושה, ולא סתם ישיבה אלא ל"עטרת", לאחר שלפני כן תכנן ללכת לישיבה תיכונית. "יש כאן שילוב של תכניות וספורט, כשאת האווירה אפשר להגדיר כ'ישיבה ללא סדרים' של כל השנה, רק קצת", אומר חגי, "כיף לנו ללמוד כאן. אנחנו לומדים עם חברמנים שיועדים ללמוד, ויש 'שטייגען' אדיר. הקבוצה שלנו היא מהבולטות בבית המדרש", הוא מתאג. נער נוסף אומר לנו ש"כיף לנו ללמוד פה יותר מהזמן בישיבה שלנו, למרות שזה חופש ובין הזמנים". בהחלט ניתן לומר

תמונות מהיו המחנה.
משמאל: מרדכי בן דוד
ואברהם פריד בהפעות
בימי תורה

הקבוצה מתאספת על הדשא
אט-אט, כשכולם יושבים במעגל.
אחרי שכולם מתקבצים מגיע ראש
הקבוצה ומתחיל בדבריו. זה הזמן
בו הלבבות נפתחים

החניכים להבנה שהתורה היא לא עוד 'מקצוע', אלא משהו מרכזי בחיים. "כל אחד מתקדם כאן, במחנה, ואם הוא מבין את המושגים אף מתחולל בו שינוי פנימי", אומר איציק. כשאנחנו תמהים אם דבר כזה ייתכן תוך שבוע בלבד, הוא אומר שזה הפלא של המחנה. "מה שקורה כאן בתוך שבוע - לא קורה במקומות אחרים בתוך שנים, ותמיד זה עובד. כשמדברים אחד עם השני, וכבר אחרי יומיים מרגישים שעבר

שכל הנערים, גם הדתיים-לאומיים שבהם, מתחברים היטב לבחורים החרדיים שבאו מהישיבות הטובות ביותר בארץ. בסיום המחנה, בתחילת השבוע, בisher לנו אחד מנערי התיכון שהקבוצה שלהם הגיעה למקום מכובד בתחרות ההלכה, וכן בתחרות המלחינים שמתקיימת בכל שנה, ובתחרות הספורט.

בימי המחנה מתקיימת תחרות הלכה שכל קבוצה שולחת אליה שני נציגים, שלומדים את החומר טוב-טוב במשך שבוע המחנה, כשבימו האחרון של המחנה מתקיים גמר התחרות.

שבוע - נוצר קשר חזק, שאף נמשך גם אחרי המחנה. כרגע למשל יש לי קשר עם חניך מלפני שנתיים שהיה לו קשיים בשינוי דרך חייו, אולם לפני כחצי שנה הוא נכנס לשיבה חרדית בטלודסטון". מה אתה מרגיש אחרי כזו הצלחה? אנחנו שואלים. "תחושת סיפוק, שהצלחתי למצות את היעוד איתו".

אריאל מוסיף: "המחנה לא מיועד למגזר מסוים. התורה שייכת לכולם ומגשרים כאן על כל המגזרים. אני יכול להעיד שהמחנה עזר אפילו יותר מלנערי התיכון, גם לבני הישיבות עצמם", הוא מאבחן. "כשאתה צריך להעביר הלאה - זה משפיע גם עליך. זה מחזק בך את מה שאתה מאמין בו. אתה משוכנע ומאמין בצדקתך, וכשאתה רואה שגם אחרים משתכנעים ממך - זה מחזק גם אותך עצמך".

שמואל, חניך מיישבת 'נהורא' שיושב איתנו, אומר: "קודם כל לומדים מהבחורים גם סדר לימוד, וגם מדברים איתם אישית על כיוונים בהמשך הדרך, ועל ענייני אמונה וכו'. כשאתה מדבר על כך שבוע - זה מחזק אותך". אלי מ"היישוב", אומר לנו ש"אפשר כאן ללמוד בלי לחץ, ואתה לוקח את הכל רגוע. בסופו של דבר כולם קמים לתפילות וכולם לומדים". יהודה וויס, שני נערים שלומדים בישיבת "מערכא", מצטרפים לדבריו, ואומרים שהם אישית מרגישים שהם קנו כאן מושגים חדשים.

המימון של הרב שך

הרה"ג רבי בן ציון אזרחי, סיפר בעבר על ימי ההקמה: "את הרעיון של מחנה בני תורה שהוקם לפני 56 שנים, יזם אבי מרן ראש הישיבה כאשר הוא ראה את מצב הנוער היהודי בארץ ובתפוצות, וחש שיש רבים שמאבדים את הנושא של לימוד תורה בישיבה כערך והמוטיב המרכזי בחיים, ולא זוכים להגיע לישיבה - מתוך חוסר מודעות. ואז הוא החליט ביחד עם קבוצה מבחירי תלמידיו אז, כמו הרה"ג רבי יצחק פרץ, רבה של רעננה, להקים את פרויקט תנועת בני תורה, שמטרתה היא להחדיר את מושגי התורה והישיבה כערך עליון בעם ישראל, גם בשכבות החלשות יותר ורוחניות. הרעיון התבסס על כך שברגע שנושבים את בוגרי התיכונים (ישיבות תיכוניות ותיכונים כלליים) יחד עם בחורי הישיבות, הם ילמדו לראות את יופי ונועם התורה ושמחת החיים של בני הישיבות, ובמסגרת המחנה יראו שבני הישיבות הם האנשים הכי מאושרים בעולם, ושהם לא נופלים מאחרים, אלא אף להיפך, הם הרבה יותר שמחים ומאושרים בחייהם".

במחנה הראשון שהיה בכפר אברהם בפתח תקווה השתתפו מיטב בני הישיבות של אז, ומאז - המחנה נהפך כבר לשם דבר בעולם הישיבות בכל השנים. רק פעם אחת (כמובן מלבד שנה שעברה, שנת הקורונה) המחנה לא התקיים. זה קרה לפני עשרות שנים, בשנה בה הגרב"מ אזרחי הרגיש שאין בכוחותיו לשאת גם את עול הישיבה וגם את עול המחנה. זמן-מה לאחר מכן קרא לו מרן הגראמ"מ שך זצ"ל. בחדרו של הרב שך ישב גם הגאון הגדול רבי יששכר מאיר זצ"ל, והרב שך סיפר לגרב"מ שרבי יששכר סיפר לו שבאותה שנה שהמחנה לא התקיים, הרישום לישיבתו, ישיבת 'עזתה', פחת, והרב שך שאל

למה המחנה לא התקיים באותה שנה. הגרב"מ הסביר לו על הבעיה התקציבית, ואז אמר הרב שך שאסור להפסיק את המחנה בשום פנים ואופן, כי זה עניין של כלל ישראל. והרב שך הוציא ממגירה בחדרו סכום כסף נכבד של אלפי דולרים, שהיה הבסיס להקמת המחנה באותה שנה, ובזה הראה את החשיבות שראה במחנה. מאז כבר לא הייתה ולו שנה נוספת בה המחנה לא התקיים.

"ראש הישיבה הגרב"מ אזרחי שליט"א עסוק כל השנה בישיבה עד למעלה מהראש", אומר הרה"ג רבי אליהו מזוז, משגיח בישיבת 'כפר חסידים' ומי שמרכז את המחנה. "יש לו בשנה רק שלושה שבועות של בין הזמנים בהם הוא יכול להתעסק במחנה, ובמקום לצאת לחופשה כמו כולם - הוא בוחר להקדיש את הימים האלו לפרויקט הזה". עצם שהותו של הגרב"מ כאן היא עצמה משפיעה, ונערי התיכון מרגישים שיש כאן משהו גדול, דמות מורמת מעם. אחרי יומיים בהם המחיצות נשברות, חלק מהם אף ניגשים אליו בעצה ותושייה. חלק נוסף אותו ממלא הגרב"מ במחנה, הוא נשיאת הדרשות המפורסמות שלו. אחת מהן היא בדרך כלל לאחר הטילול, ואחרת, והמפורסמת מכולן, היא דרשת סיפורו של "יצחק אלחנן שמאלה", על גאון עולם, רבי יצחק מקובנא, דרשה הנישאת מידי שנה בזמן סעודה שלישית, רעווא דרעווין, בעלטה מוחלטת, כשרבים כובשים את פניהם בכבי. עיקרה של הדרשה הוא מיצוי הפוטנציאל האישי שיש בכל אחד.

קרן וולפסון עזרת במימון המחנה, וגם בהכוונת נערים מתאימים למחנה, ומאז שהיא נכנסה לתמונה - גדל המחנה, והוא מונה מאות רבות של בחורי ישיבות ונערי תיכון, מה שמצריך כמוזן לוגיסטיקה שלמה, שאכן מתוכננת חודשים מראש. אחרי ימי המחנה, לא מסתיימת הפעילות, והיא נמשכת כל השנה: שבתות אירוח בישיבות, חברות שמתארחות בישיבות הקדושות והתיכוניות, משמרים בליל שישי, טיול קצר בחופשת סוכות וכנס חנוכה גדול של כל משתתפי המחנה האחרון.

"כל בני הישיבות מהישיבות השונות עובדים בהרמוניה מלאה ומתאחדים ביניהם, וכמעט אי אפשר לחוש בהבדלים שביניהם", הסביר בעבר הגרב"צ אזרחי. צוות ראשי המחנה עובד במסירות נפש ימים ולילות למען הצלחת המחנה, כשבראשו עומדים הרב אליהו מזוז, שמרכז את כל פעילות המחנה בהתנדבות; הרב יצחק שטיינבוץ, שאחראי על הצד הלוגיסטי; הרב ישי גרינולד, שנמצא יותר בצד המשרדי והארגוני מול הגופים השונים ועוד, והאחים ברזילי המוכרים מארגוני ההצלה, שאחראים על הצד הרפואי וההתנהלות אל מול הרשויות. כן נמצא במחנה צוות רבני ישיבת 'עטרת ישראל', שמשמשים כאן בתפקידים רוחניים של שיחות עם נערים וחניכים וכדו'.

הרב מזוז מספר לנו על שחקן בנבחרת הנוער של קבוצה גדולה, שחבריו שכנעו אותו לבוא לפני שנים מספר למחנה, אך הוא לא יכול היה לבוא, בשל משחק בחו"ל שחל באותו שבוע. חבריו שכנעו אותו שיבוא לפחות לשבת, וכך היה. "בדרשה של 'יצחק אלחנן' הוא בכה כמו תינוק", מספר הרב מזוז, "יום לאחר המחנה הוא כבר רצה לחבוש כובע וללבוש חליפה וללכת לישיבה קדושה... כמוזן שזה לא הולך כך, ולפעמים אנחנו אפילו אומרים לבחור שיחכה עוד שנה, או אפילו שמסגרת ישיבה עדיין לא מתאימה לו, כי לא לכל אחד זה יכול להתאים בכל שלב. אבל באמת באותו מקרה, אותו נער הגיע ללמוד בישיבה, וכיום הוא אחד ממרביצי התורה החשובים שבדור". מה שחשוב בעיני ראשי המחנה הוא תמיכת ההורים בכל צעד של בנם, והרבנים לא יאשרו ולו צעד אחד שלא ילווה בברכת ההורים.

הגרב"צ אזרחי הוסיף לומר שהמחנה, מבחינתם, מתקרב ל-100 אחוזי הצלחה. מה נקראת בעיניכם הצלחה? נשאל הגרב"צ, והשיב: "הצלחה נמדדת בכך שהצלחנו להחדיר בנערים את רעיון הישיבה!"

ישי לפידות יודע להמציא את עצמו מחדש:
בהתחלה כאמרגן, לאחר מכן כמלחין,
בהמשך כמקים להקות וזמר, וכיום כמגיש
ואיש תקשורת • איך מצליח בן אדם אחד
לאחוז בכליכך הרבה תארים, ובמה הוא
רואה את עיסוקו המרכזי? • בימים אלה
הוא מציין שנה לשידור תכניתו הוותיקה-

איש לפידות

מעודכנת ב"קול פלוי" וכ־35 שנות עשייה
מוזיקלית ענפה, וזה זמן מעולה לסיכום
ביניים • במי במוזיקה החסידית הוא רואה
השראה ייחודית? מה הבטיח לו המגיש
מהערוץ המרכזי בתקשורת? באלו אמני בני
דורנו הוא מקנא קנאת סופרים? ואיפה הוא
רואה את עצמו בעוד עשר שנים?

אהרן אטינגר

צילומים: חיים טויטו, אריאל אוחנה,
דורון עדות, יעקב נחומי וקובי הרשברג

אם מסתכלים על תמונות וקטעי וידאו של ישי לפידות מתחילת הדרך, ומשווים לאלה של היום, כמעט ולא מוצאים הבדלים. אותן אנרגיות, אותה כריזמה, אותה אווירה צעירה שהוא משרה סביבו ודרכו, הכל נמצא שם, אז כמו היום - זאת למרות שיש מציין 35 שנות עשייה מוזיקלית. יותר מ-30 שנה, ונראה כאילו כלום לא השתנה.

בעצם, משהו כן השתנה. מי שעוקב אחרי לפידות בחודשים האחרונים, מגלה שלפידות שוב המציא את עצמו מחדש - והפעם כחיית אקטואליה, וכשרדן ואיש תקשורת. הוא מגיש (יחד עם העיתונאי יקי אדמקר) את תכנית האקטואליה המרכזית של "קול ברמה" ברצועת הבוקר, כל בוקר ב-8. ביום שיש הוא מגיש את תכנית הוותיקה מאד, "שישי אישי" ברדיו "קול פליי", בה הוא מלהג תובנות שאסף מאירועי השבוע החולף. במוצ"ש הוא מגיש ב"קול פליי" את "פותחים שבוע", ובמשך ימי השבוע מגיש בערוץ "הידברות" את תכנית הנוער והילדים "כמו גדולים", המשודרת אחר הצהריים.

הפכת מזמר ומלחין, לאיש אקטואליה, למגיש.

"אני לא רואה את זה כך. מאז ומתמיד אני מחשיב את עצמי כאדם מעורב בעמו וקהילתו, וכבחור דעתן יחסית, שיש לו דעה בהרבה מאד דברים. אז אם לפני הקורונה נגעי בדברים האלה, בענייני האקטואליה, במינון נמוך יותר, כמין הובי שכוה, והייתי אדם שמגיב בכל מיני במות, כותב טור ב'בקהילה' החרדי ובעיתון 'מצב הרוח' הדתי-לאומי, ומרצה מידי פעם - הקורונה, שדי ריסקה את שוק המוזיקה והאירועים באחת, נתנה לי גב גדול יותר להתמקד בעניינים האלה ולפנות לתחום התקשורת.

"הדבר הראשון שעשיתי הוא לפנות ל'קרן דניאלי', ועם כיוון חיובי מהם ותקציב, הגעתי ל'הידברות' עם הצעה להגיש תכנית נוער. התכנית הצליחה מעל למשוער, כך שאחרי שנגמר התקציב מהקרן, החליטו ב'הידברות' להמשיך ולתקצב את התכנית הזאת, ומאז אני מגיש תכנית יומית בהידברות, עם הרבה מאד אורחים ואמנים וכו'. במקביל לכך, ביצעתי איזשהו מהלך אסטרטגי, ועברתי מ'קול חי', שהיה ביתי במשך הרבה שנים, ל'קול פליי'. לקול פליי' הגעתי כסוג של פרנטור לתחנה. שם המשכתי להגיש את 'שישי אישי', תכנית אותה אני מגיש כבר 25 שנה (ובימים אלה חושבים על אירוע גדול לכבוד זה), וגם זכיתי לקבל את תכנית הדגל של הציבור החרדי המשודרת במוצ"ש".

ואז נכנסה גם האקטואליה.

"כן. ב'ה' היו מורצים ממני בבית החדש, ולאט לאט התקדמתי גם לתחום האקטואליה ב'קול ברמה', ואני זוכה היום להגיש מידי בוקר את תכנית האקטואליה עם יקי אדמקר. זו באמת ההזדמנות להודות לבעל האכסניה, אריאל דרעי. לתת תכנית אקטואליה לאדם כמוני, זה לא פשוט. לא לכל אחד נותנים הזדמנות כזו. ובאמת, אני מוצא את עצמי היום יותר בתחום האקטואליה, התקשורת וההנחה. אני חייב לומר שאלו תחומים שתמיד רציתי לגעת בהם, רק שהמוזיקה, עד אז, תפסה את מלוא זמני. אני גם לא מתעלם מכך שבגיל שלי לא פורצים עם דברים חדשים בתחום המוזיקלי. אני מבין שעשיתי די בתחום המוזיקלי, ואני כמוהו עוד ממשיך לעשות הרבה בתחום, אבל כן ראיתי הזדמנות, בעקבות הקורונה, לשלב יותר בין עולם המוזיקה והתרבות היהודית, לבין עולם ה'שואו ביזנס' - הנחיית והגשת תכניות, הרצאות, וגם מעורבות חברתית ופוליטית. תמיד כאמור עסקתי גם בזה, רק שכעת זה במינון יותר גבוה, ואני חי עם זה בשלום. לגמרי ייתכן שהייתי מגיע לזה גם בלי ענייני הקורונה והגיל, אבל הם היו זרזים טובים שלי לעסוק גם בזה".

והחידק המוזיקלי מה איתו? מת?

"ממש לא. הוא בוער בי כל הזמן, וממש בימים אלה אני משיק פרויקט פופ מוזיקלי חדש ומעודכן, ביחד עם המעבד והמפיק, די.ג'יי.

שמוליק ברגר. הוא בחור מוכשר שהכירו לי אותו לאחרונה, ואנחנו משיקים כעת ביחד מוצר מוזיקלי חדשני מאד. סוג של פרויקט מוזיקלי אלקטרוני, שמשלב מוזיקה מאד עכשווית עם סגנון של עיבודים עכשוויים, לצד טקסטים ומלוויה חסידיים-ישראלים. דברים חדשים שלי ושלו, בהפקה משותפת. יש שיאמרו, 'אוף שימחעס 2022'."

ואתה גם ממשיך להופיע בערבים בהופעות ואירועים. איך אתה משלב את הכל? הופעה מסתיימת מאוחר בלילה, ובבוקר מוקדם אתה כבר צריך לשדר אקטואליה.

"קודם כל, הקב"ה נתן לי מתנה גדולה שאני מודה עליה, שהיא אנרגיות כמעט בלתי נדלות, ב"ה, כך שזה מצליח לי טבעי. מלבד זאת, אנשים כמו אריאל דרעי וגם המפיקים השונים מהרדיו, כמו גם ישראל כהן והרב תופיק מ'הידברות', והמנהל שלי דקל פלד, כולם עוזרים לי להגיע לדברים שאני קשור ומעורב בהם, כמעט ללא הכנה מוקדמת מבחינתי. אני בא וישר נכנס לתוך העניינים, בעזרת כל הצוותים, ובסיעתא דשמיא. הם עוזרים לי להגשים את החלומות שלי".

אבל לתכנית אקטואליה אתה חייב להגיע מוכן, להיות מעודכן.

"נכון, ומכיוון שאני באמת מעורב וחי את האקטואליה, אני מגיע לתכנית ויודע את רוב הדברים שעל סדר היום. איתי, כמוהו, משרד יקי אדמקר, שהוא עיתונאי מקצועי שיועד את כל הפרטים ועוזר לי. זה באמת כישרון מהקב"ה לבוא ולהנחית למראיין את השאלה הנכונה, או לומר את המשפט הנכון, ועם כל זה, להגיש את תכנית האקטואליה או תכנית הנוער, הרבה יותר קל לי מאשר להכין את התכנית של 'שישי', שם אני צריך ללהג שעה, או מאשר להכין שני טורים לכל סופ"ש, כי אלו דברים שבהם אני צריך להפעיל מוח, מוחשבה ושאר רוח. בשאר התכניות, אלוקים נתן לי מתנה, שאומרים לי באוזניים מה הנושא - ואני ישר שולף את השאלות".

אז אם שאלתם את עצמכם, איך עובד ישי לפידות על התכנית האישית הוותיקה והמואזנת שלו, ובכן, זה עובד כך: "במשך כל השבוע אני מלקט נושאים, או רושם בצד כל מיני משפטים, תזכורות ותובנות על עניינים שנגעו בי, ואז, ביום חמישי אני מתיישב במשך מספר שעות, והופך אותם לאייטמים לתכנית. כל אייטם גדול בתכנית, מתפתח ממשפט קטן שרשמתי לעצמי במשך השבוע, דברים

"מי זה ישי האמיתי? זה שרוקד
על במות ועושה בלגנים, או
זה הרגוע מהתכנית בשישי,
שמדבר כמו ראש ישיבה
ומשגיח?"

בהצגה, עם שולי רנד

"אני יושב בכיתה עם הפרעות קשב חמורות, שבעידן ההוא אף אחד לא ידע מהן ומיהן, והמורים לא מבינים למה אני לא מקשיב. אני לא טיפוס שמפריע או רב עם ילדים, אבל יש לי את העולם שלי עצמי, כי קשה לי ללמוד. אז אני בונה לי בועה שאני חי בתוכה - בתוך הכיתה. וכחלק ממנה, אני מוצא את עצמי מלחין את הכרזות שתלויות על קירות הכיתה. השיר הראשון שהלחנתי, שאני זוכר אגב עד היום, הוא כרוז שהיתה תלויה מעל הלוח: 'כל העוסק בתורה בלילה - שכינה כנגדו'. אני פתאום קולט שאני מאד אוהב לשיר, ונמשך למוזיקה. בבית היה פטיפון, בו בכל מוצ"ש אבא הניח תקליט אחר - של פרחי לונדון, עמודי שש או מרדכי בן דוד. לא קיים בעולם במאי שיצליח לביים קליפ לשום שיר, כמו הקליפים שאני ואחיותיי בנינו לעצמנו בראש כששמענו את השירים. היינו יושבים על השטיח בסלון, בוהים בעטיפת התקליט, ובראש מדמיינים קליפים מדהימים של הילדים מהעטיפה שרים".

היום כבר לא צריך לדמיין, לכל שיר יש קליפ.

"זה כואב לי על הדור שלנו, שאם אין לו ויזואליה הוא לא מצליח לשרוד. לילדי דורנו אין צ'אנס ללכת ולבנות לעצמם עולם של דמיון בראש, כי הכל מוגש היום בכפית. אף זמר לא מוציא שיר בלי קליפ או משהו ויזואלי. אבל אז, בנינו לעצמנו עולם עשיר של דמיון בראש, כששמענו שיר כמו 'כה אמר ה' של פרחי לונדון או 'ק'ה ריבון עלם' של פרחי טורונטו".

ובחזרה לבית הספר. "מהר מאד הגעתי להשתתף במקהלת הילדים, שמי שניצח עליה היה בחור צעיר שרק התחיל אז להתפרסם, שעונה לשם מונה רחנבלום. לא ידענו אז להבין במה זכינו, אבל זכינו באדם שהטיל בכולנו את שורשי המוזיקה, והאהבה והמקצועיות במוזיקה".

עם עמית דביר

עם שלמה כהן

שמטרידים אותי או מרגשים אותי. לפעמים זה גם יכול להיות ספונטני: השבוע דיברתי בתכנית על אייטם שהגיע אליי דקה לפני התכנית, בנושא קנאות. ודווקא עליו קיבלתי הכי הרבה תגובות".

לחן ראשון: בכיתה ד'

אבל לפני ישי לפידות המגיש, היה ישי לפידות המלחין, המוזיקאי, הזמר. איך זה התחיל? ובכן, בכיתה ד' בבית הספר "רזילי" בבני ברק.

עם השנים, כישרון המוזיקה של לפידות, הלך והתקדם. "אחרי בית הספר, למדתי ב'אור ישראל', שזו ישיבה סגורה, שאסור היה בה אז לשמוע מוזיקה, אבל עדיין - שרתי בשבתות, וגם המשכתי להלחין לעצמי, בשקט". בהמשך, נפגש עם מלחינים ומעבדים כמו משה לאופר ומונה רונבלום (אותו כבר הכיר מבית הספר). "התחלתי להידחק בשקט לאולפנים. ביקשתי מהמעבדים רק לשבת בשקט

ולראות אותם עובדים. ועדיין, גם בשנים שלאחר מכן, עולם המוזיקה נשאר אצלי בסתר. לא היה לי חלום להיות זמר, רק להיות מאחורי הקלעים, מפיק אולי. לא חשבתי בכלל שאני ראוי להיות זמר."

לשידוך המוזיקלי הראשון שלו, אחראי המלחין הרה"ג יוסף צבי ברייער מבעלזא. "זה היה אחרי שנות הישיבה", מספר לפידות "עשיתי אז כל מיני הפקות קטנות למשפחות שונות, הקלטתי ילדים באולפן לקראת אירועים משפחתיים. ואז ניגש אליי הרב ברייער ואמר לי: ראיתי אותך עובד עם ילד באולפן של אריה ברוגר, אולי תעבוד עם אריה? יש לו תזמורת מאד טובה, והוא צריך אחד כמוך לנהל אותו. וזה היה המפנה בחיי המקצועיים, ועל כך אני חייב תודה גדולה לרב ברייער. נפגשתי עם ברוגר, שכמובן הכרתי את תזמורתו, ובקשרי הישיבתיים הצלחתי מהר מאד להכניס אותו לנגן בחתונות הכי גדולות ב'חברון', 'עטרת' ושאר הישיבות המובילות. הייתי איתו כמה שנים ביחד, צמוד. התזמורת שלו פשוט פרצה דרך והפכה להצלחה ענקית. אפשר לומר שהוא היה היוצא דיקמן או העמירן דביר של הדור ההוא, גם בזכות היח"צ שלי אבל כמובן בזכות המקצועיות שלו, ובתוך שנה באמת התחלנו לראות הכנסות יפות מהתזמורת."

ואז, עולה לישי, שכבר צבר כמה וכמה לחנים, רעיון. "התחלנו לחשוב על הפקה מוזיקלית משותפת. אני אומר לאריה: אני מלחין, ואתה זמר, בוא נעשה ביחד פרויקט. ואז הוצאנו פרויקט בשם 'משהו בשביל הלב', שהיה רוק חסידי מעניין, אבל כישלון גדול במכירות, לא הצליח. למדתי את הלקח, ותקופה לאחר מכן אמרתי לו: כעת אנחנו צריכים להוציא אלבום חסידי רגיל. וכך הוצאנו את 'חסידיש', פרויקט שפשוט 'התפוצץ' בכל מקום. היה לזה קונספט שלא יכל שלא להצליח: שמואל ברוגר הביא את הקול המאד חסידי, בניגוד לאריה בעל הקול הרוקיסטי. וגם בחרנו לחנים טובים, בעיקר שלי אבל גם של אחרים, וכך הוצאנו שלושה אלבומים, שכל אחד מהם מכר בין 80 ל-100 אלף עותקים, הצלחת ענק. היו שם 'הוא יגאל אותנו', 'שומר ישראל', 'וקווי ה', 'מארש חברון', 'קדוש קדוש' ועוד

השיר הראשון שהלחנתי, שאני זוכר עד היום, הוא כרזה שהיתה תלויה מעל הלוח: 'כל העוסק בתורה בלילה - שכינה כנגדו!'

ועוד. לימים, אגב, הגיע דדי גראוחר עם כוחו הגדול ו'גנב' מאיתנו, במירכאות (זה כמובן היה באישורנו), את השירים הכי גדולים: 'הוא יגאל', 'וקווי ה' וכ'. הוא שר אותם אצלו, והם התפרסמו עוד יותר בכל העולם. ואז אני מתחיל להתפרסם כמלחין, ומתחילים להתקשר עוד ועוד אנשים שרוצים שירים, ועדיין, אין קשר בין זה לבין הפרנסה. אני עדיין מאחורי הקלעים."

בינתיים עוברות כמה שנים, לפידות מתחתן, ובחתונתו שרים לו כוכבי אותה תקופה את "מדרש כלה" שהלחין ב"חסידיש": "האחים ברוגר, דדי גראוחר, מנשה פטמן וגם ילד הפלא שהפך לימים לכוכב החזנות: רפי ביטון. "תקופה לאחר מכן, אני אומר לאריה: אנחנו כל

בקי בכל הסגנונות. עם יואלי קליין, יעקב שוואקי ואברהם מריד

הזמן מתעסקים, כולל ב'חסידיש', במוזיקה אלקטרונית שהיא כאילו אמיתית: סינטיסייזר שמדמה גיטרה, כינורות, חצוצרות, תופים וכו'. אבל יש עכשיו בעולם מוזיקה אלקטרונית אמיתית, שהיא ז'אנר בפני עצמו, בלי לחקות כלים אחרים. בוא נוציא פרויקט כזה של מוזיקה חסידית בעטיפה אלקטרונית, לציבור הכללי."

אריה שמע, חשב, ויחד הם השתעשעו עם הרעיון הזה שנתיים. "ואז הוצאנו סינגל ראשון בסגנון החדש, בשם 'די די די'. אני משמיע את השיר הזה לשרדן מוכר מאד, לא חרדי, והוא התלהב וגם שידך לי לפרויקט החדש די.ג'י. מצליח. בינתיים, אריה, שרואה שהעסק מתחיל לזוז והולך למקומות מסוימים, אומר לי: ישי, אני מאד רוצה להתעסק עם זה, אבל רואה לאן זה הולך וזה פחות מתאים לי, ואני נאלץ לצאת מהפרויקט הזה."

"הפכתי לזמר בלית ברירה"

"הפרויקט הזה", אם עוד לא הבנתם, הוא לא אחר מאשר "אוף שימחעס", לימים להקת הדאנס הכי מצליחה במוזיקה היהודית אי פעם, חו שנחשבת לשמו הנרדף של לפידות, גם שנים רבות לאחר שיצא האלבום האחרון של הלהקה. ישי: "אריה זו הצידה, ואני תקוע עם הפרויקט. אמרתי לעצמי: עד עכשיו הייתי ה'משוגע' בפרויקט, הראפר שצועק, וזה בסדר. אבל מי ישר? ואז בלית ברירה, אני אומר: אני אנסה לשיר בעצמי, והקלטתי בעצמי את השירה לכל האלבום. אנחנו מוציאים אלבום ראשון, שנקרא אוף שימחעס, והוא מתפוצץ בקול רעש גדול. תוך זמן קצר אנחנו מתקבלים לתחרות שירה גדולה,

שום רצון 'למדרן' (מלשון מודרניזציה) את עולם הישיבות ולהכניס לשם תכנים כאלה. לכן, האלבומים הבאים של הלהקה כבר היו הרבה יותר ישיביש, עם 'סוד החסידות' ו'פיה פתחה' והרבה יותר שירים שמתאימים לציבור החרדי."

ומה עם הלחנת מוזיקה חסידית רגילה? המשכת במקביל לאוף שימחעס?

"בוודאי. במקביל ללהקה, הלחנתי את 'מודה אני' לפריד, ואת 'אלא' לאלא' לידל, ועוד הרבה שירים להמון זמרים. אבל פתאום נוכחתי לראות ש'אוף שימחעס' נחטף דווקא בבני ברק. גל פז אמר לי שנקנו 38,000 עותקים של 'אוף שימחעס' הראשון, הרבה יותר מביצור הכללי, שם מכרנו באותו זמן 10,000 עותקים. בינתיים שמעתי שבישיבות מסוימות אומרים לבחורים, שאם הם ישמעו אוף שימחעס יזרקו אותם מהישיבה. ואני אמרתי: הם צודקים. אמרתי לבחורים: חברה, זה לא בשבילכם."

מי שהשתתף בכמה הופעות הלהקה באותן שנים, ושמע את לפידות מדבר בין השירים, היה מוטי שקלאר, מנכ"ל רדיו קול חי בזמנו. "הוא ניגש ואמר לי: אני שומע אותך בהופעות, ואתה דעתן. תקשיב, יש לי רצועה פנויה ברביעי בלילה, בוא, דבר אצלנו. התחלתי לשדר שם, ואחרי חודשיים הוא בא ואמר: אתה מדבר טוב, אני מעביר אותך לרצועה היוקרתית בשישי בצהריים. ומאז, כמעט 25 שנה אני משדר מידי שישי בצהריים, וזה הזמן להודות ל'קול חי', האכסניה הקודמת. כיום, שידור התכנית ב'קול פליי' נותן לי אתגר מחודש וטרי, כמו בהתחלה בקול חי. כי קול פליי מיועד לציבור צעיר יותר, כולל נערים ובחורים. ואני והרדיו יודעים שבשישי ב'3 בצהריים - אנחנו גם רואים את זה ברייטינג - הרדיו מקבל פתאום בוסט של מבוגרים שבאים לשמוע אותי, וכבוד הוא לי שחלק גדול מהם נשארים לשמוע את התכנית שאחריי, ומצטרפים לקהל הענק של מאזיני 'קול פליי'. בכלל, זו תחנה שהיא חידוש, תחנת מוזיקה חרדית שהבינה שדי כבר עם הפוליטיקה והלהג הבלתי נגמר. הנה רדיו שאפשר לשמוע בו מוזיקה בלבד, עם קצת שדרנים שמדברים מעט בין השירים, כשהעיקר הוא המוזיקה."

אנשים שמכירים אותך מההופעות, מופתעים לשמוע את הסגנון שלך בתכנית בשישי.

"אתה לא מבין כמה אנשים אמרו לי את זה במשך השנים. פעם בא אליי ידידיה מאיר ואמר: ישי, הרי כל הקטע שלך הוא שאתה מדבר בלשון העם, אז למה בתכנית אתה כזה רשמי ומדבר בעברית כזאת גבוהה? אמרתי לו: אין לך מושג כמה אנשים בבני ברק ובכלל, ראו אותי בתחילת הדרך הולך ברחובות עם אזניות, ואחרי זה מופיע על במות, וזלזלו בי. אמרו: הוא סתם אחד שרוצה לעשות 'שמח', ולא כאמירה חיובית. ואז, אותם אנשים שומעים את התכנית ברדיו ואומרים לעצמם: מי זה ישי האמיתי? זה שרוקד עם רקדנים על הבמות ועושה בלגנים, או זה הרגוע מהתכנית בשישי, שמדבר כמו ראש ישיבה ומשגיח? ואני באמת כל כך אוהב להראות את שני הצדדים שלי, שרבים לא מצליחים לעכל, וזה כבר דורות אחורה."

"אנשים לא מבינים איך יש בחור ששר 'הלו ילד' ו'אוי אוי' או 'תן לי כח' עם הדאנס הכי מתקדם, ורקדנים וכו', ופתאום בסיטואציה אחרת, בשישי בצהריים, מדבר כמו המשגיח של הישיבה. ואז אנשים שאלו מי אני באמת מבין שתי הדמויות? וענית להם: אני גם זה באמת וגם זה באמת, ותלמדו ותפנימו: יש אנשים מורכבים בעולם, שאי אפשר לקטלג אותם בשום אופן בקופסה. היום, אגב, כבר יש הרבה צעירים כאלה, כל מיני אמנים וידוענים שאי אפשר לקטלג אותם. אתה לא יכול לקטלג לא את ישי ריבו, ולא את חנן בן ארי ועוד הרבה צעירים מוכשרים אחרים. אני חושב שבאיזשהו שלב אותם חברה צריכים להגיד: תודה לישי וחבריו בדור ההוא, שכבשו לנו את הדרך."

להם זה כבר הלך יותר בקלות, מה שאי אפשר להגיד עליך.

מוזמנים לכל התכניות בארץ, ובתוך שנה הופכים לדבר הכי ידוע. תחשוב, אין עוד ישי ריבו, לא חנן בן ארי, ואפילו עוד לא אביתר בנאי בגרסה הדתית. הלהקה החרדית היחידה שמופיעה בכל האירועים הכי גדולים, עם רייטינג מטורף, זה אנחנו. ואחרי כל הופעה, הטלפונים במשרדים קורסים. בעצם, עשינו מה שעשו קרליבך וצמד רעים לפנינו, רק שאנחנו הגענו עם טוויסט חדש. ואז קורה דבר מטורף יותר: למרות שהיינו בטוחים שזו מוזיקה שתשרת את הקהל הכללי שחובב מסורת, אנחנו מגלים להפתעתנו וגם קצת לחרדתנו, שיותר ויותר בחורי ישיבות חרדים רוכשים את המוצר הזה."

למה "לחרדתכם"?

"כי אני, כבוגר ישיבות חרדיות וכבעל השקפה חרדית, חשבתי אז שהתכנים שאני שר, והסגנון, לא מתאימים לבני תורה. לא היה לי

"אנשים לא מבינים איך סולן של אוף שימחעס פתאום בשישי בצהריים, מדבר כמו משגיח של הישיבה. ואז אנשים שאלו מי אני באמת מבין שתי הדמויות?"

"במקום להיות האדם הכי מוכר
במדינה, אני עומד כעת מול
הבטחה של אנשים בכירים
מאד, שאומרים לי שהם הולכים
לחסל לי את הקריירה"

להיעתר שוב להזמנות וחזרתי להופיע באולמות השמחה החרדיים. ועדיין, בגלל ההחלטה לצאת עם 'אוף שימחעס', הפסדתי במשך שנים כל מיני הופעות שהייתי מופיע בהן קודם, כמו שמחות בית השואבה בהיכלי הקודש החרדיים, הקפות שניות וכו'. אבל הבנתי לגמרי שנגזר עליי בעקבות 'אוף שימחעס' שלא להופיע במקומות האלה. לאחרונה, לאט לאט זה מתאזן".

"מסתובב עם מכשירי הקלטה"

בסוף, רשומים על שמך מאות לחנים, ואתה ידוע במשך שנים כישי לפידות המוזיקאי. איך נוצר שיר של ישי לפידות?

"אספר לך משהו שעברתי בתחילת הדרך: כשלמדנו בישיבת 'אור ישראל', המשיגה, הרב שפירא זצ"ל, אמר לנו באחת השיחות, שהצוות החינוכי בישיבה הם 'סנדלרים'. הסתכלנו המומים, והוא הסביר: כן, כי כשאתם תצאו מהישיבה, הנהר של החיים ישטוף אתכם בקול שאון ענק. אז ככל שאנחנו, צוות הישיבה, נכין לכם כאן 'מגפיים' יותר חזקים, ככה תצליחו לעמוד יותר מול נהר החיים. ואני, הקדשתי את חיי בזמן הלימוד בישיבות לחזק את המגפיים שלי, ואני יודע כמה זה עזר לי. אילולי זה, אני לא בטוח שהייתי עומד בנהר ומצליח להגיע למקום הרוחני בו אני נמצא היום".

והוא נזכר בסיפור. "בפעם הראשונה שבה התחלנו לשווק את המחיקה שלנו גם לציבור הכללי, עוד לפני שהכירו אותנו, קיבלנו הזמנה להופיע בתכנית הכי גדולה ששודרה בזמנו, בספישל פורים מיוחד. ואתה יודע שאחרי האירוח שם, למחרת אין אדם ברחוב שלא יכיר אותך. היה לזה רייטינג מטורף. לקראת האירוע, אספתי את שאר חברי הלהקה דאז, בני שוולב ושמשון דלבקוביץ' ז"ל, והקמנו רשמית את הלהקה, כשאני יודע בוודאות שחלום חיי מתגשם, ולמחרת ההופעה בתכנית הזאת לא אוכל ללכת ברחוב, ויהיו הזמנות אין סוף. לימים, אגב, התברר שצדקתי".

"ובכן, לילה לפני, אחרי שכבר עשינו חזרות והיינו מוכנים לגמרי לתכנית, מתקשר אליי תחקירן התכנית עם כמה עניינים אחרונים לפני השידור, והוא מספר לי לפי תוכנו מי עוד מתארח בתכנית, ואלו אנשים שמבחינתי לא יכולתי בשום אופן להיות איתם באותה התכנית. הייתי אז ילד בן 25, וידעתי שאני כעת עלול להפסיד הכל, אבל אמרתי לו: אם אלה האורחים שייגיעו, אני לא בא. הוא היה בטוח שאני צוחק עליו. תוך 10 דקות עלו על הקו כל המפיקים של התכנית, וגם המגיש ומי שתרצה, וכולם מאיימים: אם תברזו לנו לתכנית, נדאג שלא תופיע יותר בשום מקום, אתה מחוק! ואני עומד מולם באומץ, שאין לי מושג מאיפה הגיע, כנראה מהחינוך, ואני אומר: אני לא בא! ובראש שלי, אני מבין שבמקום יום בו הייתי אמור להיות האדם הכי מוכר במדינה, אני עומד כעת מול הבטחה של אנשים בכירים מאד, שאומרים לי שהם הולכים לחסל לי את הקריירה עוד לפני שהיא התחילה. אבל עמדתי בדיבורי ולא הגעתי".

האיומים, כידוע, לא התמששו לבסוף, והלהקה הפכה למוכרת ומצליחה. אבל סוף הסיפור, מפעים. "אחרי כמה חודשים, למרות האיומים, אותה תכנית הזמינה אותנו להופיע שם. שאר המשתתפים אז היו בסדר, והגענו. לימים, פגשתי את מגיש התכנית ושאלתי אותו: הרי נשבעת לי שלא אוזמן יותר לתכנית שלך, ובכלל, שתמחק אותי, והנה ראיתי שכשהתראיינת יום אחד לאחר שהתכנית כבר ירדה מלוח השידורים, אמרת שהתכנית עם אוף שימחעס היא בין חמש התכניות הטובות שהיו לך. מה קרה? מדוע נשברת והחלטת להזמין אותנו? והוא אמר לי: באותו רגע שביטלת את הגעתך, כעסתי מאד, אבל כשראיתי שזה מגיע מהאמת שלך, מהאומץ לעמוד על העקרונות, הערכתי את זה, ואמרתי לעורכים להזמין אותך בפעם אחרת. זה אירוע שלימד אותי, שאם אתה הולך עם האמת שלך - אתה לא יכול להפסיד".

ומה ביתיים קורה באירועים מול הציבור החרדי?

"בשלב די מוקדם של הקמת הלהקה, קיבלתי על עצמי החלטה שאני נוטש את העבודה עם אריה ברונר, למרות שהרווחתי בה הרבה מאד כסף. כך גם סירבתי להופיע עוד באירועים בציבור שלנו, כי לא ראוי היה מבחינתי שבחור שמופיע בבמות כלליות, יופיע לפני בחורים מ'קול תורה' או 'עטרת'. היה ברור לי שאני מפסיד הרבה הופעות, כי היו הרבה חרדים שהתקשרו להזמין - וקיבלו ממני תשובה שלילית. אבל ידעתי שיש ראשי ישיבות שמסתכלים על הצעד הזה שלי, ומעריכים אותו. כי הם יודעים שתלמידים שלהם רוצים להזמין אותי, ואני לא בא, ומפסיד כסף. רק אחרי האלבום השלישי של 'אוף שימחעס', בו השירים היו הרבה יותר חסידיים, רק אז אני התחלתי

ישי, אתה שר עם כל מי שפונה?

"העניין הוא כזה: הדבר הכי חשוב שאמן צריך להיות, זה מודע לעצמו. כי על הכל יש סלחנות, חוץ מדבר אחד: פתטיות. שלא תצא פתטי. אני מודע ליתרונות שלי ועוד יותר לחסרונות ולמגבלות שלי, ואני חושב שאמן שבטוח בעצמו ובייחודיות שלו ויודע מה הוא יודע לתת, לא מפחד להופיע עם עוד אמן ולבצע דואטים. אצלי, למשל, זה בא טבעי. בנוסף, החלטתי מגיל מאד צעיר שאם מוגיע אליי אמן עם שיר שנוגע בי, לא מעניין אותי מיהו ומה העבר שלו - אני בשמחה אעשה איתו דואט".

"יש לי חלום להיות טייס"

בחלק האחרון של הראיון, ביקשנו מישי תשובות על כמה נושאים מעניינים ממהלך הקריירה שלו.

שיר שלך שאתה מחובר אליו במיוחד? רגע, חוץ מ"עלה קטן".

"אני מחובר לכל היצירות שלי, ויש מהן שאני מאד גאה בהן. למשל, בתוך 'אוף שימחעס' עם כל הדאנס והטירוף, יש שני שירים שאני מאד אוהב. הראשון הוא 'תולדות המוזיקה החסידית'. אני אוהב אותו במיוחד בגלל שאני חושב שטמונות בו המון מחשבה ויצירתיות. והשיר השני, שהוא דווקא כל כך לא 'אוף שימחעסאי', הוא 'אלפי אנשים'. שיר שאני עד היום מקבל עליו הרבה ריקושטים. על שניהם אני מרגיש שהם יותר מסתם עוד שירים".

למה בעצם הפסקת עם 'אוף שימחעס'?

הלהקה הרי הצליחה מאוד.

"מעולם לא אמרתי שהפסקתי. אל תספר לאף אחד, אבל הלהקה מופיעה עד היום. ההופעה האחרונה שלה היתה לפני הקורונה. נכון, חומרים חדשים אנחנו כבר לא מוציאים, כי אני מרגיש שיש היום אקלים מוזיקלי חדש, עם כוחות חדשים. גם לציבור הדתי והחרדי הגיעו כוחות חדשים לשוק, וזה בסדר, לכל אחד יש את הזמן שלו. אבל קח שיר כמו 'בקש עבדך' שהוצאתי או 'אדמה ושמים' שאני שר עם אריק דביר, זה לגמרי אוף שימחעס. כך הייתה נשמעת אוף שימחעס היום. בהופעות שלי היום, אני שר גם את השירים ההם של אוף שימחעס, כמו 'הלו ילד', וגם שירים מהיום כמו 'בקש עבדך'. אבל אין מה לעשות, זה דור חדש שחי על ישי ריבו, חנן בן ארי ומורדי שפירא, ואני לא מתכחש לזה".

בכל תקופה המצאת את עצמך מחדש, בכל פעם עם

להקה חדשה או כיוון אחר. מה עומד כעת על הפרק?

"ייתכן שהפעם אני ממציא את עצמי מחדש יותר בתחום התקשורת, אני מפנה לשם יותר אפיקים מבעבר. אבל אני לא שוקט על השמרים גם במוזיקה. אל תשכח שעד הקורונה היתה לנו את 'מועצת השירה היהודית' שהצליחה מאוד, והקורונה די קטעה הכל. אלו דברים שאתה צריך לתפעל ולהשקיע בהם כל הזמן, וזה גם המון כסף. כל דבר כזה צריך להיות כלכלי, הרי יש לך אחריות למשפחה ולילדים. אז לא כל דבר אני יכול לתחזק כל הזמן".

מכל מה שאתה עושה, ממה אתה הכי נהנה?

"מכל הבלגן הזה שלי. אני אוהב את כל מה שאני עושה. אבל אם אתה שואל ממה אולי הכי הייתי נהנה, זה כנראה להיות טייס. אני מופעם מאווירונאוטיקה וממש הייתי רוצה להיות טייס, דבר שכנראה כבר לא יקרה. למרות שאני טס המון, עד היום אני מפחד מטיסות, אבל נדהם מהן בכל פעם. מוכן 'להיתקע' בבסיס חיל האוויר בחצרים עד יום מותי.

"ולשאלתך, תראה, יכולתי לבחור לעצמי עיסוק אחד. נניח, להיות רק עיתונאי, רק כותב טורים, רק מוזיקאי או רק מפיק, אבל אלוקים נתן לי מתנה לממש את הכל ביחד, וכן, יש לזה מחיר, גם כלכלי וגם מקצועי, שאתה לא מתמקצע לגמרי בשום עניין, כי אתה מתפרס על מיליון דברים".

"אקדים: נא לא ללמוד ממה שאני אומר, כי זה לא חינוך טוב לאמן. אמן מקצועי אמור לעבוד קשה, לקום בבוקר, להתיישב ליד הפסנתר, בין אם יש מוזה ובין אם לא, ואמור לכתוב יצירה בכל יום. אבל היות ואני לא איש של מקצועיות אלא של מוזה, אני כן הולך עם מכשירי הקלטה באופן קבוע כבר עשרות שנים (היום, כמובן, זה כבר כלול בטלפון), ובכל פעם שעולה לי רעיון מוזיקלי בראש אני מקליט אותו מיד, ואז מפתח אותו בבית. אני כמעט ולא יושב לכתוב שיר, למרות שזה מה שצריכים לעשות אמנים רציניים. אם אחרי השיחה איתך ייצא לי ניגון, אני מיד אקליט אותו, ואז אקשיב לו יום למחרת, לראות אם הוא עדיין מוצא חן בעיניי או לא. ואם הוא טוב, אקליט ואוציא אותו".

למה כמעט ואין לחנים שלך בשנים האחרונות?

"בגלל שבשנים האחרונות אני עסוק במיליון פרויקטים. אבל צריך לזכור שאת כל השירים הראשונים של ה'קינדלדעך', אני כתבתי והלחנתי; וכך גם כל שירי 'יא בה ye', ורוב שירי 'צמד ילד'. אבל אין מה לעשות, יש מחיר לעיסוק בשידורים ושאר התחומים שלי, שאתה לא פנוי לשאר רוח, להלחין. ועדיין, שואקי קיבל את 'עם ישראל לא מפחד', ליפא שר איתי את 'ילד קטן' ויש עוד אמנים אחרים שמקבלים שירים, נכון שלא בכמויות של פעם. ואגב, שבת היא יום ה'ברייק' שלי, יום רוחני, ובכל שבת אני מקבל על עצמי להתחיל השבוע להלחין 3 לחנים חדשים. הבעיה היא שמיד במוצ"ש אני רץ לרדיו, ובראשון אני כבר צמוד לענייני האקטואליה, והחלומות נדחים".

ועדיין פונים אליך זמרים ומבקשים שירים?

"כל הזמן. הנה, עכשיו אני עומד מול יידל, וגם מול שוואקי - גם יעקב וגם יוסף חיים. יש גם הרבה אמנים בחו"ל שפונים. אבל תשמע, בשנים האחרונות קמו המון מתחרים. יש המון צעירים שאני גאה בהם, ומקנא בהם קנאת סופרים חיובית. המון צעירים מוכשרים שלמדו בבית כל מיני תוכנות, וכשהם מקליטים סקיצה היא מקצועית,

מרץ הרבה לפני הצלחת הזאנר האמנו-מקורי. עם גדי אלבול, ישי ריבו וחנן בן ארי

והם מפתוצים את השוק בלחנים מעולים, עד שדעתי נחלשת מולם. אז כן, יש קנאת סופרים וזה חלק מהעניין. אני מרגיש שעשיתי את שלי, וכעת אני נותן את הבמה גם לאחרים".

לא קשה לשים לב, שיש הוא כנראה הזמר במוזיקה היהודית, לו הכי הרבה דואטים עם זמרים אחרים. זמרים חסידיים, מזרחיים, ישראלים, ילדי פלא, להקות ילדים ונוער, מקהלות, די.ג'יי למיניהם. זמרים מתחילים וותיקים כאחד. יש הוא הזמר היהודי המדואט ביותר.

במופע האסקו, עם מרדכי שפירא, אלי גרסטנר, יעקב שוואקי, בערי וובר, יואלי דיקמן ואייבי רוטנברג

בסיטואציות שונות בחיי, אני חושב איך פריד היה מתנהג כעת. כשהוא מופיע, לכן אדם הזה יש בלב יהלום שמאיר את כל האולם. זה לא הקול שלו, שהוא עצום; וגם לא הכריזמה המדהימה שלו; אלא לב הזהב שמצליח להאיר החוצה על כל האולם."

לפריד גם נתת את "עלה קטן שלי", השיר שלך שהכי הצליח.

"נכון. קודם אספר איך הכרתי אותו. בשיעור ב' באור ישראל', אחד הבחורים שגר בפתח תקווה, לוקח אותי אליו הביתה בהפסקת הצהריים, ומשמיע לי אמן חדש שהוציא אלבום, שסיפרו שמרדכי בן דוד עבר אז בחנות תקליטים ואמר: הו! זה האיש שיכול להתחרות איתי. וזה היה האלבום הראשון של פריד, עם 'אף יהודי לא יישאר מאחור' ו'קל ההודאות' וכו'. כמו כולנו, גם אני גדלתי עליו. עם השנים, אני מתחבר אליו ומכיר אותו, ואפילו כותב לו את 'מודה אני', ואנחנו גם מופיעים ביחד. אני זוכר שבזמנו נערך 'מופע ליל המעלות' בזריחה, והוא העלה אותי לבמה ושרנו יחד את 'מודה אני'. ממש נהיינו ידידים. אין לי מושג למה, אבל כשהצעת לי את 'עלה קטן', הוא השיב מיד בחיוב, וזה היה אומץ עצום, כי עד אז שום אמן חרדי לא ביצע שיר בעברית. וצריך להכיר את פריד, כשאתה בא לפריד עם שיר, אחרי חודש הוא אומר לך: שמע, אולי אפשר לתקן משהו. ואז אחרי חודשיים שוב מבקש לתקן משהו אחר, ואולי אחרי 3 חודשים הוא לוקח אותו..."

"ב'עלה קטן', באתי אליו לפני מופע בהיכל התרבות. הוא היה עסוק מאד, ואמרתי לו: אברהם, קח קלטת ותשמע שיר שהלחנתי וכתבתי. הוא אמר: ישי, אין לי זמן לפני ההופעה, ואני אקשיב בטיסה לרוסיה שיש לי הלילה. למחרת, ב'8 בבוקר, מתקשר אליי מנהלו של פריד, אלי יזרעלביץ', ואומר: נתת אמש שיר לאברהם? אמרתי: כן, מה הבעיה? והוא אמר: תקשיב, אברהם התקשר אליי מהמטוס, מיד אחרי הנחיתה, ואמר: תודיע לישי שלקחתי את השיר, ותבדוק כמה הוא רוצה עליו. הייתי בהלם."

זמרים בני דורנו שאתה אוהב במיוחד?

"חנן בן ארי וישי ריבו, ולא בגלל הסיבות שאחרים היו נותנים. ריבו, הצליח 'להפיל' את כולם עם טקסטים שמעולם לא הייתי מהמר שיעברו אוזן חילונית. אם היית אומר לי לפני שריבו פרץ להשקיע בו 5,000 ש"ח, הייתי מתקשה לעשות זאת. אבל הוא הצליח להאיר עם הנשמה שלו את היצירה שלו. גם את חנן בן ארי, זיהיתי כבר בתחילת הדרך, ואפילו פרסמתי עליו מין טור מתפעם, ונהיינו חברים. בחנן, זיהיתי את עצמי. תראה את הכריזמה שלו, האנרגיות, הסטייל והמילים. אגב, הוא לדעתי כישרון עצום הרבה יותר ממני. הוא גאון מוזיקלי עם כל המתנות שיש לו, לא משנה איזה כיוון מוזיקלי הוא לוקח."

יש קנאה בהם?

"תראה, אני הייתי שם, הייתי במקום שלהם, ובוא נראה איפה הם יהיו בגיל 50... אבל קנאת סופרים, בהחלט יש. זאת לא קנאה רגילה של 'למה הוא הצליח ואני לא', אלא קנאת סופרים של 'למה אני לא מגיע לרמה הזו'. הרי גם אני יכול לעשות מאמץ כזה, למרות שזה לא פשוט ולא קל, ולפני הכל יש רק דבר אחד שעוזר, גם אם זה יישמע הכי בנאלי: סיעתא דשמיא. אתה יכול לראות אנשים יותר מוכשרים ופחות מוכשרים, גאונים יותר או פחות, אבל בסוף, אם יש סיעתא דשמיא למישהו, זה מה שעובד."

"ההצלחה של פריד: לב הזהב"

מי ההשראה שלך במוזיקה?

"אדם שהוא דמות לחיקוי מבחינתי גם במישור המוזיקלי וגם בכללי, הוא אברהם פריד. הוא דוגמא לאיך אדם יכול לערב קודש וחול, תרבות ומסורת, תורניות והעולם הזה. והוא גם מצליח לכפות את הצד הטוב על הצד הרע. הוא לא מכופף את בית המדרש לרחוב, אלא להיפך. ומעבר לכל זה, הוא גם איש עם אישיות מדהימה, ויש לי לכך דוגמאות מפה עד הודעה חדשה. אני חושב שאדם שהוא מענטש אמיתי עם לב טוב ומאיר, הוא אדם שמאיר על כל סביבתו ועשייתו. פעמים רבות

"לא היה לי חלום להיות זמר, רק להיות מאחורי הקלעים, מכיק אולי."

לא חשבתי בכלל שאני ראוי להיות זמר"

ובכן נוסף: פרזנטור של "בנק לאומי"

בנוסף לשלל הכובעים של ישי לפידות, הוא שולח יד גם בתחום הפרסום, מקליט ג'ינגלים, מצטלם לקמפיינים ומוביל דעת קהל בתחומים רבים הקשורים לעולם הפרסום.

בחודשים האחרונים משמש לפידות כפרזנטור של "בנק לאומי" בפרסום הדתי והחרדי, ובמסגרת זאת הוא מוביל קמפיין חדשני ומקורי, הן בג'ינגלים קליטים ברדיו והן באמצעים נוספים. "בנק שחושב מחר", הוא שר את המוטו של "לאומי", בג'ינגלים המופיעים בהפסקות הפרסומות.

לפידות: "כל אמן באיזשהו שלב בחייו, חלק מהמיתוג והעניין שלו זה להשתתף פרסומות, וכל אמן בוחר את הפרסומות שמתאימות לו ושממתגות אותו באופן שבו זה באמת נראה לו נכון. בנק לאומי הוא גוף כלכלי מכובד, וזאת זכות להיות פרזנטור שלו בציבור הדתי והחרדי, גם בג'ינגלים וגם במישורים אחרים. בקיץ הזה הופענו גם לעובדים החרדים של בנק לאומי, וזה היה יפה ומכובד מאוד. אני שנים רבות 'חוטא' בכתיבת, הלחנת והפקת ג'ינגלים לכל מיני גופים ומותגים, אך כשמציעים לי להיות ממש פרזנטור של משהו, אני בוחר בקפידה את הדברים שמתאימים לי. זאת זכות בשבילי הפרזנטור של בנק לאומי, ואני מנסה לעשות זאת באופן הכי קליט, הכי קיצוץ והכי כיפי שיש".

כשהלחנת את השיר, הרגשת שמדובר במשהו מיוחד?

"הרגשתי שיש פה 'ציאה', אבל לא הבנתי עד כמה. למחרת, פריד מתקשר אליי ואומר: שמעתי את השיר בדרך לרוסיה, והתחלתי לבכות. אמרתי לו: אתה? הזמר שהוציא את 'תניא' ו'אדרבה', בוכה משיר שלי? והוא השיב בכנות: 'ייתכן שזו גם הסיטואציה בה הייתי כשאני טס באמצע הלילה, רחוק מהמשפחה והילדים, לרוסיה הרחוקה. שמעתי את השיר באוזניות, והוא פוצץ לי את הלב. ישי, זה שיר שלי'.

"עד היום, זה השיר שאני מקבל עליו הכי הרבה תמלוגים מאקו"ם. זה גם שיר שנושא איתו 'ריבית', כלומר, שאני מרגיש שהוא ממשיך ונותן לי משהו בלב עד היום. שרים את זה במסעות לפולין, ובהרבה סיטואציות מרגשות. פעם התקשר אליי נשיא המדינה היוצא רובי ריבלין ואמר: זה השיר שהכי ריגש אותי בעולם, וזה כמובן גם בזכות הביצוע של פריד. פריד הוא מבחינתי הזמר הכי טוב בעולם היהודי, בעיקר בגלל שהוא מצליח לתת לפנימיות המדהימה שלו להאיר את היצירה שלו".

עוד מישוה שיש לך חיבור מאד טוב איתו כבר שנים, הוא עמירן דביר.

"עמירן הוא ידיד נפש שלי במשך שנים. זה התחיל מכך שהוא היה מגיע לראות חתונות של אריה ברונר, לראות איך מנגנים. התחברנו אז מאד, ורצה הגורל והוא התחתן יום לפני. עם השנים נהיינו יותר ויותר חברים, גם המשפחות שלנו, ואנחנו מופיעים המון ביחד. בערך כשהוא התחיל בעולם החתונות, אני התחלתי עם אופ' שימחעס. במקביל, הוא ליווה אמנים גדולים, כמו מרדכי בן דוד, דדי גראוכר, צמד רעים ועוד. החיבור שלנו יחד הוא חברי, הרבה מעבר למוזיקה, אבל החיבור האישי משפיע גם על המוזיקה: אנחנו לא צריכים לדבר אחד עם השני לפני מופע או הקלטה, כי הוא קולט בזווית העין מה אני רוצה, ומבצע.

עמירן היה שותף מלא בהקלטת הקולות ל'אופ' שימחעס', יחד עם אוהד מושקוביץ ועוד, וגם לעוד הפקות רבות שלי, וכמובן גם ליא בה ye. היום, אגב, עמירן לא מלווה כמעט אף אמן אחר בחתונות, כתפיסה, אבל איתי הוא כן מנגן".

יוצרים אחרים שאתה אוהב במוזיקה החסידית?

"כל השנים אהבתי מאד לשמוע את החומרים של גרין ולאופר. היום, בנוסף אליהם, יש שלל יוצרים: מיובל סטופל, דרך קליין וברי, ועד איצי וולדנר ויואלי דיקמן, ועוד רבים וטובים שאני מתנצל שאני לא מונה בשמותיהם. כוחות מדהימים, צעירים ורעננים, שיוצרים לתת פייט לדור הקודם ולהביא הפקות יפהפיות ברמה ובסטייל. כל הכבוד, אני מצדיע להם".

שיר שנשמעת לאחרונה והתפעמת?

"מי שמאד הצליח להיכנס אליי לראש, הוא יאיר אליצור, אמן אלמוני שהצליח לפצח את הנוער, לאו דווקא הדתי החרדי, אלא גם הכללי. הילדים שלי השמיעו שיר שלו, ו'נדלקתי'".

רגע לפני סיום, מה הסיפור של הכובע שתמיד עליך?

"בינינו, סתם, שום משמעות. התחלתי לחבוש אותו בתחילת 'אופ' שימחעס'. זה מיתג אותי כמשהו שמשלב בין קודש לחול, דתיות וישראליות. במבט פילוסופי יותר, אולי אני גם מתחבא מאחורי, מאחורי הדמות הזאת. אבל הוא לא חלק ממני, עובדה שכשאני שר בחתונות ובאירועים חגיגיים, אני בלי הכובע".

איפה אתה רואה עצמך בעוד עשר שנים?

"בעז"ה, מנחה שתי תכניות מרכזיות בערוצי התקשורת המרכזיים, מעביר שיעור תורני שבועי למאות בני אדם, פרונטלי או במדיה, ומוציא מידי פעם להיטים מוזיקליים. די לי בקב החרובים הזה. ■

הסיפורים שמאחורי השירים

פנינו למוזיקאים והמלחינים החסידיים הנודעים, וביקשנו מהם לספר לנו על רגע מיוחד אותו חוו במהלך הקריירה הענפה שלהם • **מונה רוזנבלום** סיפר על שני השירים הלהיטים שהולחנו על ידו בעוד לומד בכולל • **משה לאופר** נזכר בשיר אותו הלחין כשהוא טס במטוס • **ר' חיים בנט** התרגש מהשיר שהצליח להקים את החולה תשוע הנפש לראשונה מכיסאו • **יוסי גרין** סיפר על השיר שהלחין כתוצאה מהתרגשות מהשבת בה הפתיעו אותו • **ור' יוסף משה כהנא** בחר בשיר החסידי אותו שרים בדביקות בני נוער חילונים מהעיר רעננה

דניאל שטרן

שני שירים שנולדו בכולל

המוזיקאי והמלחין הנודע ר' משה מרדכי (מונה) רזנבלום, עם כל הוותק שהוא נושא מאחוריו, עדיין ממשיך לעבוד כנער צעיר ומעורב בכל ההפקות החסידיות החדשות ביותר. זמרים צעירים רבים גדלו על ברכיו, ועד היום משתמשים בידע שהנחיל להם בשירתם או בדרכים המוזיקליות האחרות שבחרו להם. ובימים אלה עובד מונה רזנבלום על כמה אלבומים חדשים במקבל, שיצאו בקרוב.

בחורף של לפני כעשור שנים, 10,000 אברכים בני תורה נרגשים התאספו בהיכל יד אליהו בתל אביב לאירוע סיום הש"ס העולמי של 'דרשו'. אחד משיאי הערב היה כאשר כל הרבבה קמה יחדיו ורקדה לצלילי השיר החדש שהושר באותו הערב אותו הלחין מונה, 'יש בתורה'. מונה מבקש לספר לנו את הסיפור המיוחד של הולדת השיר הזה, אותו הוא הלחין בכולל בו הוא יושב מידי בוקר ולומד, "באותו כיסא בדיוק בו הלחנתי 8 שנים לפני 'יש בתורה', לסיום הש"ס הקודם הקודם, את השיר הידוע 'אשריכם תלמידי חכמים'".

מונה: "אני הייתי קשור מאד לשני אדמו"רים שנפטרו באותו פרק זמן, מספר מונה. הראשון הוא כ"ק האדמו"ר מנדבורנה זיע"א, והשני הוא כ"ק האדמו"ר מויז'ניץ זיע"א. הרב'ה מנדבורנה נפטר ב' באדר, וממש שבוע לפני שהוא נפטר הייתי אצלו בנסיבות מסוימות, והוא אף נתן לי ברכה. בתור אחד שהיה קשור אליו, פטירתו הייתה כואבת מאד והיה לי צער גדול. הרגשתי ממש כמו שאבי נפטר. מספר שבועות אחרי כן נפטר גם הרב'ה מויז'ניץ, אותו הייתה לי מסורת שלמה של קירבה. הייתי שר אצלו קבוע בכל ראש חודש במסיבת ראש חודש פרטית. בקיצור, הייתי מקורב מאד לשני האדמו"רים זצ"ל. באותו יום בו נפטר הרב'ה מויז'ניץ, הרגשתי מאד מדוכדך, ואמרתי לעצמי שאני צריך משהו בשביל השמחה, אחרי הצער שהיה לי לאחר ששניהם נפטרו זמן מועט אחד אחרי השני. לפני שהלכתי לכולל, לקחתי איתי ספר בנושא השמחה של הרב יהודה מרגולין, שנקרא 'בשמחה ובטוב לבב' על כל מיני נושאים בענייני שמחה. היות והייתה לי מועקה בלב, אמרתי לעצמי שאלמד קצת על השמחה מהספר הזה יחד עם החברותא שלי, מכיוון הלימוד על שמחה עצמו גורם גם לשמחה. בסוף הלימוד באותו יום, פתחתי בדיוק בסוף הפרק האחרון, שם הביא מחבר הספר בשם הסלונים, אביו של הרב'ה הקודם, דברים שאמר על כח השמחה, שמה שמביא לשמחה זה כח התורה.

"ראיתי אז בספר את המשפט הזה, 'יש בתורה כח עליון להשיב נפש', וזה 'הדליק' אותי באותו רגע וממש בתוך כמה דקות יצא הלחן המיוחד הזה. מיד פתחתי מכשיר הקלטה קטן והקלטתי את השיר על המקום, ובתוך רבע שעה יצא השיר הזה. באותו הזמן, ב'דרשו' חיפשו שיר בנושא שיתאים לסיום הש"ס העולמי ופנו אליי, וכמובן אמרתי להם מיד שיש לי שיר במיוחד בשבילם".

רבים חושבים שהמילים הן מאמרת חז"ל, אך אלו כאמור מילותיו של האדמו"ר מסלונים זצ"ל. "אבל", אומר מונה לסיום, "אלו הן בעצם אלו גם מילותיו של דוד המלך - 'תורת ה' תמימה משיבת נפש! כששרו את זה באותו קיץ בסיומי הש"ס בהם היה לי את הכבוד לצנח על התזמורת, וכשראיתי איך כל האלפים רוקדים לצלילי השיר הזה, זו הייתה עבורי תחושה מאד מיוחדת".

בימים אלה, בין הזמנים, נשב כולנו בערבי המשפחה וב'זיצי'ם' השונים. בחורי ישיבות יפליאו בשיר ובנגינה של מיטב שירי הנשמה הקיימים במוזיקה החסידית, בכדי להיכנס עם התעוררות מיוחדת אל תוך הלימוד העמוק בזמן אלול הקרב ובא בצעדי ענק.

שיר ועוד שיר יונגנו שם, לעתים עם גיטרה שתוחק בידו של אחד הבחורים שגם מפליא לנגן, והנוכחים ישאבו כולם לאווירת השירה הקסומה.

מקום של כבוד מקבלת המוזיקה החסידית באירועים מהסוג הזה. שירים נוסטלגיים, כמו גם שירים חדשים שיצאו אך עתה, יושרו, ויעלו את המשוררים כמה דרגות למעלה. היכל הנגינה, כבר אמר פעם אחד מגדולי החסידות, אינו סמוך להיכל התשובה, אלא הוא-הוא היכל התשובה.

בעיצומו של זמנם הגדול של הקומזיצים השונים, בין הזמנים אב, ביקשנו מיוצרי ומלחיני המוזיקה החסידית הידועים ביותר, לספר לנו על רגע מיוחד שחוו בעשרות שנים בהן העולם שלהם הוא עולם של מוזיקה חסידית, ושירה חסידית הנוגעת בלבבות, היא המלווה את שגרת יומם.

בהשגחת הבר"ץ
פר' יהושע
הדוד

מיהיה אלוף העטיפות שלך

ריאו & קול פליי?

אוספים כמה שיותר עטיפות של קרטיב ריאו & קול פליי מסדרת הקיץ
ואלוף העטיפות יזכה בפרסים

10 זוכים

פרס שני

פרס ראשון

ערכה חודשית
של גלידות ריאו

1,000 ₪
במזומן

2,000 ₪
במזומן

לפרטים ועדכון מס' העטיפות חייגו עכשיו

079-521-1076

בנוסף, מצלמות דיגטליות
ומוצרי איכות דיגיטליים
מבית SAMVIX

107.6 FM
KOL
PLAY

ריאו

ריקוד מיוחד בבית חולים לחולי נפש

ישראל, למשל מהחתם סופר ומהגאון מוילנא, שכלל לא חשבתי שהם נוגעים בנושא הזה, ופתאום גיליתי איך שכולם נוגעים בנושא הזה ובכח הניגון, כמה שהוא מיוחד, שלא לדבר על שירת הלויים בבית המקדש שידוע עד כמה היא השפיעה."

ביקשנו מר' חיים לספר לנו את אחד הסיפורים המיוחדים שהוא מספר עליהם בהרצאותיו, ור' חיים בחר לספר לנו את הסיפור הבא:

"זה היה בערב יום כיפור לפני שנים רבות. אנחנו, כמו בעלי-מנגנים רבים אחרים, נוהגים לעשות פעילויות בבתי חולים ולבוא לשיר לפני אלו שמרותקים למיטת חולים, בבתי חולים בעיר מגוריי, חיפה, באזור המרכז ובכל מקום. אנחנו עושים את זה לא מעט. במסגרת הזו, הגענו באותו ערב יום כיפור לבית חולים ידוע לתשושי נפש בחיפה, אחד הידועים בארץ. למקום הגענו ממש 24 שעות לפני כל נדרי, שזהו זמן מיוחד לכל כך אדם. הגענו לשם עם מקהלת ילדים, והתחלנו לשיר לחולים כל מיני שירים של ראש השנה ויום כיפור, וכמובן את 'מכניסי רחמים' שאני הלחנתי, וכן שירים שלי וגם כאלה שאינם שלי, שכולם קשורים לנושא התשובה והשמחה. בשלב מסוים התחלנו לנגן גם כמה שירים משמחים, ולמרות שהחולים היו כולם תשושי נפש, בזמן הנגינה שלנו הם התרגשו מאוד, וכך נוצר פתאום מעגל של החולים, והם התחילו לרקוד בשמחה. את הערב סגרנו מאוחר יותר בשירי נשמה.

"אני יורד מהבמה, ואנחנו פונים ואומרים שלום ושנה טובה לכולם, לחולים ולכל הצוות, והנה נישא אלי מנהל בית החולים ואומר לי: ר' חיים, אתם עשיתם פה היום נס רפואי. שאלתי אותו: מה? על מה אתה מדבר? אנחנו רק שימחנו מעט ותו לא. ואז הוא אמר לי: אתה רואה את החולה הזה? והצביע על מישהו מסוים. החולה הזה, כך סיפר לי, נמצא פה כבר שנתיים עם דיכאון עמוק, וכל הזמן עם הראש למטה. נתנו לו כדורים מכל הסוגים ועוד טיפולים נוספים לאיזון, אך הוא עוד עדיין היה הולך שפוף ראש עם הראש באדמה. ואילו היום, אומר לי המנהל, באמצע הריקודים, הוא פשוט קם והתחיל לרקוד! אתה אולי לא שמת לב, הוסיף ואמר לי, אבל אנחנו הרופאים וכל הצוות עמדנו בהלם ולא האמנו למה שאנו רואים. אתם, בכח הניגון שלכם, עשיתם מה שאנחנו לא הצלחנו לעשות במשך שנתיים, וזאת בכמה דקות של נגינה!

"היה זה קידוש ה' מיוחד. הצוות שם היה חילוני לגמרי, ואנחנו היינו עם ילדים עם פאות מסולסלות מיוזניץ ואני עם הלהקה שלי, והם פשוט נדהמו. עד היום אני רואה את הסיפור המיוחד הזה בכל עת לפני עיניי, ותמיד מתרגש לספר את זה."

אלבומים אינ' ספור עברו תחת ידיו של ר' חיים בנט, המלחין החסידי הוותיק והנודע. עשרות רבות של פרויקטים הנוגעים בנשמה יצאו תחת ידיו, והולידו שעות רבות של שירה חסידית טהורה שעולה גם על שולחן מלכים.

ר' חיים, שעשרות משיריו מושרים כבר שנים רבות בכל אירוע דתי או חרדי, עדיין מנצח עד היום על מקהלת 'רגנו חסידים' המיתולוגית, ואף שותף בתקופה האחרונה להקמתן של מקהלות ילדים בכמה וכמה תלמודי תורה ברחבי הארץ. כעת בנט עובד על מספר לחנים חדשים, "ואני מקווה שה' יעזור וייתן לנו כח והשראה להלחין עוד ועוד".

לבד מהעבודה על השירים החדשים, בימים אלו הוא עסוק עד מלא לראשו בסבב הרצאות מיוחד שהוא נותן בבין הזמנים בנושא 'כוחו של ניגון', הרצאות אותן הוא מוסר במשך השנה בין השאר בתלמודי תורה, סמינרים לבנות, חוגים שונים ועוד, וכעת - בקעמפים של ישיבות שונות בימי בין הזמנים. זו משימה חדשה שנטל על עצמו - להפיץ בדרך הזאת את הניגון החסידי השורשי.

"אמנם הייתי מורה הרבה שנים", הוא מספר לנו, "אבל עדיין אני איש מחיקה ולא מרצה. אך מה שקרה לפני כמה שנים, הוא שפנה אליי אחד הרבנים מסמינר ידוע בבני ברק, ואמר לי שבעל כורחנו הרבה מהנערים והנערות היום חשופים למוזיקה קלוקלת שמגיעה מכל מיני מקומות לא טובים, ורבים מהם מאד מושפעים מהמוזיקה הזו שלעתיים אף מורידה תלמידים ותלמידות מהדרך, לאחר שהם נוהים אחרי כל מיני זמרים וסגנונות מחיקה שאינם טובים, והוא ביקש ממני שאבוא לדבר באותו סמינר, כך שהתלמידות תראינה איך נראה מלחין חסידי ומה היא מוסיקה יהודית אמיתית. בתחילה לא כל כך רציתי, אך הם לחצו עליי וממש חייבו אותי. הם אמרו שהם רוצים שהתלמידות תראינה מי עומד מאחורי השירים החסידיים הידועים, וכך יצא שהכנתי הרצאה עם כמה סיפורים על כוחם של ניגונים חסידיים, ובהמשך אף הוספתי לזה מצגת מושקעת, עד שכיום אני מרצה במקומות רבים הרצאה מיוחדת בנושא, בת שעה וחצי שעתיים".

בחלק מן ההרצאות משלב ר' חיים אף מספר שירים מאלו הידועים שבשיריו, והוא הספיק כבר להופיע כך בישיבות ות"תים רבים. "היום אני מרגיש בזה ממש שליחות של ממש. בכל מקום שאני בא, אני מדבר על כח הניגון, כמה שהוא יכול להרים את הבן אדם, ועד כמה - מהצד שני - הוא יכול ח"ו להוריד אותו". בהרצאות הללו משלב ר' חיים ציטטות רבות ממקומות שונים בתורה ובחז"ל. "כאשר התחלתי לעיין בנושא, גיליתי שיש כל כך הרבה דברים על הנושא הזה מגדולי

רוצים להיות מהנדסי בניין? תבחרו להצליח בענף מבטיח!

מכללת מבחר מזמינה אתכם לרכוש תואר יוקרתי
לקראת פרנסה בכבוד, בלי להתפשר על הערכים
ועל אווירה חרדית מלאה לאורך כל הדרך!

1

לראשונה
בציבור
החרדי!

מלגת
קיום חודשית

ע"ס 2000 ₪

לתקופת
המכינה!

הנדסה אזרחית

תואר של אוני' אריאל

התמחות בניהול הבניה

מסלול בהפרדה מלאה לאורך כל הדרך

ענף הבנייה והתשתיות בישראל גדל משמעותית בעשור הנוכחי!
ע"פ מכון סמית - עד לשנת 2028 יידרשו במשק כ-32,000 מהנדסים

הצטרפו לתכנית 4 שנתית למסלול להנדסה במכללת מבחר
והבטיחו לעצמכם עתיד כלכלי יציב ואיתן כבר בשנים הקרובות!

הרישום למכינה מתחיל עכשיו - מהרו להבטיח מקומכם!

סיוע במלגות שכר לימוד - לזכאים!

עזרה וליווי לאורך כל המסלול עד להצלחה

03-5726104

meet@mivchar.org.il

לתיאום
פגישה

צרו קשר:

קמפוס ראשי: רח' יהושע בן נון 2, ב"ב | קמפוס קונקורד: רח' בר-כוכבא 2, ב"ב

www.mivchar.org.il

מכללת בני ברק החרדית (ע"צ)

זה כן משנה
באיזו מכללה!

השיר שהולחן בהשראת ההתרגשות מהשבת

גרין. ומה זה באמת "נוסח גרין"? ובכן, זה בדיוק כמו 'נוסח קרליבך', אלא בשינוי קטן: כל הניגונים שאותם שורר החזן באותה שבת, אברמי רוט, במהלך התפילה, היו כולם פרי יצירתו של המלחין יוסי גרין. הזמר והחזן אברמי רוט הלביש באותה שבת עשרות שירים ידועים מתוך המאות שהלחין גרין והתפרסמו, על קטעים שונים במהלך תפילת השבת, החל מ'לכו נרננה' של קבלת שבת, ועד ל'אין קאלוקינו' של סוף תפילת מוסף. כל קטע תפילה, זכה לביצוע מלחן ישן וטוב של גרין, ויש לא מעט כאלה.

גרין עצמו, שכאמור לא היה מודע למה הוא בדיוק הולך להגיע, כל כך התלהב מהשבת הזו, עד שבסיומה הבטיח לרוט בהתרגשות שיר חדש שילחין במיוחד עבורו. רוט זכר שכמה שנים לפני כן גרין הבטיח את אותה הבטחה בדיוק, אבל שם לב שהפעם גרין הרגיש התרגשות מיוחדת ושהוא באמת רוצה לעשות עבורו משהו.

גרין: "זו הייתה שבת מאוד מיוחדת. אברמי רוט ואני דאגנו להכניס את האורחים לאווירת השבת עוד לפני השבת, כאשר אני ניגנת על הפסנתר באווירה רגועה לחנים מזמירות השבת אותם הלחנת במהלך השנים, ואברמי שר".

כמו שהוא מספר, גרין נהנה מאד ממהלך התפילה, אבל דווקא כאשר ביצע רוט במהלך התפילה את "משה ואהרן" באיזה לחן 'גריןא' כלשהו, הרגיש יוסי גרין כי צריך לחן חדש ומיוחד שלו על המילים הללו. זה מה שהביא אותו בתוך שבוע בלבד להלחין לרוט את "משה ואהרן" המופיע באלבום "נוסח גרין" של אברמי רוט, חוה אם כן סיפורו של השיר הזה.

המלחין הנודע יוסי גרין, שבשיחה איתנו סיפר כי יש לו מעל 700 (!) לחנים המופיעים במאות אלבומים חסידיים שונים, הוא כנראה המלחין החסידי הנודע ביותר אחרי ר' שלמה קרליבך. "אדרבה", "תניא", ועוד מאות רבות של להיטים קצביים ושקטים, הפכו לפס הקול של המוסיקה החסידית, כבר עשרות רבות בשנים, החל בימי "פריח לונדון" ועד לימינו אנו, כאשר בכל דור מוסיקלי חדש - גרין פושט את עורו, ומתאים את סגנונו המוסיקלי לדור החדש, אך מנסה עם זאת לשמר את ה'טעם של פעם' בשיריו המיוחדים.

בשיחה אתו, בוחר גרין לספר לנו דווקא את סיפורו של שיר שהלחין שהוציא לפני מספר שנים, באלבום של הזמר אברמי רוט, "אמת ויצבי".

זה היה לפני כ-8 שנים, במהלך שבת "בנוסח המלחין יוסי גרין" עם הזמר אברמי רוט, שהתקיימה בזמנו במלון בעיר באר שבע. הקוראים שראו את המודעות, שפשפו את העיניים בתמיהה: הם כבר שמעו על שבתות חזנות, שבתות ב"נוסח קרליבך", אך מהו "נוסח גרין"?

אחד הקוראים ששפשף גם הוא את עיניו, היה המלחין יוסי גרין בעצמו. הוא לא ידע שום דבר על "נוסח גרין". השבת ההיא, כך הסתבר לו מאוחר יותר, הייתה סוג של הפתעה עבורו, מבלי שהוא בכלל היה מודע אליה. רק מאוחר יותר הוא הוזמן רשמית לשהות במהלך השבת וללוות אותה, והוא אכן הגיע, עם הרבה סימני שאלה, כשהוא כלל לא יודע מה מצפה לו.

ומה קרה לבסוף? "כל השבת הייתי עם חיוך על הפנים", מספר לנו

השיר שהולחן במטוס

לספר דווקא על שיר מיוחד אחר שהלחין, והוא הסיפור מאחורי השיר "מוציא אסירים", ששרים יחדיו הזמרים שלמה שמחה ויידל ורדיגר באלבום הראשון של שלמה שמחה.

"זהו שיר שהולחן בעקבות מופע שנערך בזמנו למען אסירי המחתרת היהודית", הוא מספר. "זו הייתה הופעה שנערכה ב'יד אליהו' לפני בערך 30 שנה, וזו הייתה הפעם הראשונה בה הופיעו הזמרים אברהם פריד ומרדכי בך דוד ביחד. ביקשו ממני אז להלחין שיר על המילים הללו, 'מוציא אסירים', שמתאימות כמובן לנושא - המחתרת היהודית. באולם היו למעלה מעשרת אלפים איש, וזה היה מעמד מאוד מרגש. הערב התחיל עם השיר 'מוציא אסירים'.

המלחין והמעבד המוסיקלי הנודע משה לאופר, שעשרות אלבומים חסידיים עובדו על ידו, ממשיך לסמן זמרים חדשים, ובימים אלו עובד על אלבומיהם של כמה זמרים חדשים שלדבריו הולכים להסתמן כלהיט הבא במוזיקה החסידית. כמו כן, לא מזמן הוא השיק כמה פרויקטים חדשים פרי יצירתו, והוא עובד כעת בין השאר על האלבום הבא של מרדכי בן דוד, בלחניו של חזקי וייס.

בשיחה איתנו, ביקש לאופר לספר לנו סיפור מיוחד שזכור לו במיוחד מעשרות השנים בהן עיבודים ולחנים חסידיים הם שמו השני. כמובן שרבים מלחניו השמחים, המתנגנים בכל חתונה יהודית, הולחנו לרגל שמחה אצלו או אצל ילדיו, אבל הוא מבקש

יוסף משה כהנא

המוסכניק שביקש את ק"ה אכסוף

ב'לחיים טיש' הראשון, ומאז אכן זרקתי את כל הדיסקים עם השירה הגויית וממש זכיתי ב"ה להתעוררות רוחנית. זה סיפור שחוויתי על בשרי שמאד התרגשתי ממנו.

"ועוד סיפור נוסף שמתקשר לזה: באחת מתחנות הרדיו, משמיע שדרן בכל יום חמישי בסיום תכניתו את השיר 'ק"ה אכסוף' מתוך 'לחיים טיש'. פעם הוא ניסה להשמיע את ק"ה אכסוף מדיסק אחר, בביצוע בהגייה עברית ולא חסידית. מאוחר יותר הוא צלצל אליי וסיפר לי שבעקבות השמעת הביצוע הזה, כתב לו איזה מוסכניק מתל-אביב שהוא רוצה שהוא יחזור להשמיע את השיר המקורי. אותו שדרן אמר לי שאם המוסכניק התחבר לשיר הזה, כנראה שזהו באמת סוג המוזיקה שהוא צריך להשמיע כל הזמן. אמרתי לו בתגובה, שמתי שאראה שמישו שממש אינו קשור לחסידות ישיר את השיר - אדע שעשיתי את עבודתי נאמנה, שזה נכנס ללבבות, ומוזה אוכל לקבל כח ואמשיך להוציא שירים כאלה ולהשפיע. לפני תקופה קצרה שלח לי אותו שדרן הקלטה של ילדי בית ספר ברעננה, ילדים שהם אולי מבית דתי אבל בטח לא יותר מזה. כשהם שרים את השיר הזה... זה מה שמראה שבעצם לכל יהודי יש נשמה גדולה, וכולם מתעוררים לשמוע את המוזיקה החסידית הטהורה, מה ששרים בטישים של האדמו"רים, השירים האמיתיים שגם אבותינו שרו אותם. לאט לאט אפילו הזמרים החסידיים הגדולים ששרו עד היום שירים מודרניים, מתחילים לשיר שירים חסידיים, מה שאף פעם לא חשבנו שיהיה".

המוזיקאי הרב יוסף משה כהנא מחסידות בעלזא זכאי ללא ספק לתואר "מחיה השירה החסידית". לא הוא המציא, אמנם, מחדש את השירה החסידית-שורשית, אבל לבטח הוא זה שהביא אותה לקהל הרחב. די אם נזכיר את סדרת 'לחיים טיש' המוכרת כליכך בקרב בתים מכל גווי הקשת, שרק חלקם הקטן משתייך לזרם החסידי ממש. בבתיים רבים כמעט לא יכולים לקבל את השבת מבלי לשמוע ביום שישי ערב-שבת את 'ק"ה אכסוף' בביצוע של לחיים טיש, או שירים חסידיים ידועים אחרים.

המהפכה שכהנא עשה בתחומו, הייתה להביא את השירה החסידית-שורשית אל מעבר לבתיים החסידיים בהם היא שכנה מאז ומעולם, ולהפיץ אותה עוד ועוד בקהלים רבים ורחבים ככל שאפשר.

"אני רוצה לספר שני סיפורים שהפעילו אותי", הוא אומר לנו. "כשיצא הדיסק 'לחיים טיש-שבת', הייתי באמריקה לזמן מה. באחד הערבים הלכתי לקנות אוכל בצרכנייה כלשהי שם, ופגשתי שם יהודי שעבד בצרכנייה הגדולה. הוא הכיר אותי, ואמר לי ששמע פעם את השיר 'ק"ה אכסוף' מבלי המילים, ומאד התעורר מזה. בדרך כלל, כך הוא סיפר לי, הוא נהג לשמוע שירים שאינם יהודיים, אך כאשר שמע את מנגינת ה'ק"ה אכסוף' בלי המילים, הוא החליט שאם ייצא השיר הזה עם מילים - הוא יזרוק את כל הדיסקים הגויים והלועזיים מהבית שלו. ואז הוא אמר לי בהתרגשות: אתה הראשון שהוצאת את ק"ה אכסוף עם המילים,

משה לאופר

כשבמהלכו נכנסו יחד פריד ובן-דוד ששרו את השיר בשני קולות, וזה היה משהו מיוחד", נזכר לאופר.

לאופר נזכר בסיפור נוסף, על השיר 'כי ה' הוא אלוקים בשמים ממעל' אותו שר יעקב שוואקי. את השיר הזה, מספר לאופר, הוא הלחין כשהיה במטוס - בשמים ממעל... המילים עלו לו מיד והמנגינה כמו נתחברה מאליה. "המילים היו כל כך מתאימות למצב שהייתי בו, כשאני הכי קרוב לשמים שרק אפשר, והלחן לשיר המיוחד הזה יצא מהר מאוד", הוא מספר לנו. ■

נופל

דובי וינרוט חי במשך שנים ליד אנשים גדולים מהחיים: אביו, עורך הדין החרדי המפורסם ר' יעקב וינרוט ז"ל, ואשתו, הגב' חני וינרוט ע"ה, שחלתה בסרטן אבל העדיפה להסתכל למחלה בלבן של העיניים, ובמקום להחביא – לדבר ולכתוב על זה ● שנים בודדות לאחר שאיבד את שניהם בתוך כחות משנה, הוא מוציא ספר חדש בו הוא מספר על ההתמודדות הרגשית והנפשית, אבל משתף בתובנות שלקח מאביו ורעייתו לתוך חייו, תובנות שמסייעות לו להמשיך את החיים, לחייך ולשמוח – אבל גם להישבר לעתים. כי גם זה מותר

וקים

ינתן ריגלר

ובמקביל, גילה גם בעלה, דובי, את כשרון הכתיבה שלו, והוציא שני ספרי ילדים שנהפכו לרבי מכר גדולים, "בארץ החיות".

כעת, כמעט 4 שנים אחרי פטירתו רעייתו, ו-3 שנים אחרי פטירת אביו (שניהם נפטרו, למרבה הטרגדיה, בטווח של פחות משנה), מוציא דובי ספר ביקורים חדש למבוגרים, "מחר השמש תזרח" (הוצאת "ידיעות ספרים"), שמתאר את המסע העצמי שעשה בשנים בצל ההתמודדות עם המחלה של האב ושל רעייתו, וכן על השנים לאחר לכתם, בהיותו אלמן ואב שלושה ילדים. "דווקא בשנה ההיא", מתואר בכריכת הספר, "דובי מצא את הדרך למסע אל תוך עצמו. הוא עשה זאת תוך שימוש בארגו הכלים, בתובנות ובתעצומות הנפש ששתי הדמויות הללו הנחילו לו, כל אחת בדרכה הייחודית שאין שנייה לה".

"תחת אורו" של האבא

דובי, שבכובעו העיקרי הוא שותף בכיר במשרד ד"ר י' וינרוט ושות', אותו ייסד אביו, לא מאבד את מילותיו, גם כשהוא מתייחס לדברים לא פשוטים שעברו עליו בשנים האחרונות.

את הריאיון אתו, לרגל הוצאת הספר החדש, בחרנו לפתוח בהתחלה, בשנים בהן גדל בביתו של אביו הגדול, ד"ר יעקב וינרוט ז"ל.

איך היה עבורך לגדול בצלו של אבא גדול כזה?

"מעולם לא הרגשתי שאני 'גדל בצלו' של אבי ז"ל, אלא תחת אורו, והוא השפיע עליי מאוד. אמנם לחלק גדול מהאוכלוסייה הוא אייקון של עורך דין ואחד מגדולי הליטיגטורים לאורך הדורות, אבל לי - ולאחרים רבים - הוא היה מטרייה ענקית. האבא הטוב בעולם עם לב ענק, חכמה ויכולת נתינה אינסופית. היה לו כידוע יכולות פנומנאליות וחכמה לעודד אנשים ולהרים אותם ממעמקי המעמקים למרומי המרומים".

וכשיש אבא שמפורסם כליכך בתחומו, הרגשת שזה מסליל אותך למסלול דומה, כפי שאכן עשית?

"אני חושב שהשאלה שלך מדויקת. אני לא מנסה לחקות את אבא שלי, אלא לסלול לעצמי מסלול דומה אך ייחודי, שמתאים לאופי שלי. באחת משמחות בר המצווה של מופתה מיוחסת, שמועתי דרשנים רבים. כל אחד מהם פנה בתורו אל חתן בר המצווה: אחד אמר לו תהיה כמו סבא גרשון, אחד אמר לו תהיה כמו סבא אברהם וכו'. בסוף אבא שלי דרש ואמר: שמעתי את כולם. אני אומר לך: אל תהיה לא כמו גרשון ולא כמו אברהם, תהיה אתה. זה מסר חשוב, ולכן אני חושב שהשאלה שלך מדויקת. אני לא מחפש להיות אבא שלי. אני מחפש להיות כמה שיותר 'דובי'.

"עם זאת, אני בהחלט צועד במסלול דומה בייחודיות שאני יוצק לתוכו. אני עו"ד וגם ר"ח וממשיך בעוז לייצג המון לקוחות בתיקים מורכבים, כי יש לי אוריינטציה מסחרית. הייתי אולי האיש הכי קרוב לאבא שלי וינקתי ממנו המון: החל מיכולת טיעון, חשיבה ייחודית, יסודיות, פסיכולוגיית משפט, והכי חשוב: לנסות ככל הניתן להביא את הצדדים לפשרה ולא למלחמה. מלחמה זו הדרך האחרונה בעיניי, ובמונחים של עורכי דין אני 'הורס תיקים' סדרתי. אני משתדל דבר ראשון להביא את הצדדים לשולחן המו"מ, וברוב הפעמים אני מצליח לגשר ביניהם. חלק אדיר מהמשחק הוא אגו, וכשמנטרלים אותו נכון, פעמים רבות מגיעים להסכמות".

"דובי, תקשיב. הצעדים שלך עכשיו מזכירים לי טעות של מתאגרף מתחיל, שמנסה לקום מיד לאחר הנפילה. מתאגרף מנוסה נותן לעצמו את זמן ההתאוששות. ההבחנה בין רגעים נכונים למנוחה לבין הזמן לפעול ולכנס את השברים היא אחד הסודות שאנחנו לומדים בחיים. חטפת עכשיו סוג של נוקאאוט, וחלק מהעניין זה לא רק לאזור את הכוחות לאסוף את עצמך, אלא איך ומתי" (מתוך הספר "מחר השמש תזרח").

אם הייתם שואלים את עו"ד דובי וינרוט, הדבר האחרון שהוא היה רוצה להתפרסם בגללו, הוא נסיבות חייו. הוא היה מעדיף להתפרסם, כפי שאולי היה מוביל אותו מסלול חייו, במדורי הכלכלה בעיתונים, כשהוא מייצג כעו"ד אישים ידועים ותיקים חשובים. זה גם קורה, כמוכן, אבל דובי עלה לכותרות בשנים האחרונות גם בגלל שני האנשים הקרובים אליו מכל - אביו ואשתו, אותם איבד בטווח זמן קצר, לאחר שחלו בסרטן.

אביו הוא מי שהיה עורך הדין המפורסם במדינה, ד"ר הרב יעקב וינרוט ז"ל, מי שהיה אמון על ההנהגה החרדית במשך שנים בעניינים שמאחורי הקלעים, ומי שהיה חברותא קרובה מאד לגדולי ישראל. אשתו, היא הגב' חני וינרוט ע"ה, מי שהפכה בעודה בחייה ל"סלב סרטן", כלומר הקדישה חלק ניכר מאד מחייה מאז חלתה, לא בלהחביא את המחלה בבית ולסבול אותה לבד, אלא לכתוב עליה, לדבר עליה וגם להציג אותה, במגוון מקומות ובמות - בכל המגזרים, כשהיא מפעימה את לב הקוראים באמונה החזקה שלה, יחד עם הישירות הייחודית לה, כזאת שלא עוצמת עיניים כלל מול מה שנראה כבלתי נמנע, אך בוחרת לחיות את החיים בזמן שנותר לה, במלוא מובן המשמעות.

במשך השנים הוציאה חני מספר ספרים שזכו להצלחה גדולה מאד, בהם "עולם הפוך ראיתי" ו"שבת שלום, חני".

השפעה עצומה. האב, עו"ד ד"ר יעקב וינרוט ז"ל

”אבא אמר: אל תהיה לא כמו גרשון ולא כמו אברהם, תהיה אתה. זה מסר חשוב”

איזה אנקדוטות מיוחדות, משמעותיות, אתה זוכר מאבא במיוחד?

"ישנן המון, וכולן משמעותיות במיוחד, אבל אני אספר כמה: אני זוכר כשהיינו קטנים ואחד מאיתנו בא 'להלשין' על אחי, אבא היה אומר: 'דובי, לא מלשינים על אח גם אם אתה צריך כתוצאה מכך לחטוף מאחיק איזו כאפה לא מוצדקת' (למען הסר ספק: יש לי אחים מושלמים ב"ה, אבל ילדים זה ילדים...). זה משפט שמלווה אותי עד היום. לא מלשינים.

"כידוע, אבי חילק המון צדקות. יום אחד, דפק יהודי בדלת וביקש צדקה. אבא חזר מהעבודה וביקש ממנו שלא יבוא לבית, אלא שיפנה למשרד. האיש כנראה היה צריך כסף דחוף ואולי חשב שאבי סתם דוחה אותו. הגעתי כמה דקות מאוחר יותר הביתה וראיתי את האיש בוכה מחוץ לדלת. נכנסתי הביתה ושאלתי אותו: 'אבא, למה מישור בוכה מחוץ לדלת?' ואיכשהו, הוא קישר בין התשובה שלו לסיטואציה. הוא רץ לכיוון הדלת והאיש כבר לא היה שם. הוא נכנס לסערת רגשות ואמר לי: 'דובי, אני חייב למצוא אותו! חייב למצוא אותו!' לא היה לנו מושג איך. הוא הניע את הרכב והסתובבנו עם המכונית בחצי מהעיר, עד שאבא כמעט עשה תאונה עם הולך רגל במעבר חציה. לתדהמתו הוא אמר לי בעיניים בורקות: 'דובי, זה הוא!' הוא השאיר אותי ברכב, שוחח שיחה ארוכה וחזר מבסוט ומחויך.

"אני זוכר שהייתי נוהג ללכת עם אבא 3 פעמים בשבוע לסיבובי הליכה בפארק הלאומי, וידעתי לפתוח את סגור ליבר. באחת הפעמים שאלתי אותו שאלות באמונה, סתם כי חפצתי ללמוד מחוכמתו, והוא כדרכו השיב לי תשובות מרתקות. כנראה בגלל אופי השאלות הוא חשב שיש לי ספקות באמונה (וזה לא נבע אצלי חלילה מכך, סתם רציתי להחכים). ואז, בדרך חזור, הוא עצר את הרכב באמצע הדרך ואמר לי: 'דובי, אתה יכול להסתובב בכל העולם כולו. תסתובב עוד ועוד ועוד אבל תזכור: בסוף אתה תחזור לפה!' (כלומר, ליהדות). זה משפט עוצמתי שמלווה אותי. כי אחרי כל הטרוניות, אין על היהדות שלנו.

"אני נזכר עוד, שבאחת הפעמים אבא ניהל שיחה תקיפה וקשה עם תלמיד חכם עצום. אפשר לומר שהוא ממש טרק לו את הטלפון מרוב עצבים. לימים, אותו תלמיד חכם נזקק לסכום כסף גדול, ואבי תרם סכום נכבד. הוא לא האמין ושלח לשאול אם אין פה טעות אחרי ה'מריבה' ביניהם. ואבא השיב: 'זו לא טעות כמוכן. אני לא מסוגל לסרב לאדם שידוע את כל התורה כולה על רגל אחת'. כי בסוף, הוא לא העריץ את הפילוסופים, אלא את תלמידי החכמים. הוא הרגיש עפר לרגלם למוריו הרוחניים, כדוגמת הגר"ש רובובסקי זצ"ל או הגרב"ד פוברסקי שליט"א".

"חני מסרה את עצמה לציבור"

אבל פתאום, בגיל צעיר יחסית, דמות נוספת שהפכה למפורסמת במשפחת וינרוט חוץ מהערץ הנערץ, הייתה דווקא רעייתו, חני וינרוט, אשתו של דובי, דבר שקרה בעקבות המחלה שלה.

חני התגלגלה מצחוק מהעומק ומהיכולת ליצור עולם שלם בארץ החיות, והתפעלה מכך שהילדים כה מרותקים

חני החליטה לא להיות עוד חולה, אלא להפוך ל"סלב סרטן", אולי לשווק את המחלה כחלק אינטגרלי מהחיים.

"חני ממש לא החליטה להפוך לסלב סרטן, והיא גם לא חפצה בכך. היא נהפכה לכוז בעל כורחה. הכול התחיל כאשר היא בסך הכל

הגיע מהר מאוד לתובנה גדולה ואמרה לסרטן: 'אוקיי, אתה כנראה ניצחת בגוף, אבל לא אתן לך לנצח פעמיים. אני אנצח אותך ברוח'. והרוח של חני הייתה כה חזקה, השפעתה הייתה כה רבה, ומנהיגותה הייתה כה עוצמתית וכנה, עד שהתפרסמה בעל כורחה כסלב סרטן.

"במאמר המוסגר, אני רוצה קצת לסייג את המונחים האלה שאני עצמי השתמשתי בהם, כי חני לא ממש אהבה את המונחים 'מלחמה בסרטן', או 'לנצח את הסרטן'. היא לא ראתה בזה לא מלחמה ולא ניצחון. היא גם לא אהבה שאדם מכנה את עצמו כחולה. אין אדם חולה, יש אדם שמתמודד עם מחלה, בדיוק כשם שאדם מתמודד עם רווקות או קשיים כלכליים".

איזה כוחות נפש זה לקח ממנה להיות "סלב סרטן", גם אם בעל כורחה?

"להיות מנהיגה דורש הרבה כוחות נפש. במובן מסוים, היא

שער הספר של חני, וספר הילדים שהוציא דובי

שהיא יודעת שהיא תחת עין ביקורתית'. אתה מבין את החשיבה שלה?

"ונכון, לצערי חולים וחולות יש הרבה, אבל אין הרבה שמוכנים להסתכל למלאך המוות בלבן של העיניים. חני הייתה כזו. היא לא פחדה מהמוות, היא קיבלה אותו. וזה הוביל אותה להתמקד בזמן הקצר שנשאר לה ללמד אנשים את האוניברסיטה של החיים ולהתמקד בעיקר ולא בטפל".

בתוך תקופה של כחות משנה, איבדת הן את אשתך והן את אביך, ואתה צריך להמשיך להיות חזק מול הילדים. איך עושים את זה?

"ראשית כל, זו הזדמנות מצוינת בשבילי להודות לקב"ה שיש לי ילדים מקסימים ונפלאים. אני והילדים חברים מאוד טובים. אני לא חושב שהמשימה העיקרית היא להיות חזק או חלש מולם, אם כי אתה בהחלט צודק. ילדים רוצים לראות את הוריהם חזקים, ואני ב"ה מאוד חזק. אבל מעל הכול, לא משנה אם תהיה חזק או חלש, השאלה היא כמה אמון יש לך בילדים. אני האמנתי ועודני מאמין בילדים שלי במאה אחוז שהם עוברים את המשבר כמו גדולים. וכשחזרה מאמין בילדי בלב שלם, זה מתממש, לא משנה אם הוא חזק או חלש. והם באמת כאלה. יש לי ילדים מאוד חזקים בבית, ב"ה. אבל אני בהחלט מראה להם מפעם לפעם גם צדדי חולשה, ואני חושב שזה נחוץ, בריא ונכון, כשזה מגיע במיטת הנכון".

יש באמת מקום או זמן כזה שבו אתה מרשה לעצמך להיות "אלמן"? הלא גם אתה חווית אבידה, לא רק הילדים. יש מקומות שבהם אתה מתפרק, או שאתה חייב לשמור על עצמך כל הזמן?

"אני לא שומר על עצמי בהגזמה שלא להתפרק. אדם שלא נותן פורקן לרגשותיו, יכול חלילה להביא על עצמו מחלות או להיכנס לעולם של התמכרויות. יחד עם זאת, יש את דרך המלך והיא נר לגליל. אדם בוחר כיצד החיים שלו יראו. אדם שחווה משבר - ומי מאיתנו לא? - יכול בקלות להאשים את כולם עד 120 או להיכנס לדיכאון. אני נמצא במצב נתון. עכשיו, השאלה איך אני מעררב את הקלפים תלויה רק בי. ואני משתדל לבחור בדרך הכיפית, הנכונה והראויה שהיא: הומור, שמחה, ספורט, עבודה, חברים ומעל הכל, במרחק רב משאר הדברים - לימוד תורה ותפילה, שלולי הם אין קיום שליו לעולם הגשמי בעיניי.

"שאלת אם יש מקומות שבהם אני מתפרק. התשובה היא כן: לא רק מתפרק. מתפרק לחתיכות. והדבר היפה הוא שלמדתי לזהות את זה, ולא להיבהל ממצב רוח כזה. אני יודע שזה עובר. בערב ילין בכי ולבוקר רינה. מראש אני אומר למצב רוח שפוף כזה: אוקיי, הגעת, אבל אני יודע שאתה גם תלך. זה עדיין מאוד קשה אבל זה מקל. יש לי גם משפחה עוטפת וחברי נפש שמכירים אותי והם סוג של כריות במצבים האלה. דאגה בלב איש ישחנה, זה חובה בעיניי.

"אני זוכר שבאחת הפעמים אבא שלי שאל את חני: 'תגידי, הקב"ה אמר לשטן שהוא יכול לעשות הכל לאיוב חוץ מלקחת את נפשו, ואנחנו רואים שאיוב מתייעץ עם רעיו. מדוע השטן לא הרג גם את רעיו של איוב?' וחני השיבה לו במקום את תשובתו המקסימה של ר' חיים שמואלביץ זצ"ל: 'אם לוקחים לאדם את רעיו, משמע לקחת לו את נפשו. אדם חייב רעים כדי לשוחח איתם'."

איך נראות השנים האחרונות שלך מאז שחני נפטרה? כעת אתה אבא לשלושה, פלוס משרה תובענית, וכעת?

דובי ובנו, במהלך טיול משפחתי

”אבא השיב: 'זו לא טעות כמובן. אני לא מסוגל לעמוד בפני אדם שיודע את כל התורה כולה על רגל אחת'”

מסרה את עצמה לציבור. כך למשל, היא הייתה חברה של מאות חולות סרטן ועודדה את רוחן לאורך כל המחלה. רובן נפטרו לפנייה. כל פטירה כזו לא עוברת ב'שלום-שלום', ראשית, כי מדובר בחברה ושנית, משום שאין ספק שאתה משליך את המוות על עצמך. כלומר, זה לאבד חברה בתוספת 'תזכורת' שגם ככה לא ממש צריך אותה.

"היא גם לא הייתה מנהיגה של חולי סרטן ספציפית. היא מגנטה אליה אלפי אנשים מכל גווני האוכלוסייה, ושמעה מהם סודות ומשברים אישיים שלא נחשפים אפילו בחדרו של עו"ד. היה לה יכולת לגעת בשורש הבעיה ולעקור אותה, והעובדה שהיא לא שפטה אף אחד והבינה את נימי נפשו, אפשרה לאנשים להיפתח בפניה".

מה באמת הדבר שייחד אותה, שבגללו כל כך הרבה רצו לשמוע דווקא את התובנות שלה? הרי חולות וחולים, לצערנו, יש הרבה.

"אני יכול לכתוב ספר על התשובה לשאלה הזו. בגדול אומר, שלחני הייתה יכולת ורבליית יוצאת דופן וחשיבה שהיא לגמרי מחוץ לקופסה. עד היום, ידידותיה ואמרות לי: 'דובי, מה עושים במצב הזה, אני חייבת את חני פה לכמה דקות שתאמר לי מה לעשות'."

"אני זוכר שבאחת החופשות אמרתי לה: 'בואי נשחק משחק. אני זורק מילה ואת מלבישה עליה תובנה'. היא אמרה: 'אוקיי, תתחיל. אמרתי לה: 'אוקיי! צמה!' והיא השיבה באותו הרגע: 'אוקיי, צמה! ובכן, לדעתי הייחודיות בצמה לא מתבטאת בהכרח ביופייה. יש בצמה משהו אחר. כאשר מורה יושבת בכיתה ורואה ילדה עם צמה, היא יודעת שמאחורה עומדת אימא שמשקיעה בשיער של הילדה שלה. כלומר, אימא שדואגת ופוקחת עין, וכתוצאה מכך המורה מרגישה מחויבות להתנהג כלפי הילדה בהתאם, משום

עם הגר"מ לאו שליט"א

”אני לא רוצה לשווק את הספר של עצמי, אבל בעיני הצלחתי ב"ה ליצור פסיפס שיעזור לכל אדם באשר הוא לצאת מהמשבר האישי שלו ולהגביר אצלו את מידת השמחה”

מכך היא האיצה בי לכתוב סיפורים לילדים. יש בכך תרפיה וסיפוק, והעובדה שהם נהפכו לרבי מכר בהחלט גם שמחה אותי מאד, אם כי לא הופתעת”.

וכעת אתה יוצא עם ספר חדש, הפעם למבוגרים. מה הביא אותך לכתוב אותו?

”הספר החדש 'מחר השמש תזרח' הוא ספרי הראשון למבוגרים. כתבתי אותו משום שלא יכולתי שלא לכתוב אותו. אני אוגר בתוכי ניסיון חיים, תובנות וחוכמה שלמדתי בין היתר משני הענקיים עליהם שאלת אותי קודם, והרגשתי שזה מתפוצץ מתוכי. חשתי שזה עוול לא להעביר את התובנות הללו לעולם. אני לא רוצה לשווק את הספר של עצמי, אבל בעיני הצלחתי ב"ה ליצור פסיפס שיעזור לכל אדם באשר הוא לצאת מהמשבר האישי שלו ולהגביר אצלו את מידת השמחה. הרגשתי את העוצמות בספר הזה. אגב, כל ההוצאות הגדולות רצו שאוציא אותו אצלו, ולבסוף בחרתי ב'דיעות ספרים'.”

לסיים, דובי, איפה אתה רואה את עצמך בעוד עשר שנים? באיזה מקום?

”לפני שאענה על כך, אני מרגיש שלא הזכרתי פה מספיק את ההודאה שלי לבורא עולם שהכול ממנו ואילו. אני מרגיש שהוא מלווה אותי כל הזמן.

”אין לי מושג איך אני רואה את עצמי בעוד עשר שנים כי הוא לא גילה לי - עדיין - וחלק מהיפוי של החיים זה אי הידיעה. מה שבטוח הוא שאני מאחל לעצמי להיות נשוי באושר ולראות את ילדי ונכדיי נשואים באושר בתוספת מה שמכנים בראשי תיבות גפ"ן - גיוונט, פרנסה ונחת.” ■

גם כתיבת ספרים. איך אתה מצליח לשלב את הכל?

”טוב, לשאלה הזאת אתייחס נטו כשאלה טכנית, כי באשר לפיצוח הנפשי - על כך בדיוק הספר שכתבתי, אז אני אפנה את הקוראים אליו. מבחינה טכנית, גם בזמן מחלתה של חני הייתי צריך לתמוך עם הכל בכל מכל, ואולי אפילו באופן אקרוסטי יותר. דווקא לאחר הפטירה, המשימות הטכניות קלות יותר. המשימה הגדולה היא יותר לצלוח את הפן הנפשי. ב"ה, גדלתי לצד אנשים שהם מולטי טאסקינג, ולמדתי שאם באמת רוצים, אפשר להספיק הכל ואפילו לדחוס עוד!”.

”בכיתי כדי להבין את ה'קהילות יעקב'”

כאמור, את הראיון אנחנו מקיימים כעת לרגל ספרו החדש של דובי, “מחר השמש תזרח”, שיצא לאחר שני ספרי הילדים הקודמים שהוציא בשנים האחרונות.

מתי גילית בך את כישרון הכתיבה?

”אני אגלה לך סוד: בגיל בית הספר הציונים שלי היו גרועים. מה שנקרא, 'לא מתאים לינרוט'. גם כשהגעתי ל'ישוב', בשנה הראשונה ציוני היו גרועים. ואז, בחופשה בבליה של אחר השנה הראשונה ביישיבה, למדתי עם אבא שלי סימן ראשון ב'קהילות יעקב' על מסכת בבא בתרא. לא ממש הבנתי את הסימן, ואבא שלי קצת כעס. ואני באותו היום, לא רציתי ללכת לטיול. נשארתי בוילה המושכרת לפצח את הסימן הזה ב'קהילות יעקב'. ממש בכיתי עליו, התאמצתי ממש, ופתאום נחתה עליי 'הארה'. הבנתי את הסימן כמו רב גדול ביישיבה גדולה, וכתבתי אותו על דפים ששמורים אצלי עד היום. מאז, צינורות החכמה נמשכו אליי. התחלתי לקבל 100 בכל מקצוע והוצאתי תארים בקלות. קפצתי בבת אחת 100 דרגות.

”אני מספר את זה כי משם נובע גם כישרון הכתיבה או כישרון ההסברה. אני חש מה ילד לא מבין. לפעמים מלמדים ילדים מילים לפני שלימדו אותם אותיות. חסרים להם יסודות והם מרחפים פתאום, כי קשה להם ולא מעניין. אני יודע לבנות את הכתיבה או להסביר את הסוגיה מהיסוד כך שכל 'גולם' יוכל להבין אותה, כי באמת גם אני הייתי פעם קצת 'גולם'.

האם התחלת לכתוב בעקבות הספרים שהוציאה חני? ומה הביא אותך לכתוב בהתחלה דווקא ספרי ילדים?

”טוב, אתחיל דווקא מהסוף. בעיניי, ספרי ילדים, ובייחוד ספרי ילדים ברמה שהוצאתי - סדרת סיפורים ייחודית על ארץ החיות - רק מפארים אותי. אני גאה בהם ומוצא בהם סיפוק לא פחות מלקוחות רבים שאני חש סיפוק כשאני מזכה אותם או פותר להם בעיות משפטיות סבוכות. המסרים, העולם וההומור בספר הזה, מתאימים גם למבוגרים. אגב, כשהראיתי לאבא את הספר, היה לו ברק ואושר בעיניים. הוא היה ממש גאה בי על כך. הוא עצמו קרא כמה סיפורים וצחק...”

”ובאשר לשאלה הראשונה, ובכן, לא כתבתי את ספרי הילדים בעקבות הספר שהוציאה חני, אבל כן בעקבות חני. היה זה כשחני שמעה אותי ממציא כל ערב סיפורים לילדים שלנו לפני השינה, והיא התגלגלה מצחוק מהעומק ומהיכולת ליצור עולם שלם בארץ החיות, והתפעלה מכך שהילדים כה מרותקים. כתוצאה

עטיפת הספר החדש

ובאו האובדים

יונתן ריגלר

שמילו רוזנברג

עוסק בנדל"ן

לעשות מוזיקה או אעסוק בנדל"ן. וכשהררתי באיזה מהתחומים תהיה לי פרנסה טובה, הבנתי שזה כנראה יהיה בעולם הנדל"ן, ולכן מאז התמקדתי בזה".

אי אפשר שלא להזכיר את הקרוב המפורסם שלך, מרדכי בן דוד.

"מרדכי הוא בן דוד ראשון של אמא שלי, דרך אמא שלו ע"ה, לבית רובינשטיין".

כאמור, הוא הוציא בתחילת דרכו שני אלבומים, ואז היתה הפסקה גדולה עד לאלבום השלישי. "נכון", הוא מאשר, "היה 'ברייק' (הפסקה) גדול עד לאלבום השלישי. התחנתני אז והשקעתי בחיי המשפחה וגם בפרנסה, פחות היה זמן להתעסק עם מוזיקה". אשתו, מגיעה אף היא ממשפחה מוזיקלית: משפחת הרשטיק. אביה הוא בן דוד של החזנים חיים אליעזר ונפתלי הרשטיק.

אתה עוד שר ומופיע לעתים?

"תראה, שימשתי כחזן במשך כמה שנים טובות בערים וויניפג ובקלגרי שבקנדה, ושרתי גם בכמה חתונות פה ושם עוד כמה שנים אחרי האלבום השלישי, ואחרי זה, לאט לאט הפסקתי".

הוא מסכים שהלהיט הכי גדול שלו הוא "מצווה גדולה". "עשיתי אותו יחד עם המפיק משה שוורצבורג ז"ל והמלחין בני הרשקוביץ ז"ל, שניהם נפטרו לפני מספר שנים. כשהתחלנו לעבוד על האלבום הראשון, משה ובני הביאו אליי את השיר הזה, שהוא שיר עממי שהיה מקובל בחסידות, והציעו לי לכלול אותו באלבום. אני לא יודע בדיוק איך הגיע הרעיון לשיר דווקא אותו, אבל אני זוכר שבילילה אחד באולפן הלחנו שלושתנו יחד את הקטע השלישי בשיר, קטע המעבר, שהיום כבר נחשב לחלק בלתי נפרד מהשיר. חשבנו מה אפשר להוסיף לשיר, והוספנו את הקטע הזה".

אנשים לא שואלים אותך מה עם עוד חומרים?

"בוודאי! אני לא יודע אם אתה זוכר, אבל כשהתחלתי, לא היו הרבה זמרים בשוק. אבל אחרי שהוצאתי את האלבום השלישי, כבר התחילו לצוץ עוד ועוד זמרים מכל מקום, כל אדם שני, כולם עשו תקליטים. היתה פתאום 'הפצצה' של זמרים, וכבר לא היה כל כך פשוט כמו בהתחלה, כמו בן חוץ ממרדכי, פריד ושוואקי, שהיו תמיד בטופ".

ולא מגרה אותך להקליט אפילו עוד שיר אחד? סינגל?

"בטח. אם הייתי גר בארה"ב, אין ספק שהייתי לוקח כמה לילות כדי לנסוע לגדעון לוין, שהוא חבר טוב שלי, ולעשות איתו משהו, כמה סינגלים פה ושם. אבל זה לא פשוט, זה רחוק ממני, ובמונטריאול, מקום מגורי, אין כל כך סביבה מוזיקלית, אין תעשייה ולא אולפנים של חבר'ה משלנו, אז זה לא פשוט".

שמילו רוזנברג נחשב לשם גדול ומבטיח במשך שנים רבות בשדה המוזיקה החסידי. את אלבומו הראשון, "אחינו", הוציא כבר בשנת 1982, לפני כ-40 שנה, בהיותו בחור צעיר כבן 20 בלבד. ההפקה המוזיקלית וגם הלחנים היו ברובם של משה שוורצבורג, מפיק ידוע והמנהל באותן שנים של תזמורת "פריילעך" בארה"ב. באלבום גם נכלל השיר הידוע, אחד מהלהיטים הכי גדולים של משה לאופר, "וקרב פזורנו".

אלא שהלהיט של האלבום, שאפשר לומר שנשאר ברחבות הריקודים מאז ובמשך עשרות שנים, למעשה עד היום, היה דווקא לחן שאינו מקורי: השיר "מצווה גדולה להיות בשמחה" בלחן העממי, הידוע והמוכר, ששמילו היה הראשון שהעלה אותו בצורה מסודרת על גבי אלבום ועם המילים.

אחרי זה, היה אלבום נוסף, שלוש שנים לאחר מכן, בשם "כל ישראל", שכלל לחנים של בני הרשקוביץ ושל אותו שוורצבורג, בעיבודים של ננסי ברנדס. לאחר האלבום השני, היה שקט מכיוונו של שמילו במשך לא מעט שנים, כשבזמן הזה הוא המשיך להופיע. רק 12 שנים לאחר מכן, בשנת 1997, הוא הוציא את אלבומו השלישי והמוצלח, "נועם הנשמות", והפעם בקולו הבוגר והמפותח, בשיתוף פעולה עם גדעון לוין ומונה רוזנבלום. ומאז, 24 שנים כבר, הוא נעלם.

את שמילו, עוד מעט בן 60, אנחנו תופסים במונטריאול שבקנדה, מקום מגוריו. משפחתו מאד מקושרת לחסידות צאנז, עוד מכ"ק האדמו"ר השפע חיים זצ"ל, וגם כיום, הוא וכל משפחתו מקורבים לחסידות צאנז השוכנת בנתניה, ולא עושים דבר בלי לשאול את דעתו של כ"ק הרבי שליט"א. בני משפחת רוזנברג ידועים כתורמים גדולים של החסידות, ו"בנייני רוזנברג" ו"היכלי רוזנברג" בנתניה, טבריה ועוד מקומות, קרויים על שמם.

לאן נעלמת מאז האלבום האחרון? שאלנו אותו. "נעלמת" לתחום הנדל"ן, הוא מספר. "כל שאר המשפחה שלי עוסקת בנדל"ן, ואז, אחרי האלבום השלישי, הם באו ואמרו לי: כמה אתה כבר יכול להתעסק במוזיקה? אתה צריך לפנות זמן לעיסוק בנדל"ן! והם צדקו, כי באמת העיסוק המוזיקלי לקח ממני המון זמן. היה לוקח הרבה זמן להקליט ולהכין עיבודים בעידן של אז, זה לא כמו היום שהכל אלקטרוני.

"כשלוקחים בחשבון שכל העשייה המוזיקלית של האלבומים שלי היתה בארה"ב, בעוד הביזנס שלנו, כל המשפחה, הוא במונטריאול, קנדה, מבינים את הסיבה מחמתה הפסקתי להתעסק במוזיקה: פשוט כי בשביל כל אלבום הייתי לנסוע כל הזמן לניו יורק, והמשפחה שלי, שהעדיפה שאתמקד בעיסוק המשפחתי שלנו בנדל"ן, לא בדיוק שמחה מזה שאני נעלם לכל כך הרבה זמן בכל פעם לארה"ב, והגיע שלב שזהו, הייתי צריך להחליט מה אני עושה, האם אמשיך

תדיראן ON AIR

קחו אוויר

וקבלו את האולפן
הממוזג של
תדיראן וקול ברמה

עם תדיראן ALPHA PRO
בטכנולוגיה חדשנית לטיהור אוויר

עקבו אחר לוח שידורי הרדיו מהאולפן הממוזג

TADIRAN

לפרטים ורכישה:
1-700-703-400

קול ברמה
FM: 92.1, 104.3, 105.7

אלבום שהוא קטלוג לעיבודים

עבר

מאותם מפיקים יפנה אליי בבקשה שאעבד גם עבורם. וכך הגיעו אליי ליפא שניצלער, בערי וובר, מוטי אילוביץ' ודן שטרן. כל העבודה שלי עם השוק האמריקאי התחילה מזה.

אחר כך הוצאתי שני סינגלים בעצמי, ואז קיבלתי טלפון מפתיע מאלי לאופר. בראשית השיחה הוא החמיא לי, ואז שאל: מה אתה יותר אוהב, לעבד או לשיר? בראש שלי חשבתי, מה הוא רוצה להגיד? חששתי, אולי הוא רוצה להגיד שאתמקד בשירה ואתן לו את החלק של העיבוד? ... אז עניתי לו ששירה ועיבוד הם כמו שני ילדים שלי, אין אצלי אחד יותר ואחד פחות. מצד אחד אני אוהב את חלק היצירה, ומצד שני אוהב גם את הבמה והפרונט. ואז להפתעתי הוא קטע אותי ואמר דווקא את ההיפך: "תקשיב לי טוב, תטפח אצלך את נושא העיבודים, אתה טוב בזה והאמריקאים מאוד יאהבו אותך. בתחום השירה אני לא יודע כמה זמן תחזיק מעמד. עד מתי תוכל לשיר באירועים? עד גיל 50? אבל אם תטפח אצלך את נושא העיבודים, תוכל לעבוד בתחום עוד שנים רבות, כמו שאבי, משה לאופר, גם בגילו הלא כ"כ צעיר הוא עדיין המעבד הכי עסוק היום". כמובן שהשיחה הזאת דרבנה אותי להמשיך ביתר שאת בעיבודים.

מגיל 0 יש לי אהבה גדולה למוזיקה. כילד בגיל 3, כבר עמדתי וחקיקתי בבית את תנועותיו של מנצח מקהלת ויז'ניץ, ר' בנימין הרטמן ז"ל. זאת היתה אטרקציה לכל המשפחה. כמה שנים לאחר מכן הגיעה האורגנית והגיטרה, והתחלתי לנגן עליהן. בגיל 18 התחלתי לשיר במקלות לאלבומים שונים, במיוחד במסגרת המקהלות של מושי רוט, שאו היה מעבד קולות לכל הזמרים. בניצוחו, עשיתי קולות להמון אלבומים, למשל אלבומיהם של בני פרידמן, שלמה כהן ועוד. למדתי ממנו הרבה, ובהמשך התחלתי לעסוק בעיבוד קולי בעצמי, במשך זמן רב. לגבי ההתחלה שלי בעיבודים מוזיקליים: התחלתי להפיק לעצמי אלבום, הפקה שנמשכת כבר כמה שנים עד עכשיו, כי נהייתי כל כך עסוק עם זמרים אחרים. היה בחור אמריקאי שהכרתי, ששלחתי לו את השירים שעשיתי לעצמי, שחלקם עוד היו באמצע עבודה, ושאלתי לחוות דעתו. אלא שהוא לקח את ההקלטות והסתובב איתן אצל מוזיקאים בארה"ב, ומסתבר שהוא השמיע לאנשים הנכונים, כל מיני זמרים ומפיקים. החומרים כאמור עוד היו באמצע עבודה, אבל זה הספיק כדי שחלק גדול

הווה

הוצאתי כמה סינגלים מקוריים, כמו "לקום", "נשמות" ו"מברך השנים", וגם כמה קאברים, כמו "חמול" ו"ניגון חנוכה" של ויז'ניץ או הקאבר ל"הנני" (של ברוך שלום במקור) שמאד הצליח. לא ציפיתי לזה כלל, כי מדובר בקליפ לייב, לא מושקע במיוחד. המוזיקה שם היא ללא תיקוני אולפן. עוד לפני כן, הוצאתי עם רובי בנט את הסינגל "המלך" לפורים שגם מאד הצליח, אם כי הוא לא בדיוק הסגנון הרגיל שלי. בשנה האחרונה עיבדתי עבור שוקי סלומון את "שירת הבקשות" עם חיים ישראל, "שיר האחדות" עם כל הזמרים, ועוד. אני מופקד אצלו מוזיקלית על כל מה שהוא עושה. אני מפיק את השירה בשירים האלה, ויש לי בהם חלק גדול.

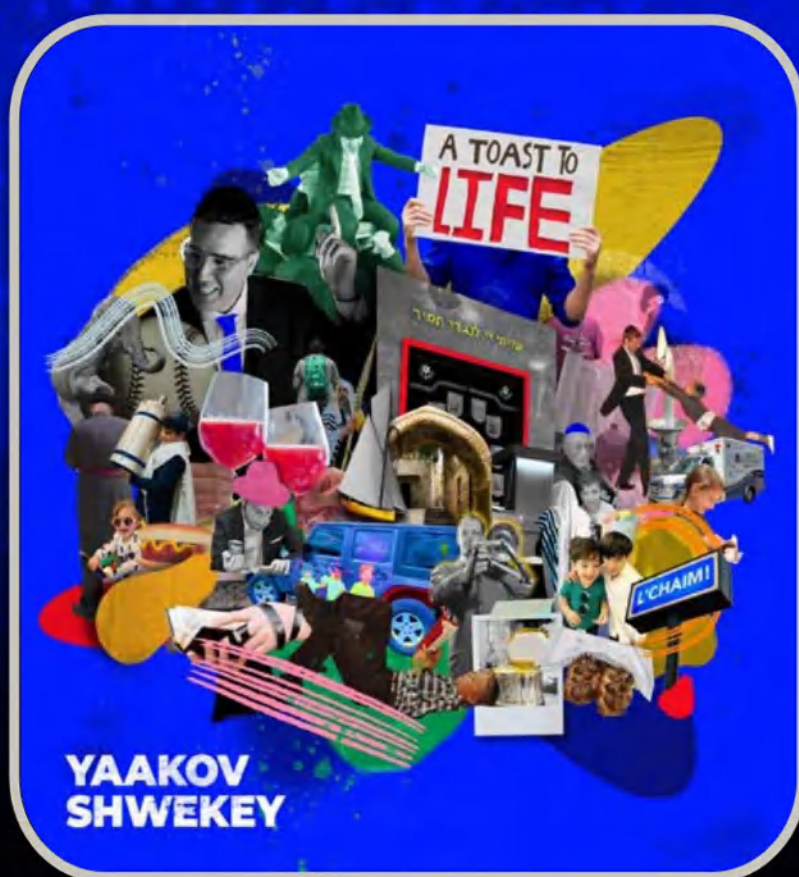
עיבודים שלי שהצליחו הם, למשל, "קיל כביר" אצל ליפא, או "כל עצמותי" של מיכאל שניצלער. זה מעניין: שניצלער פנה אליי אחרי שכבר התחיל לעבוד עם המעבד הרשי גינסבערג, שעשה לו לבסוף שבעה שירים באלבום החדש. זה היה אמור להיות פרויקט שנעשה בלי לחץ עבודה ובלי תאריך יעד, אלא שעם הזמן שניצלער קיבל המון דרישה מהקהל להוציא כבר את האלבום, ואז החליט "לפזר" את החומר לעוד מעבדים ופנה אליי, שאעבד לו כמה שירים, ביניהם "כל עצמותי" שהלחין ליפא ונכנס לכל החתונות. במשך שנה שניצלער פנה לליפא ואמר שהוא מחפש עוד שיר, "שובב" כזה, בסגנון של ליפא. הוא התקשר אליי ושוב ושוב בנושא, וליפא היה עונה (ביידיש): הזמן הנכון יגיע. באחת השיחות שניצלער שאל: נו, ליפא, מתי כבר יגיע "הזמן" הזה? וליפא ענה לו: "בעתו ובזמנו!" ובאותו הרגע עלה לליפא הרעיון לעשות שיר למילים האלה, "ווען איז די צייט (מתי כבר הזמן)? בעתו ובזמנו", וזה קרה תוך זמן קצר. שבועיים לפני הוצאת האלבום קיבלתי את השיר הזה לעיבוד. הצלחנו לעמוד ביעד, והשיר הפך ללהיט של האלבום...

עתיד

אני עסוק בימים אלה בהפקה של מוטי שטיינמן, ומפיק לו את השירה. זה אמנם אלבום חסידי, מיוחד מאד, של שירים ישנים, אבל במקביל הוא התחיל לעבוד גם על אלבום מקורי חדש, שכמעט כל החומרים אליו כבר נאספו. למרות הרקע המאד חסידי שלו ולמרות שהמוזיקה שלו מאוד נישתית, מוטי הצליח בכך שמבחינת הקהל הוא ממש לא זמר נישתי, ומזמינים אותו לקצה העולם לשמוע ממנו דווקא את החומרים המאד חסידיים שלו. במקביל, יש כמה שירים באופק עבור שוקי סלומון, וכמובן האלבום שלי שאני מנסה בכל הכח לזרז ולסיים אותו בחודשים הקרובים. זה יהיה בעז"ה אלבום מעניין: התחלתי את העבודה עליו כזמר ומלחין, בהמשך עשיתי לו את העיבודים בעצמי, ובדרך הוא פתאום הפך להיות מעין "פרוספקט" וקטלוג לעיבודים, כי יש בו סגנונות מגוונים והפקות מאוד מושקעות, הן מבחינת העיבודים, והן מצד הנגנים וההקלטות. מושקע בו הטופ של הטופ. אני מארח בו גם כמה וכמה זמרים, כמו מיכאל שניצלער, ישי לפידות ועוד.

יעקב שוואקי לחיים! אלבום חדש

הטבה מיוחדת לקוראי מגזין קול פליי!

15% הנחה על האלבום החדש ברשת שוקים ירושלים

עד גמר המלאי | בהצגת עמוד זה | המבצע בתוקף עד ראש השנה תשפ"ב | ט.ל.ח.

דמות שמעניקה לך השראה.

מרן הגרייץ יוסף צ'ל. כל ילדותי גדלתי עליו. ליווית אותי, התפללנו איתו, שמענו את שיעוריו, גדלנו לדרכו ולאורו, ודמותו בהחלט מעניקה השראה במציאות של השליחות שלנו כיום. בכל בוקר כשקמים, אנחנו יודעים שאנחנו שליחי ציבור, עובדים לשם שמים, לחבר, לקרב ולסייע לזולת. אצל הרב עובדיה ראינו שהוא תמיד יורד לעם מהבחינה הזאת, ואלו דברים שמנחים אותנו.

הישג שלך בתחום התרבות.

צפת לא היתה ידועה בנושא התרבות, ובשנים האחרונות התרבות כאן בעיר בצמיחה מטורפת וקבילה המון רבדים בתחומי המוזיקה, תרבות ופנאי, היצע עשיר מאד. אלו דברים שאנחנו התחלנו פה בצפת. למשל, את ההפקות הגדולות, כמו מופע של מרדכי בן דוד, אנחנו הבאנו. אין הפקה משמעותית שלא היתה בצפת. וכמובן, אף אירוע לא נערך סתם. כל אירוע, גם מוזיקלי, יהיה "מעמד סיום בין הזמנים", "חלוקת מלגות של יועתה כתבו" וכדו'. כל אירוע תמיד יהיה סביב פרויקט תורני, לא סתם מופע. מבחינתי זו אמירה ערכית.

השאיפה הבאה שלך?

בתחום התרבות, להצליח לשמר את ההליכה על החבל הדק. בדורנו, כידוע, יש לנוער ובכלל, ניסיונות עצומים, ומול זה צריך כל הזמן להיות מאותגרים וללמוד את הדור. אני תמיד חושב מה האתגר שאני יכול לעשות, כדי שבחורים בבין הזמנים יישבו וילמדו. זה יכול להיות טיול מיוחד, או מלגה גבוהה מאד ללומדים בבין הזמנים. כל דבר, העיקר שיישבו וילמדו. אז השאיפה היא להמשיך מצד אחד לבוא ולספק תרבות, ומצד שני בצורה נקייה - יחד עם השאיפה לשמר את המסורת. הכל ברוח ישראל סבא מבלי לאבד את הערכים.

תחום התרבות האהוב עליך?

זה תחום כה רחב והטרנזיט עם הרבה סוגי פעילויות, כך שקשה לענות על השאלה בתחום אחד. אבל אם נדבר על בחורי ישיבות - אז כשאנחנו רואה את השמחה של הבחורים כשאנחנו מארגן להם אירוע בבין הזמנים עם הווי תורני, זה עושה את הכל.

מה משמח אותך בתפקיד?

שבבין הזמנים, ובכל השנה, צפת הפכה לדמוי לחיקוי לטבריינים ולכל אזור הצפון בנושא התרבות. אנשים מכל האזור מגיעים לאירועים בצפת, ואומרים: וואו. אנחנו משמחים את האירועים הגדולים בצפת בתחום התרבות תורנית, לכל הארץ.

מי ניגן בחתונה שלך?

תזמורת "נשמה" של יעקב אבידן.

זמר אהוב עליך במיוחד?

לאחרונה התחברתי לשיר האחרון שהוציא שולי רנד, 'עוקר הרים'. הוא אדם מוכשר מאד, והשיר הזה מממש דיבר אליי. בדור שלנו יש כל כך הרבה יוצרים טובים. בנוסף, אני מאד מחובר גם למוזיקה האנדלוסית.

אירוע זכור במיוחד?

באחת מהשנים עשינו אירוע גדול של פרויקט יוסף דעתי לעידוד לימוד ההלכה. 3 פעמים בשנה אנחנו מוציאים חוברות הלכה בבין הזמנים, לקראת החגים. אחד האירועים שעשינו היה אירוע רב משתתפים, לכבוד סיום הלכות שבת. במסגרת האירוע, היו שבעה אברכים שסיימו כושר לרב שכונה ולרב עיר, ולאירוע הגיע הראשון "הגר" יוסף. היה זה מעמד רב רושם, גדול מאד. אני לא יכול לשכוח אותו. אי אפשר גם לשכוח את המעמד האחרון של ל"ג בעומר בצפת. אני התחלתי בארץ את ההדלקות המרכזיות בערים לפני כ-6 שנים, וכל שנה מגיע אחד מגדולי ישראל. באירוע האחרון התאסף קהל של כ-4,000 איש, שזה המון לצפת.

משרד התרבות

ישראל גולדמן

נהוראי לחיאני

40. יו"ר המועצה הדתית בצפת. בעבר כיהן כחבר מועצת העיר וראש מחלקת תרבות תורנית בצפת

שיר אהוב עליך במיוחד?

אני מרוקאי, אז יש לי נוסטליגה לשירים של 'אביר יעקב' שגדלתי עליהם. אלו עבורי שירי ילדות, והיום אני משריש את זה גם לילדים.

אם לא היית בתחום שאתה עוסק בו היום, במה היית עוסק?

בתחום הרבני והתורני. יש לי כושר לרב עיר, למדתי הרבה שנים בכולל, ואני מונח שם. אין ספק שאילו עבודתי במישור הציבורי, הייתי מוסר שיעורים.

קולגה שאתה מעריך במיוחד.

אריה דרעי. הוא מהפכן. אדם שמצליח לעתים לתפוס יוזמה מקומית, ולהפוך אותה למשהו ארצי, עם אחריות גדולה. כשפתחתי את פרויקט 'עוד יוסף חי', שזה 'מתמידים' לילדים, זה תפס תאוצה לא רק בצפת אלא בכל הארץ. בעידודו של אריה. גאוות היחידה שהוא הרים לציבור הספרדי, ולא רק הספרדי אלא לכל בני התורה, לא תתואר.

זמר? יוצר? בוא תעשה מזה כסף!

מעלים את השירים והיצירות ל**JewishMusic.fm**,
האפליקציה הראשונה למוזיקה יהודית המונה
מעל 100,000 שירים ולמעלה מ-200,000 מאזינים
ועל כל האזנה מקבלים תשלום

איך מפרסמים? הכי פשוט!

משתפים
ומתחילים להרוויח

מעלים את
השירים

יוצרים
פרופיל אישי

נכנסים לאתר
www.j-m.app

לעוד פרטים בקרו באתר: www.j-m.app
או סירקו את הברקוד והגיעו ישירות לאתר

האפליקציה זמינה במכשירים מסוגים

פרויקט
מיוחד

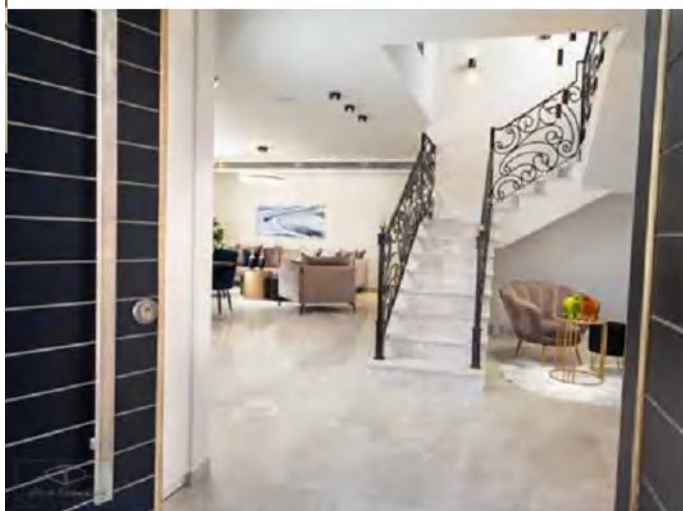

יצחק איזנשטיין
מעצב פנים

קלאסיקה שלווה

במגרש בפאתי העיר בחרה משפחה חרדית להקים את בית חלומותיהם, שכולל גם חללים מרעננים לאירוח. הצצה לבית נדיר

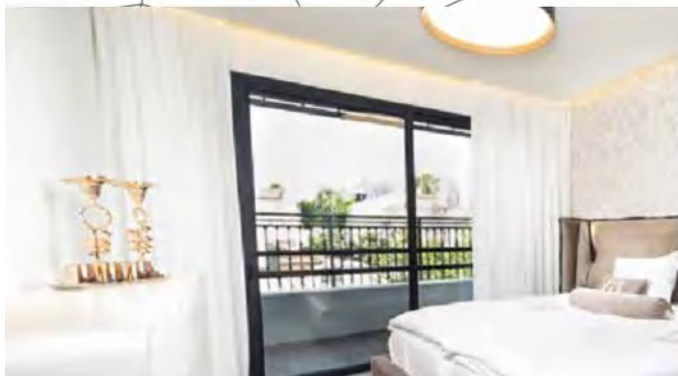
על מגרש גדול בפאתי העיר, בחרה לעצמה - משפחה חרדית עם ילדים - להקים את בית חלומותיה. כשהם פנו אלי, השאיפה הראשונית שלהם הייתה לתכנן חללים מרווחים ונוחים לאירוח ולשימוש יום יומי, תוך כדי ייחודיות בנראות ובחומרים, ובעיקר - להפוך את הכל למקום שלו, רגוע ומשפחתי. או בקיצור: לייצר בית.

הסלון ופינת האוכל מהווים את עיקרו של החלל הציבורי בקומת הכניסה ומייצרים תחושה של חלל אחד גדול ומרווח. הגוונים שנבחרו לקונספט, נעים בין כחול, שחור וזהב, עם נגיעות של אפור. כל אלו מתבלטים היטב על אריח גרניט הפורצלן הענקיים והבהירים. התוצאה: חלל אירוח מפנק, מזמין ואלגנטי.

הכניסה לבית תוכננה כך שתאפשר תחימה מסוימת של מבואת הכניסה, אך עדיין תיפתח אל הנעשה בחלל האירוח וכמובן אל גרם המדרגות הדומיננטי.

לדלת הכניסה בחרנו בדלת דו-כנפית שחורה עם הבלטות של רצועות פליז שקוע, מה שיצר חווית כניסה עוצמתית ודרמטית במיוחד.

חדר השינה של ההורים מהווה יחידה בפני עצמה הכוללת - יחד עם החדר עצמו - את חדר הרחצה של ההורים, חדר ארונות מרווח ומרפסת פרטית. מיטה מפנקת בריפוד קטיפתי בגווני חום זית ממוקמת במרכז החלל על גבי קיר טפט עם טקסטורה מעודנת. בחירת טקסטיל תואמת וריצוף הפרקט, מייצרים את האווירה החמה הנדרשת בחדר.

חדר הרחצה של ההורים תוכנן כחדר מוארך. בשל כך מיקמתי את האמבט עצמו בירכתי החלל, מה שהופך את התחושה בחלל למרווחת ורחבה. האריחים בחדר זה ממשיכים את הקונספט הכללי של גווני הכחול בבית, ומעוטרים בחלקם במדליונים מטאליים. האביזרים בחדר זה נבחרו בגווני הזהב בכדי לאפשר ניגודיות בין הגוונים. ארון כיור גדול ורחב ידיים עם משטח קוריאן בוהק משלימים את ה"טוטאל לוק" בחדר.

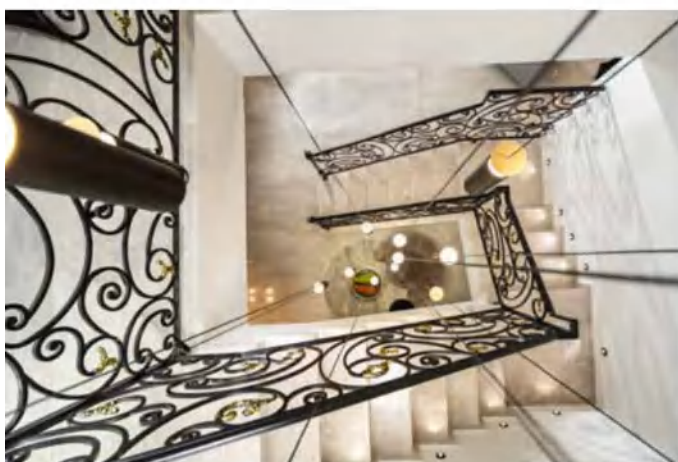

חדר הלימוד תוכנן במקור להיות חדר סגור ונפרד מהסלון. לאחר שהצגתי ללקוחות את היתרונות בחלל אחד פתוח וגדול - הלקוחות שוכנעו והסכימו כי חדר הלימוד ייפתח לסלון. בחרנו בנגרות ובחיפויים של פורניר אגוז אמריקאי, בשילוב עם גווני חול'שנהב טבעיים. הכיסאות הכחולים מבצבצים גם פה ומהווים ניגוד משלים לאווירה ההדורה.

המטבח תוכנן כך שישמש בפונקציונאליות את דרי הבית. תנורים, מקררים ומקפיא אינטגרליים הוטמעו בקיר ארונות מפורניר אגוז, כמו גם יחידות אחסון נוספות. לשאר חזיתות המטבח נבחרו נביגוד גמור לפורניר - חזיתות בצבע מלא בגוון שנהב, שקיבלו חיזוק משמעותי במשטחי העבודה התואמים מגרניט, כרמז לשאר הגוונים בחלל הציבורי, בחרנו בגופי תאורה קריסטליים בגווני כחול' זהב.

גרם המדרגות "הוזז" על ידי ממקומו הראשוני כפי שהופיע בתכנית המקור של אדריכל המבנה, ומוקם אל מול הכניסה לבית. התוצאה שקיבלנו היא - גרם מדרגות שנראה מכל פינה בחלל הקומה. בבואנו לבחור את המעקה, היה ברור כי נדרשת פה בחירה עוצמתית ונוכחת בהתאם למיקום גרם המדרגות בחלל עצמו, מה שהביא אותנו לבחור במעקה מברזל שחור עם אלמנטים מוזהבים ומסולסלים. קלאסיקה אמיתית!

ליפא הופיע לילדים המיוחדים

הזמר ליפא שמעלצר הופיע באירוע השנתי של ארגון "בלב אחד" שמסייע לילדים מיוחדים שנערך בפארק מים בחולון, בליווי תזמורת פייער. בעיצומו של האירוע הכתיע גדול הזמר אברהם פריד. צילומים: אריאל אוחנה, משה בלוי ואלי סגל

ליפא והפאל מלול

אברהם פריד וליפא שמעלצר

ערב הוקרה להורי ארגון H.C.S בניו-יורק

הורי ארגון הילדים המיוחדים H.C.S בארה"ב, התכסו לערב גיבוש והוקרה. הופיעו: זאנוויל ויינברגר ומקהלת מלכות, תזמורת סבבה של מנדי הרשקוביץ, הגראמער מוטי אילוביץ ומאיר אדלר

שוואקי הופיע בחולון

גדול הזמר יעקב שוואקי הופיע במעמד הענקת מלגות לבני התורה השנתי של עיריית חולון, בהשתתפות רבני ועסקי העיר. הפקה: שרון דניאל פרו. וידאו ארט: מדיה פרו. צילום: חיים טייטו

הקהל באירוע

דינר לכולל בבנייני האומה

בבנייני האומה נערך דינר לכולל 'בית יחיאל' בהר נוף. השתתפו: רולי דיקמן, מקהלת מלכות ותזמורתו של עמי כהן

פרויקט X

בהפקה מאתגרת במיוחד, הצליח המפיק יוחי בריסקמן בעיצומה של הקורונה לחבר בין אלי מרקוס (ניו יורק) וארי היל (ישראל), ולהקליט אותם להפקה משובחת במיוחד של "פרויקט X", המכילה מחרוזות שמחה ושירי ריקוד • כעת השלושה מספרים על תהליך העבודה, ולאלה שירים הם הכי מחוברים

דינאל שטרן

כמעט שלושה עשורים אחרי שהמפיק האגדי יוחי בריסקמן, הוציא לאור את הראשון בשורה ארוכה של אלבומי PROJECT X (פרויקט X), הוא הוציא לאחרונה את האלבום האחרון בסדרה, והפעם עם שני שמות מעניינים - אלי מרקוס וארי היל, שני שמות החמים ביותר בתעשיית המוזיקה החסידית, מהארץ ובארה"ב.

באלבום החדש, השבעה-עשר בסדרה, מרקוס וארי היל שרים 35 שירי שמחה במחרוזות מוקפדות, כולל להיטים עכשוויים רבים, וכמה קלאסיקות ותיקות יותר במוזיקה החסידית.

המסע המוזיקלי של יוחי בריסקמן עצמו והמסע של אלבומי "פרויקט איקס", שזורים זה בזה, האלבום הראשון בסדרה, שהיה זה שקבע מסמרות בעולם הליטי החתונות, היה גם ההפקה המחיקלית הראשונה של יוחי. יוחי עבד אז כמתופף בחתונות ועמד בראש תזמורת, וגם עזר למפיקים אחרים בהפקת אלבומיהם. אחרי ניסיון שרכש, החליט להפיק לראשונה אלבום חתונות משלו. ומהיכן הגיע השם פרויקט איקס? יוחי מסביר: "כל אלבום שהאלפן עבד עליו, צוין שם בשמו. אבל אני לא רציתי שכל מי שבא להקליט יידע על זה בדיוק אנחנו עובדים, אז קראנו לו בשם זמני 'פרויקט איקס', כלומר - סודי ביותר... אבל בסופו של דבר, כבר אהבנו את השם הזה, ונשארו איתו, עד היום".

האלבום הראשון עוד היה אינסטרומנטלי בלבד, ללא זמרים, אבל בהמשך, שרו באלבומי "פרויקט איקס" ו"רילקס" זמרים כמו ליפא שמעלצר, שלומי דאסקל, אהרלה סמט, ברוך לוינר, ושמחה לינר, ואילו אברהם פריד, שר סולו לאורך האלבום האחרון שהפיק יוחי, "רילקס עם אברהם פריד".

הפקת האלבום החדש של פרויקט איקס, היתה מעט מורכבת. מכיוון שארי היל וחברי מקהלת "ידידים העולמית" שמלווים בקולות את באלבום, גרים בישראל, ואילו בריסקמן ומרקוס גרים בניו יורק, כך שההפקה, שהתנהלה בעיצומם של ימי הקורונה, התנהלה רבות דרך ה'זום'.

ולמרות האתגרים, ההפקה הצליחה

ארי היל

אלי מרקוס

מעל ומעבר למשוער. "הכל עבד בצורה כל כך נעימה וטובה, כל כך מדויקת", אומר ארי היל. "את ההקלטה של השירה שלי, עשינו ביומיים וחצי של עבודה מרוכזת באולפן, וזה עדות מדהימה עד כמה יוחי מסודר ומוכשר, כך שהכין לי מראש את כל התפקידים בצורה הכי מדויקת שיש. פרויקטים כאלה יכולים לפעמים לארוך שבועות, אך אצלו הכל היה מסודר כשהגענו להקליט. לא הכרתי את כל החומר לפני כן, אבל ברגע שלמדתי את השירים החדשים, נשאבתי לגמרי לאווירת הפרויקט".

גם היל וגם מרקוס הם זמרים עם מנעד ביצוע רחב מאוד, שמסוגלים לעבור ברגע בין ההגייה החסידית לזאת הישיבתית, דבר שנשמע היטב לאורך הפרויקט. גם העיבודים באלבום מושקעים במיוחד, ומשלבם מוזיקה אלקטרונית עם מוזיקה חיה, ומוזיקת חתונות וריקודים.

עם שלל שירים חדשים לבחירה, אותה הכין לפני שניגש להפקת האלבום, יוחי אומר שהוא עבד קשה לצמצם את הרשימה הקצרה המקורית שלו מ-70 שירים ל-35, כך שייכנסו באלבום וגם יתאימו לכל הקונספטים של הרצועות השונות של האלבום.

כשאנחנו מבקשים מאלי מרקוס, לבחור את השיר המועדף עליו מותך שירי האלבום, ששרים במקור מגוון זמרים ומגינים ממגוון סגנונות, הוא אומר: "נהנתי במיוחד לשיר את ניגון 'ראש חודש כסלו' של חב"ד, 'חסד שבחסד' של יוסי גרין ואברמי רוט, ו'הוא אלוקים' בלחן של סאטמר. הם הפייבוריטים שלי באלבום המיוחד הזה".

בתמונות: שיליץ תורם << ליפא אצל מרן שר התורה >> אלבז מצלם קליפ << ליפא בצילומים >> שוואקי והרב גרוסמן << גדעון לוי ואיצי ברי באולפן

רדיו "קול ברמה" נערך אף הוא כיאות לקיץ, ושורה של מופעי ענק נערכים בבין הזמנים הנוכחי. בין השאר, נערכים מופעים מיוחדים בבאר שבע שמועברים כמובן בשידור חי. בלילות שישי שעברו, הופיעו **נמואל הרוש, אהרן רזאל, חיים ישראל ואבי מן**, ובליל שישי הקרוב יופיעו **שלמה כהן, רולי דיקמן ויואלי דיקמן** ותזמורתו. בגמר "תלמודו בידו" יופיעו **ישי לפידות ואיצי דדיה** בליווי תזמורתו של **יוני אליאב**.

"בעל המנגן" **עמירן דביר** מחתן בימים אלה את בתו, באזור ירושלים, ולכבוד האירוע המרגש כתב שיר חדש. חתונת הבן, שאף הוא התארס לאחרונה, תתקיים אף היא בקרוב.

מרדכי בן דוד, יידל ורדיגר וליפא שמעלצר, נפגשו לצורך פרויקט מוזיקלי משותף ומסתורי.

אותו ליפא, פגש את המנצח המוזיקלי ואיש החזנות **אופיר סובול** בשדה התעופה בניו יורק, בדרכו לארץ הקודש. כמובן שהשניים לא נפרדו לפני ביצוע חזנות קל להנאת הנוכחים בשדה"ת.

ואחרון מליפא: רגע לפני שהגיע ארצה, נצפה ליפא מצטלם בסטודיו ניו יורקי לטובת פרויקט מסוים.

איצי דדיה יוצא בימים אלה עם שיר חדש שכתב, הלחין, עיבד והפיק מוזיקלית חברו **נתנאל בן גיאת**.

גם **יוסף חיים שוואקי** חוזר לאחר הפסקה קצרה, ויוצא בקרוב בלהיט קיץ חדש, מתוך אלבום חדש עליו הוא עובד עם המוזיקאי **יואלי דיקמן**. על המילים: **שרוליק דיסלר**.

בשורה נוספת היא מכיוונו של היוצר והזמר המוערך **נפתלי קמפה**: הסתיימו העבודות על האלבום החדש והשלישי של קמפה. צוות האלבום גם הפעם הוא הצוות המוזיקלי המנצח משני האלבומים הקודמים: **אלי קליין ואיצי ברי**, והאלבום יצא בעז"ה בתחילת החורף. והפעם גם הפתעה: לאחד השירים הולך להצטלם קליפ מאד מיוחד, שיצטלם בכמה לוקיישנים מיוחדים בעולם. קמפה אף יצא למסע הופעות בבין הזמנים, שכלל שורה של הופעות בישראל ובארצ"ב.

יאיר שובל שהלחין את הלהיט "כמה טוב ה'" **לקובי ברומר** ואת השיר "במקום זה" **לרולי דיקמן**, משחרר בימים אלה סינגל חדש פרי יצירתו, מתוך פרויקט אישי עליו הוא עובד. על העיבוד: **שמואל כהן**.

קיץ של אירועים: אחרי קיץ מדכא למדי בשנה שעברה (ללא אפשרות לקיים אירועים עם קהל), קיץ תשפ"א מפצה לגמרי על שנה שעברה, עם שורה ארוכה מאד של אירועים גדולים ומופעי ענק, כשכל גדולי הזמר מופיעים כאן הקיץ הזה, בבין הזמנים שמח במיוחד.

נפתח ב**אברהם פריד** שהגיע לארץ ומופיע פה כמעט אחרי יום בכל בין הזמנים, חורש את הארץ לאורכה ולרוחבה.

ליפא שמעלצר הגיע לארץ לשני אירועים בלבד, בהם מופע לילדים המיוחדים של "בלב אחד" שנערך בפארק פרס חולון. למחרת האירוע, כבר חזר לארצ"ב. ליפא סיפר שביקורו בארץ הפעם, הגיע לאחר כמעט שנתיים שלא היה בישראל, בשל הקורונה.

האירוע השני בו הופיע ליפא היה לתלמידי הישיבה החסידית "אורייתא" שחגגו סיומי מסכתות. לפני האירוע נכנס ליפא למרן שר התורה הגר"ח קניבסקי ושאל על איזה מילים להלחין שיר חדש לכבוד הבחורים והאירוע, ורי חיים הורה: על המילים "מזל טוב", והסביר, כי מאחר וחלק מהבחורים צריכים שידוך – על זה צריך להיות השיר. ליפא הלחין על המקום שיר חדש, וכבר באותו יום הלך למעבד **מונה רוזנבלום** שגר לא רחוק, והתחיל לעבוד איתו על עיבוד לשיר החדש.

האיש וה"לחיים" **יעקב שוואקי** הגיע אף הוא לארץ, גם הוא לאחר שנה וחצי, ללא פחות מ-7 הופעות ברחבי הארץ, לרגל השקת האלבום החדש. בין השאר אירח שוואקי בהופעות את **חיים ישראל ושולי רנד**. את ההופעות ליוותה מקהלת "VOCAL3" של **אבישי רוזן**. את סיבוב המופעים הפיקו **שרון דניאל פרו**.

אפרופו שוואקי, בשורה לחובבי המוזיקה מעבר לים: שוואקי עובד בימים אלה על מופע סוכות אולטרה חסידי שיערך בניו יורק, עם הלהיטים החסידיים מהאלבום החדש ומכל הקריירה, בהפקה מיוחדת. עוד לפני כן, בט' באלול, יתקיים "קונצרט אלקטרוני" לטובת ה"סנטר", המרכז לילדים מיוחדים, בחוף בניו ג'רזי, מסורת שמתקיימת כבר כמה שנים. רגע לפני האירועים בארצ"ב, פגש שוואקי את **הגרי"ד גרוסמן** בביתו שבניו ג'רזי וזכה לחיבוק חם מהרב.

וחשיפה בלעדית נוספת: שוואקי לא השאיר רגע דל בביקורו הצפוף בישראל והספיק להקליט דואט עם **ליפא שמעלצר** לשיר "השיבונו" (במקור מהאלבום "בלי עין הרע") בהפקת **הרשי וינברגר** ועיבודו של **דוד איכליביץ**. הסינגל יצא לקראת ר"ח אלול הבעל"ט.

ואם כבר כרמי, כעת כבר אפשר לספר שלראשונה יקיים פרויקט "צמאה" מופעים באלול הקרוב בביני האומה, מופעי סליחות המיועדים עבור "חב"ד לנער", בהשתתפות זמרים שונים ובהפקה המוזיקלית של נאור כרמי.

נמואל הרוש מוציא סינגל אלולי חדש באלול המתקרב, העונה לשם "הביאני המלך חדריו". על הלחן והעיבוד: **אלי קליין ואיצי ברי**. ובתור כך, סיים נמואל סוף סוף את ההקלטות לאלבום החדש, והשיר האחרון שהוקלט עונה למילים "חיים של שלום".

השיר החדש של **שוקי סלומון**, להיט חתונות דאנסי בשם "שיר החתונות", צולם בכמה לוקיישנים, בהם המרכז החדש ידי סיטי". השיר הפעם נעשה בשיתוף עם **ניסים בלאק ושמואליק ברגר**.

מבזק חו"ל: רגע לפני עונה החתונות הסוערת, נפשו זמרים ויוצרים בחו"ל. בין השאר, **רולי דיקמן** נפח באוסטריה, **מנדי וייס** בארה"ב, **ואריק דביר ואבי דרור** ביוון.

נתי לוי, מי שזכור מהלהיט והקליפ "כל המשמח", מוציא בימים אלה שיר קצבי חדש, "נאר אין השם". המילים והלחן הם של **אלחנן אלחדד**, והעיבוד של **שמואל כהן**.

תאכלו יישוב טוב: **פנחס ביכלר**, המנצח של מקהלת "מלכות", עובר בימים אלו לגור בבני ברק, לאחר שנים של מגורים באשדוד.

ואם כבר "מלכות", אז חברי המקהלה בראשות ביכלר, הצטלמו לקליפ חדש של **זאנוויל ויינברגר** מתוך אלבום הבכורה שכבר יצא סוף סוף. מדובר בקליפ יוצא דופן ומושקע במיוחד. רוצו לצפות.

גם האלבום החדש של **משה קליין** יוצא בימים אלה, וזכה לקמפיין מקדים מושקע במיוחד.

המלחין הענק **גדעון לוי** הגיע לחופשת קיץ ולכמה הופעות בישראל, וקפץ לאולפן של **קליין ברי** לעבוד על כמה הפקות חדשות.

גם גדול המלחינים **יוסי גרין** עתיד להגיע לארץ בתחילת אלול, לכמה אירועים פרטיים.

איציק אורלב צילם בשבועות האחרונים קליפ לשיר קצבי שיוצא לו ממש בימים אלה.

מרגש: **מיישי שיליץ** מלהקת "השיליצי" תרם בשבועות האחרונים מח עצם, ובכך הצטרף לאביו, שלפני מספר שנים תרם כליה.

גד אלבז וניר קפטן הקליטו שיר שכתב והלחין הנער **עידו קפטן** (בנו של ניר). השיר צפוי לצאת בחודש אלול, ואף להיכנס לאלבום החדש של גד.

אברמי רוט יחזן השנה את הסליחות הראשונות, בקראקוב.

אפרופו גד, בימים האחרונים נצפה הזמיר מצלם קליפ לשיר חדש בחצוצות פילדלפיה.

המעבד והמנצח **יואלי דיקמן**, איחד בשבועות האחרונים את המקהלות החסידיות המתחרות בתעשייה – **ידידים, נשמה ונרנה**, להקלטת שיר חדש של הזמר החסידי אהרליה סמט, על המילים "דובר אמת וקיים לעד". השיר עתיד לצאת בימים הקרובים.

גם **שלמה שמחה** עובד על סינגל חדש בהפקה מוזיקלית של **יואלי דיקמן**. על הלחן: **איצי וולדנר**.

תתכוננו: **מייך קאהן** עובד על אלבום חדש יחד עם **יהודה גלילי**.

גם הזמר **שלום ברנהולץ** עובד על סינגל חדש, עם אותו גלילי מהאיטם הקודם.

למרות ה"פרישה", מסתבר ש**מיכה גמרמן** ממשיך לעבוד על סינגלים חדשים. השיר הבא ייקרא "כל האור בעולם", ואותו כתב והלחין **אלחנן אלחדד**.

בני פרידמן הגיע לארץ לשורת מופעים בבין הזמנים. פרידמן הגיע בתשעת הימים ל-24 שעות לישראל, לצורך הבדיקה הסרולוגית שתאפשר רשמית את כניסתו לישראל, וחזר לכאן בהמשך לטובת המופעים שנקבעו. בין השאר, השבוע מאחר פרידמן את **עקיבא וחיים** ישראל במופעים ברמלה וברחובות. פרידמן גם יתארח במופע מעיין של המפיק המוזיקלי **נאור כרמי**, שיתקיים בבית אל ב' באלול, בו מארח כרמי מגוון סגנונות וזמרים, ויפיע בין השאר גם **הראל טל**, וזמרים נוספים. פרידמן יופיע גם בבית שמש בחג הסוכות הבעל"ט.

צוקי הדולומיטים בקנזי, איטליה

דודי רובינשטיין יועץ תיירות ומנהל "חו"ל מהודר"

תעודת זהות: איטליה | **שפה:** איטלקית (בדולומיטים גם גרמנית) | **מטבע:** יורו | **הדולומיטים:** שרשרת הרים בצפון איטליה מתחת לטירול האוסטרי | **הגעה:** משדה התעופה ונציה כשעתיים וחצי, משדה התעופה ורונה כשעה וחצי, משדה התעופה מילאנו כארבע שעות פלוס

הרי הדולומיטים

לאן הגענו?

ובכן, הדולומיטים הינם אחת משלושה ה"הייליטס" של חופשה צוננת בהרי אירופה הגבוהים.

לשווייץ יש את האלפים. באוסטריה יש את חבל טירול וחבל זלצבורג, ובאיטליה - אלו הם הרי הדולומיטים.

לדולומיטים יש מאפיין ייחודי: בשונה מהאלפים או מהטירול, מדובר בשרשרת הרים דרמטית שמודקרת לגובה בצורה מחוספסת, עזה, בולטת לעין. לא ניתן להתעלם מהצוקים, ומההרים המשונים על רקע גווני הירוק הבוהק שמתחתם. ויש לזה כמובן מחיר: נהיגה בכבישים מפותלים סביב ההרים והצוקים. אך הנופים המיוחדים שווים את זה. הנאה מובטחת לכם בכל פיתול של הדרך.

מצב קורונה: המדינה פתוחה לישראלים ללא בידוד, בהצגת בדיקת קורונה שלילית מ-48 שעות לפני הכניסה למדינה ו/או תעודת מתחסן ו/או תעודת מחלים מחצי השנה האחרונה. צריך למלא טופס כניסה לאיטליה.

אז קדימה, ניקח את הרכב ונתחיל לטפס לכיוון הדולומיטים.

המרמולדה

זו היא פסגת הדולומיטים, ההר הגבוה ביותר בסביבה. כשעומדים מתחתיו מקבלים קצת ענווה...

אל הפסגה עולים בשלושה רכבלי גונדולה ענקיים. עד לתחנה הראשונה, הגונדולה עולה בקלילות יחסית. בין התחנה הראשונה לשנייה, כשהגונדולה מטפסת את הצוק בחדות, כנראה שתיפלט צווחה חרישית (או קולנית) מפיכם... אל דאגה, הכל בטוח, בעזרת השם. בתחנה השנייה, בגובה 2,950 מטרים, כבר מגיעים לנופים משגעים, מתובלים בלבן של שלג, ירוק של פריחה בקיץ, כחול של

אגמים, ואפור של צוקי הדולומיטים. מלוא כל הארץ כבודו.

זו גם התחנה המומלצת לתמונות, למנוחה, ולשבילי הליכה קצרים. אפשר ומומלץ לקחת גונדולה נוספת לפסגה, בגובה של 3,290 מטרים. רק תבדקו שאתם לא עולים מעל העננים... שם גם תחכה לכם מרפסת תצפית לכל הכיוונים. מומלץ לשאת תפילה לכך שתגיעו ביום עם ראות טובה.

סאס פורדו

תקשיבו לדודי! אין מצב שאתם בדולומיטים, ואתם מפספסים את מעבר ההרים המרשים הזה.

מהכיכר הראשית של קנזי, מתגלגל ועולה כביש מפותל ומרשים עד מעבר פורדו. הכביש מהמם ביופיו, ובכל פיתול תגלו זווית חדשה של ההרים: רכבלים מעליכם, ירוק מלוא העין מולכם, אגמים ונחלים זורמים תחתכם. תחנו במעבר למעלה מול צוקי פורדו, ותעלו בגונדולה למעלה לפורדו, למרפסת של הדולומיטים.

שם תמצאו מרפסת רחבה עם זוויות צילום שונות ומגוונות של 360 מעלות. אל תפספסו את בליטת הצוק, מקום שבו אפשר להצטלם עם כל העמק שמתחתכם, כשהרגליים שלכם מתנדנדות בגובה של 2,200 מטר. שמע ישראל...

הרוזנגרטן

בשונה מהמרמולדה ומפורדו, כאן כבר מדובר בפסגה ירוקה כמו באלפים. מעל הפסגה רואים את הצוקים המשונים של הרוזנגרטן. לא חייבים לטפס אליהם, פשוט ניתן ליהנות מהם, כבר מהפסגה הירוקה של סיאמפק, למרגלות הרוזנגרטן. יש כמה כיווני רכבלים

הרי הדולומיטים

קטיי

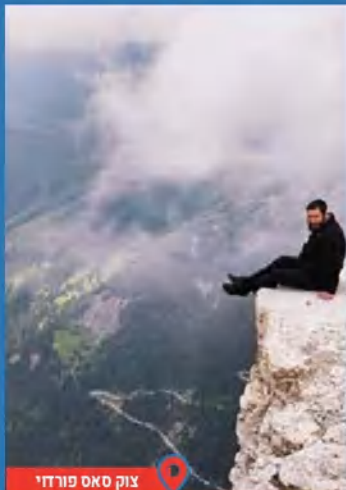
אגם פדאיה

אגם פדאיה

רכס רוזנרטן

צוק סאס פורדזי

הדולומיטים עם ילדים

הדולומיטים זה לא רק רכבלים לפסגות וצוקים ונסיעה במעברי הרים מפותלים. יש גם שפע פעילויות לילדים ולכל המשפחה: רפטינג נהרות מקורי; מגלשות הרים מסוגים שונים; פארקי חבלים; שיט פדאלים באגמים; אומנות; פארקי הרפתקאות; מצנחי רחיפה; רכיבת סוסים; ועוד ועוד.

קטיי והסביבה

קנזי היא בירת הדולומיטים המרכזיים. עיירה מסוגנת בסגנון חבל הטיירול. מלאה במלונות, בחנויות לתיירים ובכל השירותים המפנקים לתייר. בכניסה לעיירה, חניון ענק לטובת התיירים הרבים שבאים לבקר בה. העיירה הומה ציירים משעות הבוקר ועד השעות הקטנות של הלילה.

מלון כשר למהדרין: באלבה די קנזי תמצאו את מלון מיי כשר הוטל, מלון כשר (כמעט) כל השנה בדולומיטים האיטלקיים, בהנהלת אבי ובלנידה נצר ותחת השגחתו של הרבי מביאלה לוגאנו שליט"א. מלון סקי אירופי אלפניי חמוד עם בית כנסת מרווח, מקווה, בריכה נפרדת, חדר אוכל כשר למהדרין ומרפסת נוף יפהפייה. מתאים מאד למשפחות מאנ"ש, המחפשות את השקט והרוגע האירופי.

טיפ חיסכון של דודי: בקיץ ניתן לקנות את הפנורמה פס, כרטיס שמאפשר עלייה לכל רכבלי האזור (ללא המרמולדה), כ־31 רכבלים מסוגים שונים. הכרטיס תקף ל־6 ימים, וניתן לצלל מתוכו במשך 3 ימים, לפי בחירתכם, כמה רכבלים שרק תרצו, מהבוקר עד הערב. מחיר: 59 יורו.

ומאחר ורכבלים יש שם בשפע - מירב הסיכויים שתנצלו אותו עד תום.

לעלות לרוזנרטן. אני ממליץ לעלות מכיוון פארה די פאסה. מדובר בסדרת רכבלים פתוחים מרשימים, 3 תחנות עד לפסגה. העלייה ברכבלים הפתוחים כשכל הנוף משקיף עליך מכל הכיוונים, עושה צביטה טובה בנשמה. בדרך תשמעו את פעמוני הפרות האיטלקיות הרועות באחו, יש להן עוד מה לקנא באחיותיהן השוויצריות, ובכל זאת...

טיפ של דודי: למעלה בפסגה הירוקה לכו למרפסת הסודית שמתחת לגונדולה שמגיעה מוויגו די פאסה, ומובטח לכם לשבת על אחד הגופים המטריפים של הפסגה. לא לגלות את הסוד כמובן!

למעלה, רשויות האתר הכינו לכם שפע של נקודות חן להצטלם, לנוח ולהתרענן. בין השאר, אזור משחקים לילדים, אזור כסאות נוו להורים (מקובל לקנות איזה בקבוק שתייה בבית קפה), וגם שבילי הליכה לרחנרטן לספורטאים שבינינו.

וכמובן כמובן - אומגת הפליי ליין שיוצרת במעגלים סיבוביים מהתחנה השלישית של הרכבל לתחנה השנייה. והעיקר לא לפחד כלל...

האגמים: פדאיה, קארצה

בדולומיטים, במעלה ההרים, בשל התוואי המיוחד נוצרים אגמים יפהפיים הכלואים בין ההרים. קבלו שניים מהם הקרובים במרחק נסיעה מקנזי, ולא כדאי להחמיצם:

אגם פדאיה - בדרך למרמולדה. אגם קרחוני הכלוא בסכר מתחת למרמולדה. פשוט לטייל על הסכר וליהנות מכל הכיוונים. השילוב של האגם עם ההרים מסביבו פשוט מנצח.

אגם קארצה - אגם בשלל גוונים ירוקים הכלוא מתחת לאתר הסקי קארצה. מסביבו טיילת מרשימה, ובכל פסיעה תגלו גוון אחר של האגם. מה רבו מעשיך השם.

תעודת זהות

חיים צמרי

גיל: 38, נשוי לעידית, אב ל-4. מתגורר
בנתיבות. ארץ מוצא: ישראל
שכונה אהובה: בן גוריון, נתיבות (שכונת
הולדתו). אם לא היית גר בנתיבות איפה
היית גר? ירושלים

יצאנו
לאכול

יוסי אטינגר & אלי הלמן

נסיון הקינוחים מעיר המקובלים

אוהבים קינוחים מושחתים? אולי קרואסונים מרהיבים ופריכים? או שמא עוגות מנחמות? אם אתם גרים בדרום, הרווחתם. אנחנו נסענו לשם במיוחד, לקונדיטוריה "ניחוחות חיים", כדי לבקר את חיים דמרי, האיש היקר שמאחורי הקונדיטוריה הפריזאית, ולא הצטערנו לרגע. העונג הנלווה הוא כמעט כמו "שכר פסיעות".

חיים דמרי, הנסיך האופה של נתיבות, הוא מפריח השממה הקולינרית של הדרום. בעיר שבה כולם מכירים את כולם. גדל וצמח לתלפיות האיש שכולו לב ענק מסוכך. מתוק מתוק, אבל בסטייל.

אחרי שנים של עבודה קשה ובעמל רב, הקים חיים בלב לבה של השכונה הצדדית בנתיבות את הקונדיטוריה הנפלאה והכשרה למהדרין שלו. עם הרבה ברוך בעיניים ושקית זילוף בשיניים, רידד, טימפר, קיפל ולש בלי הפסקה, עד שהצליח להגיע לרמות הגבוהות ביותר, כאלה שנתיבות לא ראתה מעולם. מקום שמתקבצים עבורו במיוחד, ממש כמונו, מכל רחבי הארץ.

המקום הקטן שלו מתפקד ממתוק מרהיב. ויטרינה ארוכה שכל כולה קינוחים מיוחדים, חלקם הגדול פיתוחים מקוריים של חיים וחלקם קלאסיים יותר מוכרים, אבל כולם (וטעמנו כמעט את כולם...) פשוט מעולים! ועל כך אף זכה לקבל את אות 'מומלץ' דת'ליש' היוקרתי.

אז אם במקרה עדיין לא יצא לכם ליהנות מזוי המקום השוכן בעיר הצדיקים והקבלנים, אוצו רוצו!

טל גבעוני צילם:

מה הזיכרון הראשון שלך מהמטבח?

"אני בגיל 8, מקלף תפוחי אדמה מתוך קערה ענקית לפני ראש השנה".

כמה שנים אתה כבר בתחום האוכל?

"מאז שאני זוכר את עצמי, אבל מקצועית מאז שטסתי לקנדה. זה היה אחרי הצבא".

מהו חומר הגלם האהוב עליך במיוחד?

"שוקולד! בתור קונדיטור אני אוהב שאפשר לשחק עם השוקולד וליצור איתו קישוטים אכילים מדהימים".

מהו סוג האוכל שמאכיל אותך?

"פשוט וטעים. דברים לא מתחכמים".

מה מרגש אותך בעבודה עם אוכל?

"לראות ילד שבחר עוגה מוויטרינת הקינוחים, והעיניים שלו נוצצות ומתמלאות באור".

איך התמודדת/מתמודד עם משבר הקורונה, והטראומה הגדולה שהוא גרם לענף המסעדות?

"בהתחלה היה שוק והלם! לא ידעתי מה לעשות. מן הסתם, המכירות ירדו באופן משמעותי, ודקה לפני שהחלטתי להרים ידיים ולהשלים עם 'הגזרה' ניערתי את עצמי מרחמים עצמיים והתחלתי להסתכל על התמונה בצורה חדשה. ייעלתי את המערכת, התאמתי את התפריט לתקופה, ותודה להשם עברנו את זה כמו גדולים. שמח שזה מאחורינו. אותו דבר אגב לגבי מסעדות. אלה שהתעוררו בזמן ועברו למתכונת משלוחים, עבדו יפה!".

לסיים טיפ למבשל/אופה:

"לחקור, לשאול. לא לקצר תהליכים. ובעיקר, לפעול לפי חוש הטעם. לפעמים אנשים מנסים לצאת מהקופסה על חשבון הטעם ואז לא עשינו בזה כלום".

הכותבים הם מנהלי "דת'ליש", קהילת הקולינריה הכשרה הגדולה בישראל

ערכב, אפה והגשנו!

פינת המתכון

עוגת גבינה וריבת חלב אפויה במתיקות מופחתת

לעוגה:

450 גר' גבינה לבנה 9% או 5%

200 גר' גבינת שמנת

250 גר' ריבת חלב

חצי כפית מחית וזיל איכותית טהורה

5 ביצים מדיום

2.5 כפות קרנפלו

לתחתית:

135 גר' אבקת שקדים

135 גר' קמח

135 גר' סוכר דמררה

135 גר' חמאה

3 גר' מלח

לקישוט:

500 גר' שמנת מתוקה

50 גר' סוכר

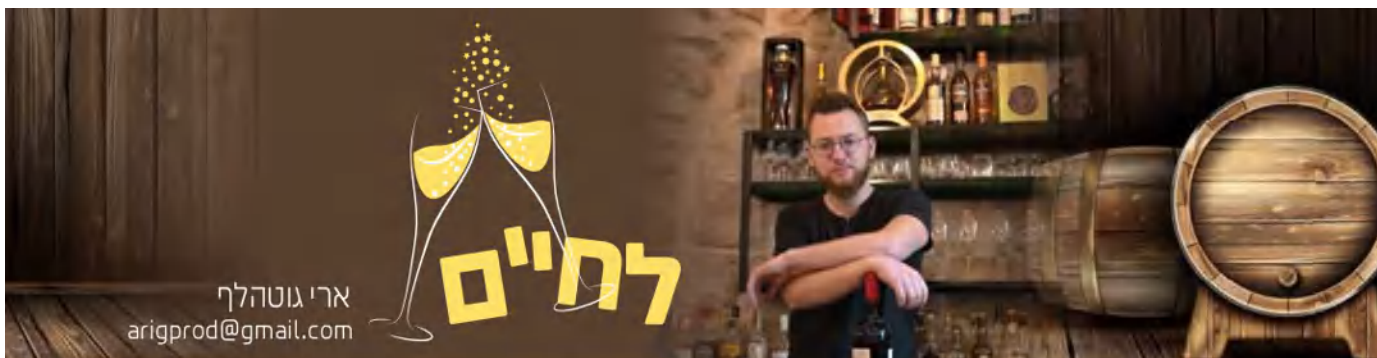
כף אינסטנט פודינג

קול מלי:

אב תשפ"א

64

שריקת הפתיחה ל"אחרי החגים" של ענף היין

האם ישנם זנים מסוימים שבולטים באיכותם השנה?

"בשלב הזה, מביקורים בכרמים ודגימות המעבדה, ניתן לומר שגם האדומים וגם הלבנים נראים טוב מאוד. אך אנו נמצאים בתקופה רגישה מאוד והיא עלולה להביא גלי חום ארוכים או גשמים מקומיים פתאומיים שיישברו את החום והם עלולים להזיק לענבים. ולכן במקרה כזה, דווקא הזנים הים תיכוניים שנבצרים מוקדם, עמידים יותר לעומת זנים הקלאסיים שנבצרים מאוחר יותר."

יש סיפור מיוחד מאחורי הבציר הכל כך מוקדם? או שפשוט

חיפשת דרך מקורית להלחץ את הייננים?

"ראשית, להלחץ את כולם זה לגמרי נחמד, ושנית, זה המשך ישיר לסגנון היין העדין והרענן שאני מאמין בו, בשיתוף פעולה עם חלקת סובניון בלאן דרומית שמקדימה כל שנה ונבצרת ראשונה."

תשובה כלבבי. מעט צינית והמומן ידע. מה צריך יותר מזה?

ובכן, מסתבר שקובי חושב שלקוראים שלי צריך יותר מזה, והוא משחרר לנו את הענב שבקצפת: "גם השנה מסתמן שאהיה הראשון לבצור אדומים, וכנראה שאת האדום הראשון אבצור תוך כשבוע-שבועיים". בום! סופסוף יש לי סקופ. כמה חיכיתי לרגע הזה.

כדי שנוכל להבין כמה משמעותי המידע שקיבלתי מקובי, החלטתי לפנות לחברי אריאל ביר שמשמש כיועץ ביקבי ירושלים ויקב פאר, ולשמוע ממנו על התצפיות שלהם לבציר הקרוב, וכך הוא מספר: "כעת אנו נמצאים בעיצומו של שלב הבחול (השלב שבו הענבים האדומים מקבלים את צבעם), והצפי שלנו לתחילת הבציר של הענבים הלבנים הוא בימים אלה, בסביבות ה-25-27 ליולי".

"למרות החששות שהיו בעקבות חורף מאתגר, ההבשלה בקצב נכון והפרי נראה טוב מאוד בסך הכל", ממשיך אריאל, ומציין ש"האתגר הגדול השנה הוא דווקא בימי קליטת הענבים ביקבים, מכיוון שכל חגי תשרי יוצאים השנה באמצע השבוע ומשאירים מעט מאוד ימים לעבוד ביקב ולקבל ענבים, ולכן נצטרך להיות זהירים ומדויקים מאוד בסדר העבודה".

אז אמנם אנחנו לפני החגים, אבל לפני החגים של אחד, זה אחרי החגים של האחר...

אנחנו אמנם נמצאים עדיין לפני החגים, אך את תחושת ההפתעה הזו כשפתאום קולטים ש"אחרי החגים" הגיע, אין אחד שלא מכיר. חוסר האונים שמשתלט, הלחץ שבא בעקבותיו, ואז ההבנה שזהו זה, נגמרו התירוצים והדיאטה מתחילה מעכשיו. דבר דומה קרה השבוע לענף היין הישראלי כאשר קובי ארביב, יין יקב רקנאטי, העלה ברשתות החברתיות את התמונה המצורפת למדור, בצירוף הכיתוב שהעביר צמרמורת בגוו של כל יין שקרא את המילים האלו. והרי הציטוט כלשונו: "בציר 2021 יצאנו לדרך!!! בהצלחה לכל החברים".

וכך, בשבע מילים בלבד פלוס כמה סימני קריאה, שחור על גבי מסך, נשרקה לה שריקת הפתיחה, ל"אחרי החגים" של ענף היין בישראל - בציר 2021.

אז על מה כל המהומה? נ, הבציר התחיל. מה קרה?

ובכן, תחילת חודש יולי נחשב כתקופת טרום הבציר ברוב היקבים בארץ, אז כולם נמצאים בשלבים האחרונים של תכנון והכנות היקב לבציר. לכן, הפוסט שהעלה קובי ארביב הצליח להפתיע ואף להלחץ את אנשי היין שעוקבים אחריו, ובתחילה גם אותי, עד שנזכרתי שבשנה שעברה קובי עשה את אותו תרגיל רק עם ענבים אדומים, כאשר היה הראשון לבצור. ולכן, אם יש משהו שמתאים לו להפתיע את כולם, זה דווקא הוא.

אז החלטתי לפנות אליו, כאחד ששרק את שריקת הפתיחה לבציר, ולנסות לקבל הצצה אל הזווית הייננית של בציר 2021 ולהבין למה עלינו לצפות משנה זו. וכך הוא מספר: "החורף האחרון היה חם יחסית ללא מספיק מנות קור, אשר הגפן צריכה על מנת להתעורר בצורה אחידה וטובה בייחוד במקומות הנמוכים. לעומת זאת, בקיץ עד כה היו כמה גלי חום לא ארוכים, שלא פגעו בתהליך ההבשלה (גלי חום ארוכים מאיצים את תהליך ההבשלה של הענבים ופוגעים באיכות הפרי. א.ג.), ולמרות כל זאת הבציר נראה מבטיח ואיכותי. היבולים נמוכים, שזה אולי רע לעסקים, אבל לגמרי טוב לייננים".

מבחינה עסקית השנה, היבולים הנמוכים יוצרים בעיה משמעותית, מכיוון שאנחנו נמצאים בשנת בציר קריטית - השנה השישית. שנה הבאה היא שנת שמיטה, ולכן בשנה השישית כל היקבים מגדילים את כמות היצור שלהם, מה שיצור מחסור ועליית מחירים בענבים האיכותיים.

kiddush.co.il

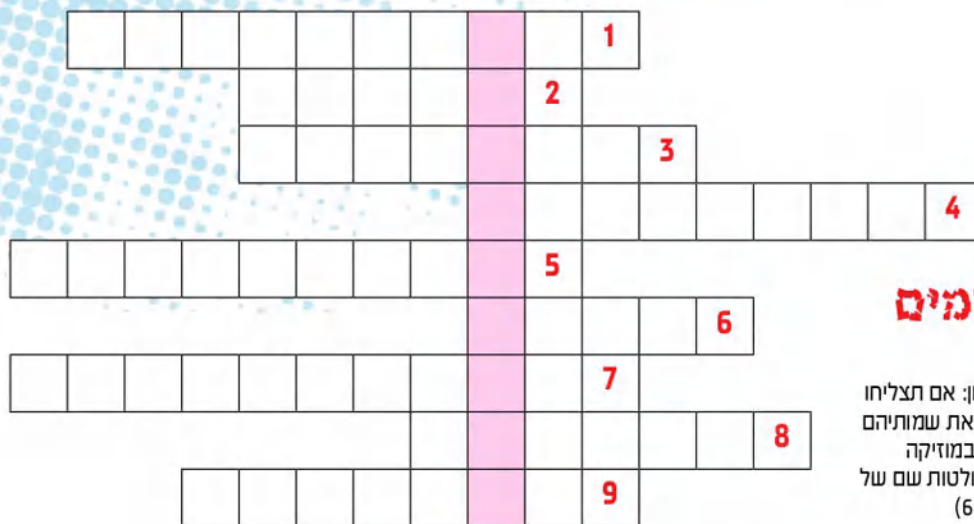
אתר יינות הבוטיק של ישראל

055-724-6084

קידוש
Boutique Wine

לא סתם עוד יין

תשביץ אלבומי קולבי

תשביץ אלבומים ולהיטים

גלו בקיאות ומצאו את הכתרון: אם תצליחו לפתור את ההגדרות ולמצוא את שמותיהם של אלבומים ולהיטים ידועים במוזיקה היהודית, תמצאו בקוביות הבולטות שם של מושג שקשור בימים אלה (3, 6)

8. אלבום הבכורה של אודי דויד
9. להיט גדול של קובי ברומר

5. שיר קצבי וידוע של עוקי סלומון
6. אלבום החדש של יעקב שוואקי
7. סינגל מפורסם ומצליח שהוציא מרדכי שפירא בתקופת הקורונה

1. הלהיט האחרון של ישי ריבו
2. להיט גדול של מוטי וייס
3. מאלבומי האחרונים של חיים ישראל
4. אלבום המפורסם ביותר של אהרן רזאל

פתרונות מגיליון שעבר:

תפזורת אלבומי חיים ישראל:

14 האלבומים הם: אספתי רגעים, אלוקים תן לנו חיים, דרך חדשה, סיפור חיי, שערי רצון, קסם נעורי, עקבות בחול, עוקד והנעקד, ממעמקים, מלאכים, ירושלים, מילים של תפילה, יש לנו על מי לסמוך, בגן של החיים השירים של עמירן: עמירן דביר הלחין לשמחה ליינר את "אשת חיל", ולשלומי גרטנר את "מציאות שלמה" יגעתי ומצאתי: לבד מיעקב שוואקי, גם לזמרים יעקב יאנג ואלי מרקוס יש שירים על המילים "יגעתי ומצאתי תאמין"

הזוכים:

מנדי שטיין, קרית מלאכי; הודיה הורוביץ, רחובות

הלחן הראשון מהו הלחן הראשון (שפורסם) של המלחין אלחנן אלחדד?

דואט מהעבר

איזה שיר שרים גד אלבז וישי לפידות בדואט?

פתרונות ניתן לשלוח למייל: magazine@kol-play.co.il

דוליק בולש

דוליק מאתר עבודות לא ידועות במוזיקה היהודית, וגם משיב לכם לשאלות

הדואטים החדש והמדובר של יוסי גרין. אחיו, הוא כמוהו החזן יעקב למר, מהמפורסמים והמשובחים שבחזני דורנו.

יצא לי לאחרונה לראות חוברת לאלבום בשם "אהבת חיים" שהפיק, הלחין ועיבד משה לאופר לזמר בשם אוריאל אקשטיין. בחיפוש ברשת לא ראיתי שום אזכור לזמר ולא אלבום הזה. מיהו? מתי יצא האלבום? (מרים) ובכן

אקשטיין היה ילד פלא מוכר בבלגיה לפני כ-20 שנה, והופיע באירועים שונים. כשבגר, עשה פיתוח קול, ומשה לאופר, ידיד המשפחה, שמע את קולו ו"חטף" אותו מיד לביצוע שירים באלבום "קיבוץ גלויות" (שיצא ב-2008) ובקיבוץ לאופר זמרים ממדינות רבות. חמש שנים אחר כך, ב-2013, הפיק לו לאופר את אלבום הבכורה – והיחיד – שלו, שהכיל 8 שירים, בלחנים של משה ואלי לאופר, יוסי גרין, ואחרים. היום אקשטיין, 34, מתגורר בפתח תקווה ועוסק בתחום ההייטק.

הידעתם? בתחילת

דרכו, המלחין הענק פינקי וובר הצטנע, ובעטיפות האלבומים בו הופיעו לחניו הראשונים, הוא

חתם רק בראשי התיבות של שמו:

P.W. אז אם שאלתם את עצמכם מיהו "P.W" המסתורי, כעת יש לכם את התשובה. ומהו הלחן הראשון של פינקי? ובכן, מדובר בשיר "פקאלע" ששר מיכאל שניצלער, באלבום שיצא בסביבות 1998.

שמת לי לב שבשיר "נו נו" של אורי דוידי, הפזמון זהה או כמעט זהה לשיר "אהוב" של בני פרידמן. האם זה אותו מלחין? (דניאל) ראשית, אם כבר הפוך, מאחר ו"נו נו" יצא (באלבום "מוכנים")

כחצי שנה לפני "אהוב", שמופיע באלבום "כולנו הפזמונים" נלך. שנית, אתה צודק לגמרי, כמעט זהים. שלישית, לא מדובר באותו מלחין. את "נו נו" הלחינו אורי דוידי ואיצי וולדנר, ואילו את "אהוב" הלחין ארי גולדוואג.

בהופעה שהתקיימה בארה"ב לפני מספר שנים בחוה"מ סוכות ("שמחה און נחת"), יוסי גרין ומוטי אילוביץ' הלחינו יחד בספונטניות לחן למילים "על הצדיקים". זה היה לחן יפהפה ומרגש, בתוספת מילים ביידיש של מוטי אילוביץ'. בחוברת של הדיסק "אידיש נחת 4", יוסי מונה את הלחן הזה ברשימת לחניו על מילים מתפילת שמו"ע. השאלה שלי היא: האם שיר זה יצא או ייצא כסינגל רשמי, או בדיסק כלשהו? (לי) ובכן, בדקנו עם יוסי גרין, ותשובתו הייתה שהוא מקווה אי"ה להוציא תקליט עם כל שירי שמונה עשרה שהלחין במשך השנים (גרין סיים להלחין כמעט את כל הברכות), ובעז"ה, השיר יעל הצדיקים יופיע באלבום זה.

הידעתם? השיר הנודע "יש אמונה", שפרסם מאד את עמית ליסטוונד ומופיע באלבום "מונה 3", הוא למעשה קאבר לכל דבר. השיר בוצע במקור ביידיש, על אותו עיבוד של מונה רוזנבלום, על ידי מרדכי בן דוד, באלבום "תמיד בשמחה". מעט לאחר מכן, החליט מונה שהשיר יכול לקבל תפוצה רחבה הרבה יותר, נתן לעמית לשיר אותו בעברית למילים של חיים ולדר, וכל השאר היסטוריה.

מהן המילים המקוריות לשיר "מוריה" של אברהם פריד? הבנתי שהלחן המקורי נכתב על מילים

אחרות (הודיה) את הלחן במקור ביצע, לפני כמעט 50 שנה, "צמד הראשונים", צמד שכלל את ר' יהודה וסרמן ז"ל ומשה גיאת שיחי'. במקור, הלחן – אותו הלחין ועיבד מונה רוזנבלום – הושר על המילים "אנא סלח נא כי קל טוב וסלח אתה". כ-30 שנה לאחר מכן, החליט מונה לשנות את מילות השיר ולפרסמו מחדש, לרגל סיפור ניסי שאירע לאחד מידידיו.

הידעתם? הרב פנחס קהתי ז"ל, המוכר מפירושו מהמשניות הנפוץ, היה גם מלחין, והלחין במשך השנים כמה שירים לא רעים בכלל. למשל, את "הרחמן הוא ירחילנו" ששרים צמד רעים, שיר בשם "צמאה" ועוד מספר שירים.

בשיר גל עיני של רולי דיקמן מהאלבום "כח הרצון" יש סולן חזנות שקולו מזכיר את עמית ליסטוונד. מי הוא הסולן? (משה) ובכן, מדובר בבנו של מנצח מקהלת "ידידים העולמית" יעקב רוטבלט.

רציתי לדעת להיכן נעלם שלום למר, ומי זה אחיו שגם זמר וחזן? (צביקי) שלום למר לא נעלם כלל. אחרי שהוציא את אלבום המצליח "שלום", הוא חתם בלייבל מוזיקה עולמי והוציא איתם מספר פרויקטים. כעת הוא חוזר לשוק החסידי ועובד על אלבום חדש, וגם ישתתף בדואט באלבום

שואלים את דוליק

יש לכם עובדה לא ידועה על המוזיקה היהודית? שאלות בנושאי מוזיקה? מעוניינים לדעת מי הלחין שיר נשכח? איפה מרדכי בן דוד ביצע את השיר ההוא, ומי עיבד את השיר הזה והזה של חיים ישראלי? דוליק יבלוש עבורכם ויענה בשמחה. שאלות, בקשות והתקלות, יתקבלו בתיבת המייל שלנו (לציין: עבור מדור "דוליק בולש"), ודוליק יענה על הנבחרות שבהן בטי"ה במדור הבא

magazine@kol-play.co.il

Flamin' Hot®

ההיך האוד

חדש בישראל!
החריף הכי טעים שתטעמו

בהשגחת חברי
ישראל
החריף